

கல்கி

KALKI 19-8-79

15 ரூப

சிறுகதைத்
சிறப்பிதழ்
பிப்ரவரி
1980

ஸாரிடான் கூட உங்கள்
உடல்வலியைப் போக்காவிடில்,
ஒரு டாக்டரிடம் செல்லுங்கள்.

ஒரு ஸாரிடான், தசைவலியை
உடனே போக்குகிறது.
உங்களை இளைப்பாற்றிப்
புதுணர்வேடு திருக்கச்
செய்கிறது. ஆயினும், சில
சமயங்களில் ஒரு ஸாரிடான்
கூட உதவமுடியாத அளவு

உடல் வலி கடுமையாகவும்
தீவிரமாகவும் இருக்கக்
கூடும். அத்தகைய
சமயங்களில் டாக்டரிடம்
செல்லுங்கள். உங்களுக்குச்
சரியான மருந்தை டாக்டர்
தரட்டும்.

ஸாரிடான்
டிரோட்மார்ச் 'ரோஷ்'

வலிமையானது. பாதுகாப்பானது.
ஒன்றே ஒன்று போதுமானது.

மிகவுயர்ந்திவ், தன்னைக் கொஞ்சம் அழகமாகவே குறைத்துக்கொண்டு துன்போ தன்னிடம் துற போனவர் அப்போதும் சங்கரத்தனம் தெரிதிறமாநிலி விசுவரூபம் காட்டினார். அப்போது பாரத யுகத்தின் போது தன்னை இவ்வளவும் சிவவசனத்திற் கொண்டு அந்நூலுக்குக் குறிகரக் காவலரி யெனப் பண்ணினபோதே இவ்வுருகு தரம் அனலுக்கு விசுவரூபம் காட்டினார். யுகத்தின் குறுகிய எடுக்காதவர் அந்நூலுடைய குறுகிய ரகசிப்பதற்காகச் சகராயுகத்தாக் கவர்வியே மறைத்தார்.

அவரிடத்திலே அபாநியாஸ அம்சம் என்னவென்றும் ரோம்ப வித்தியாசமிக்குப் பதையென்றும் தன்னிடம் ஒன்றாகச் சொத்துக் கொண்டு கொண்டு விடா நான் பண்ணிக் கொண்டதுதான். இதற்குப் பெரராணிகர்கள் வேடிக்கையான திருஷ்டாந்தமாக, 'எவன் ஆதியில் கோப வந்திரினான் வந்திரவகளை அபகரித்தானோ அவனை பிதகாவதில் துரோகப்பதில் வந்திராபதாரணத்திலே அகையமாகப் பட்டவையாக் கொடுத்து மான வாய்நடிப்பைப் பண்ணினான்' என்பார்கள். (இதிலே தத்வாரித்தம் - கோபிலை விஷயத்தில், அதன் பாவம் கொண்டிருக்கிற நிலைச் சரீரப் பிரகாரம், மாறுபாடுகளின் பரிமாணம்; துரோகப்பதி விஷயத்தில், ஏற்றுக்கொடுக்கல்) எந்தக் கொழிதும் இயிசியில் என்று தெரோட்டியாவனர், தாம் பண்ணிய இத்தக் கீழ்ம யோகத்தை மட்டுமீயிதி, பத்தி யோகம், ஞான யோகம் எவ்வாறு தையும் சீதோபதேசமாகப் பண்ணி பரமாத்ம புகாராகவும் இதே வேஷத்தின் போது இருந்தார்! அவரின் குறிகரக் கடிவானம், காவிய பிதகாவதில் அத்தனை ஆசைகளும் பாஷ்யம் எழுதப் போதே உச்சமான உபதேசம் என்று ஆச்சரியமாகக் காட்டினார். இந்த ஞான சித்தவையப் பண்ணியவரோடும் பாஷ்யத்தில் வேறு ஞான சித்ததை எதியவர், விவேகாஸிப் சொல்பவர்கள் ஸ்ரீவல்லாததால் இருக்க வேண்டும் என்பதில்காமம் அவர் பாட்டும் உத்தமமாக அமர்க்கப்படுத்தி விடுகிறார்!

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவிடம் எவ்வாறு தன்மையும் விடப் பெருமை என்னவென்றும் பரமேசுவர சத்தியோகருத்தவரே, ராமர் மாநிலி சாதாரண மறுவுபரண மட்டுமில்லாமல், ஞானாரணத்திலும் சிறப்பிட்ட எலிவகர்களில் எலிவகராக இருந்தது. உயர்வுக்கெல்லாம் உயர்வானவர் எழுவிய தெரியாத இடைப் பாக்ளில் ஒருத்தராகப் பரம அன்போடு அவர்களுடன் நித்திரார். இடைக்கிடையில் அடிப்பட்டார். தம் புகர்

வில் ராஜஸூய யாகத்துக்கு வந்தவர் களுக்குத் தாமே கால் அமைச்சி வரவேற்றார்.

இப்படி நமக்கு 'துடியலாச' ராமன்மாநிலி இருந்தது மட்டுமீயில், அநேக விஷயங்களில் அவரை துடியலாக வைத்துக்கொள்ள முடியாதபடி, 'ஞார சோர சிவாணி' என்றும் 'கடப் மாவாமி' என்றும் சொத்துப் படியாகவும் நடந்து கொண்டார். பத்தி யோடு உய்வே புகுந்து தன்னார்த்தத்தைப் பார்த்தவர் அவர் ஞாரரும் இவ்வி, சோரரும் இவ்வி, கடபுடும் இவ்வி என்றென ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும் வேண்டிய அப்புகத் தெரித்தாரோ இவ்வி யோ! இதற்கு எனக்கு ஒரு காரணம் தொன்றுதெது: 'பூர்ணவாதாரம்' என்றும் திவ்ய சத்தி பூர்ணவாசி குந்தது விட்டாக மட்டும் போதுமா! மறுவுப குணங்களையும் பூர்ணமாகக் காட்டியுத்தான் அந்த 'கடபுடும்' போருத்தும்! அதனால் தான் ஏதாமாறு மறுவுபர்களில் எவ்வாறு தருகவியும் அவர் 'செருமன்கிட' பண்ணுவது என்று வைத்துக் கொண்டு விட்டார்! இதனிட இன்னும் நயவதாக ஒரு காரணம் சொல்கிறேன். இந்த அவதாரத்திலும், இதன் கதைவிலும் மறுவுபர்களில் அத்தனை வர்க்கவர்களும் - திருடன், காஞ்சன், ஏமாந் துக்காரன் உட்பட எவ்வாறும் - ஆகவர்க்க வேண்டும் என்று அவர் தினைத்தார். ரோம்ப வுச் சுவய தர்மங்களைக் காழ்த்த ஒரு தன் கதை வேண்டும், அது மாதவாக இருக்கிற கட்டத்ததைக் கவனம் அல்லவா! அதனுத்தான் தப்பாகப் போனவர்களுக்குக் கூட, 'அப்பா, உன் கதைவையும் தான் பண்ணிக் காட்டியிருக்கிறேன், பார்' என்று எத்தனை திசையம் உண்டோ, இருதரிமம் உண்டோ எவ்வாறுதையும் பரமத் தியாகமாகப் பண்ணிக் காட்டி யிருக்கிறார்! இவ்விடம் இருப்பிடம் தான் அப்போது தப்பி, தண்டாக்கன் தன்னுள் போக ஆரம்பித்து விடும்.

அவர் இப்படி என்னதான் பண்ணினாலும் பிரம்ம விசுவரூபமாகவே ஒரு அனுகூலப் படாமல் கவச்சமாக இருந்தவர். அதனால் தான் பரம அத்தவையின்கா நிர்ணயத்தையே (குணம்) உத்த பரம்பொருளியே) உபாஸித்த சகப் பிரம்மம், (சங்கர) பகவத் பாதாமிவிருந்து ஆரம்பித்து மதவாதை வரையிதி, (வாதாமை) பிரம்பெத்திராங்கவரையித் பரம ஞானின்கா இருத்தவர்களுக்குக் கிருஷ்ணன் என்ற கணை ஸூத்திரிபிடம் அவாநியாவ பத்தி இருத்திருக்கிறது. 'கண்ணன்' என்றே தமியில் பரமப் பிரேமை யோடு அழைக்கப்படும் அவன் தமக்கு அவ்வையும் அறிவையும் தரும் அகக் கண்ணத் தித்தது அடிப்பாலும்!

‘கிளவுஸ்’

தீன்...

தந்தன்....

ஒவ்வொரு குத்துக்கும் அந்த மனம் நிரப் பப்பெற்ற நீண்ட தோற்றை ஊசலாடுகிறது. இத்தனைக்கும் கையில் ‘கிளவுஸ்’ இல்லாமல் வேலே தனது பலவகை பெல்லாம் முஷ்டிகளில் நிரட்டிக் குத்து குத்தென்று குத்து கிருள் ராஜமாணிக்கம்.

ஒன்று இரண்டா?

தொடர்ந்து ஒரு மணி நேரமாக அந்தத் தோற்றை திட்டாடுகிற வரைக்கும் குத்திப் பழகுகிருள், காலை எழுந்தது முதல்கொண்டு செவது முடிந்த உடற் பதிர்ச்சிக்குப் பிறகு இது கடைசி முத்தாய்ப்பு போலக் குத்துச் சண்டைப் பயிற்சி.

ராஜமாணிக்கத்தின் முகத்திலும் மார் பிலும் தொடைகளிலும் புஜங்களிலும் விபர் வைத் துளிகள் அரும்பி அருவியாகப் பாய்ந்தோடுகின்றன.

அவளை - ஐஸ்மப் பனவளை - சாத்த லிங்கத்தை - இன்றைக்கு நடக்கவிருக்கும் குத்துச்சண்டையின் ஆறு சுற்றில் (Six Rounds) இரண்டாவது சுற்றிலேயே ஒரே தாக்கவுட்...

சுதவண்டை எவ்வளவு நேரம்தான் கண் ணீருடன் நின்று கொண்டிருப்பான் கணகம். அவள் வந்த தோக்கம் வீழ்ந்து பட்டு, மாலை தனது வாய்வே பொடிபட்டுத் தாழ்த்து விடுமோ என்று அஞ்சுகிற மனநிலையில் ஏற் பட்ட பரிதவிப்பு... ‘‘ராஜு...’’

சண்டமாகவும் தீவமாகவும் அழைக்கிற அந்தக் குரலைக் கேட்டு...

விபர்வைத் துளிகளால் விகாரப்பட்ட ராஜமாணிக்கத்தின் கண்கள் விவர்ப்பாத் குருவி ஒரு கணம் உடலே சுத்தம்பிக்கிறது.

ஐந்தாண்டு காலமாகத் தன் மூக் தென் படாதவன்-சத்திக்க வேண்டும் என்று ஆசைப் பட்டு அவனை விரும்பி மூயன் நபோதும் முடியாத கண்க் ரூபம், இப்போது அவன் கண் மூடவே...

ஊ...!

ஐந்தாண்டுக்கு முன்பு அவரும் அவ ளும் ஆகம் சுத்தி நிறைந்த அத்தரங்கக் காதலர்கள், எதிலும் புதிருமாக இருந்த அவர்களது வீட்டுச் சண்டைகளுக்கு அவர்கள் கண்ணால் பெரிய பிரேம பாணிகளின் பொழிப்புறங்கள் விவக்கமானவை.

அப்போது ராஜமாணிக்கமும் சாத்தலிங் கமும் உற்ற நண்பர்கள். இருவருமே குத்துச் சண்டை வீரர்கள். ஆளுதும் வெவ்வேறு பரம்பரைவினர்கள். ராஜமாணிக்கம் சார் பட்டாபரம்பரை. சாத்தலிங்கம் இடியப்ப தாயக்கன் பரம்பரை. இரண்டுமே இரு தருவமான பகைப் பரம்பரை பாலுதும். இந்த இருவரும் ஒரு தருவமாய் நட்பில் பிணந்து அன்பில் பிரகாசித்தவர்கள். இந்த இருவரையும் மூட்டி விட்டு துதை (குத்துச் சண்டை) நடத்த முயற்சி செய்த பெரும் பெரும் காண்ட்ராட்டர்கள் தோல்வி யுற்றுப் போருமினர்; இந்த இருவர் மட்டும் ஒப்புக்கொண்டுகொதாவில் இறங்கிவிட்டாங்க?

அட்டா! கலெக்ஷனா கலெக்ஷன்!... பணத்தை வாரிக் குவித்துவிட முடியும்!

இவர்கள் இவ்விதம் இறங்குவதாலும் பெரிய புன்விசை - குத்துச் சண்டைப் பத்தியப் பைத்தியங்கள் பலர் தத்தம் வீடு களிலே பத்தியமாக வைக்கக் காத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

கோவி.மணிசெகரன்

தொண்டை குதிரைப் பந்த
யம் போல். தொடக்கமும்
முடிவும் சுவை மிக்கன
வாக இருக்க வேண்டும்.
- செப்தீஸ்கி

குத்துச் சண்டை மாவீரர்கள் தெருவில்
குத்துவிடும் ராஜமானிக்கம் பயிற்சி பெற்ற
சார்ப்பட்டா காரிக், சாத்தவியமோ சி
தாநிரப்பெட்டை குத்துச்சண்டை மாவீரர்
மதுரைச் செட்டிகாரிடம் பயிற்சி பெற்ற
இரண்டாவது காரிக். முதல் காரிக் கட்ட
வும். காயப்ப தாய்க்கர்.

இதேநேரம் குத்துவும் மதுரைச் செட்டி
காரும் கூட ஒரு முறைக்கு இரு முறை
மோதிப் போரிடக்கூடியது. ஆனால் இந்தச்
சாத்தவியத்தையும் ராஜமானிக்கத்தை
யும் மோதவிட்டு வேடிக்கைபார்க்க முயற்சி
முயற்சிகள் அந்தத்துமே 'தாக்கவுட்' பெற்று
விடுகின்றனவே...

இந்த இனிமையான நேரத்தில்தான்
ராஜமானிக்கமும் கனகமும் சண்டை
சுயப்பட்டு, பின் சாத்தவியப்பட்டு. மனை
மேடையில் காழ்வைச் செப்பவிட்டுக்
கொண்ட எத்தனிக்கிறபோது...

சாத்தவியத்திற்கே முறைப் பெண்ணுள்
கனகத்தை ஓர் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தித்
தெரிக் கனகம் மூட்டிக் காரியங்களைச்
சாதிக்க முனைந்தனர்.

கனகத்தின் அழகம் - அவன் கட்டுமல்
தான் கட்டில் சாத்தவியக்கம் மயங்கி
ஏங்கியவன். இப்பெரிப்பட்டவனைத் தனது
நண்பன் காதுவித்தது. ஏதோ தன்னைப்
பணகத்துத் தனக்கே துரோகம் மினை
விப்பது போன்ற சினத்தைத் தூண்டியது
என்று சொல்வதைக் காட்டிலும் தூண்டி
விட்டார்கள் பந்தயப் பேர்வழிகள்.

இதன் விளைவு?

செப்தீஸ்கி

கனகம் சாத்தவியத்தின் மனைவியானால்,
கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட அந்தத் திருமணத்
தன் லாசர் என்ன லாபம் கண்டாரிசனோ...
கனகம் கண்ணீரைப் பெற்றான். சாத்த
வியக்கம் சத்தெகத்தால் அலை மோதியது.
அவ்விதமாக அலைமோதச் செய்யவும் ஒரு
கும்பல் வேலை செய்தது. அவனது காலு
களுக்கு எட்டுகிற மாதிரி சில பல கைப்பாள்
-கண்ணிராவிடைய லார்த்தைகள்...

"இவனுக்குப் பெண்ணு கிடைக்கவில்லை"
போயும் போயும் கனகத்தை மனைத்
தாயோ!"

-கனகம் சொன்னவர்களை மனைவியாக
கிழி நினைத்தார்கள்.

-காழ்வைகள் பிணக்கச் செத்தவர்கள்
காங்கு குதியாகவும் குதியற்றதாகவும்
பிணக்கித்தனர்.

இதன் எதிரொலி...

ஒரான்குக்குக் கனகத்துக்கு உற்சா
மான காழ்க்கை அமைவதற்குப் பதினா
கதை குத்துத்தான் மிஞ்சியது.

சாராயத்தைக் குடிக்காதவரை வாய்
பெகம்... சாராயம் ஏறிவிட்டால் கைபெகம்.
போவதென வேறிப் பிடியில் அவனை-
கனகத்தை ஒரு மனைவியின் அத்தன்துடன்
படுக்கைக்குக் கொள்வ மனிக்க மாட்டான்.
தனது தனித்தி இவ்விதமாக அமைத்
தானும் இது குறித்துக் கனகம் வெளியே
புகம்பிக் கொள்வது கிடையாது. மனைத்
தனவிட புழுங்கினான்.

இந்த நினைவில்தான் ஒரு தான்...

ராஜமானிக்கம் கேட்டு விட்
டான். "ஏன்டா! அவனை இம்மை
செய்யவா என்னிடமிருந்து பிரித்
தாய்?"

"அதைக் கேட்க நீ யார்?"

"உன் பழைய நண்பன்!"

"தயவு செய்து அவனது பழைய
கனகன் என்று சொல்லாமல்
விட்டாயோ..."

ஆ! ராஜமானிக்கத்துக்கு வந்த
கொபம்...

"தா..."

இவ்வாறே...

இந்தக் காதலியுழித்த ஒரே
காழ்ப்பினை வைத்துக் கொண்டு
வை நிதேசப்பாக்கி, இப்போது
'இதை'க்கும் ஆயத்தப்படுத்தி
விட்டனர். சேராது ஜோடியை
சேர்த்த சண்டையிடப் போகின்
றவ், சென்னை விடுகின்ற மூலக்கு
டலை கைரொட்டின...

தடிப்பு திரு விழைத், திரு அரோக்,
திரு சென்னை

சாத்தவியைத் துக்குப் புத்தி வகுவிதமாகிப் புரட்டி எடுக்க வேண்டும் என்று ஆசை வெறிப்புடன் பதிர்சி செய்து கொண்டிருந்த தான் ராஜாமானிக்கம்.

மாலை முயற்சி செய்வப் போகிற 'பாலிங்கு' களைவிட 'நாக்கவுட்டே' சிறந்தது என்று பதிர்சி எடுத்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் தான் கனகம் உள்பே நுழைந்தான்.

"கனகம்! எதுக்காக இப்பே வந்தே? உன் புருஷன் துரத்திட்டாரா?"

—ராஜாமானிக்கம் துடிதுடிப்புடன் கேட்டான். அதுவரை எடுத்த பதிர்சி எங்காய் மறைந்து ஏழோ ஒரு பவளினம் தன் துக்கு நிற மாநிலி உள்புறமாக.

"இன்னிக்கு நீங்க ஜெயிச்சா நானிக்கு அவர் எங்கித துரத்தர மாநிலிதான்."

"என்னது?"

மயங்கலாக: நெத்து நடந்த சூதில் கனகம் போட்டியிலே, பதிர்சிக்கு தீவிர சூதி விட்டேன்.
கனகம்: எத்தனை சூதி விட்டிருப்பீங்க?
மயங்கலாக: அங்கனவு கனகம் கொள்ள முடியாது.
கனகம்: க... ஒரு சூதி மட்டும்தான் போட்டுக்கொண்டேன்.

எம். ஏ. அருண் கவி

"ராத்திரி என்னக்குச் செம உதை! நான் தான் அவர் கூட சூதை செய்வச் சொல்லி உங்களைத் தூண்டி விட்டேனும்..."

"அடப் பாலி! நீ என்ன ஏதெடுத்துப் பாந்தீதே எத்தனையோ தானாச்சே..."

"அது அவருக்குப் புரியலாமோ நான் அடிக்கடி சத்திக்கிறேனாம், தாம்பத்திலுமும் நடத்துவீனாம், பவபெரு கண்ணிலே பாந்த தானையு சொல்லுங்கனாம். இன்னிக்கு அவரு ஜெயிச்சிட்டா, இனிமே அவரு ஏசிப் பேச மாட்டாராம்... கைநீங்க அடிக்கமாட்டாராம்!"

"உன்ன அடிப்பாரு கனகம்?"

"நான் உக்கம் தாச்சம் இங்காதவனா இருந்தா துணிவை விவக்கியே காட்டிடு வேன்..., படி இடத்திலே அவரு பிடித்

துண்டானே என் மாப்பு மூதல் அங்கம் புரர் அம் கூட்ட வடுக்கன் நெறைய இருக்கு. கானை ஊனி நடக்கிறேனே அது அவரு உதைச்சோனோ வந்த முறியுதான்..."

"மனையம்! இன்னிக்கு அவன் கனகம் உடைச்சிட்டேறம்!"

ராஜாமானிக்கத்தின் பற்கள் நறநறக் கிழை...

அந்த நறநறப்பு ஒய்வதற்குள் கனகம் அவன் காகலையில் விழுந்து விட்டான்.

"எனக்கு வாழ்வு கொடு ராஜா! நான் அவருவிட்டே திட்டும் அடியும், உதையும் குடும் வாங்காம இருக்கணும்னு நீங்க இன்னிக்கு நடக்கப் போகிற ஜாதையிலே தொக்கணும். எங்கக்காக உங்க வீரத்தை விட்டுக் கொடுங்க! எத்தனையோ ஜாதையிலே வீர சண்டைமாருதம்னு பேர் வாங்கி 'கப்' வாங்கி விடுக்கீங்க... இந்த ஜாதையிலே உங்க பழைய சிநேகிதர் விட்டே தொத்திரீங்க..., ஒரு பெண்ணுக்கு வாழ்வு தரத்துக்காக..."

விழுந்தெழுந்த கனகம் வீங்கிய எண்ணம் விழுங்கிய கண்ணாமாச வேண்டி தீறினான்.

தீர்ப்பையும் தருமசங்கடமான சித்தியைச் சலித்துப் போன ராஜாமானிக்கம் வேறு யாருச் சேதிக்கிறான், சாத்தவியைத்தவப் பழி வாங்கத்தகுந்த எண்ணத்துக்கு குறுக்கே வந்து நின்று விட்டானே கனகம்!

"கனகம்! நான் தொத்துட்டா அப்பறம் உன் புருஷன் உன்னை அடிக்க மாட்டான்! திட்ட மாட்டான்னு என்ன நிச்சயம்?"

"சத்தியம் பண்ணிக் கொடுத்து இருக்கிறேன்!"

"முரடன் சத்தியம் முக்காக நாழிசை கூட இருக்காது..."

"இப்போ... அவர் தொழிக் மேயையும் சத்தியம் வைத்தார், கிணறுவை எடுத்து வைத்த அதைத் தொட்டும் சத்தியம் பண் விட்டேன்..."

"என்விட்டே போட்டி போட்டா தொத்துப் போவோமிற பயம் இருந்து ஏன் கை கொடுக்கணும்?" (கை கொடுப்பது என் பது குத்துச் சண்டை ஆரம்பத்துக்கு ஒப்பு தக் தெரிவிப்பது)

"எங்காய் பவருடைய தூண்டுதல், உங்களை ஜெயிக்கணும்விற வீரப்பேரானே..."

"நான் தொத்துட்டா எனக்கு அவமானம் வராது?"

ஒரு கணம் உற்றுச் சுவைத்துக் கண்ணீர் மல்குகிறான் கனகம். "நீங்க ஜெயிங்க! நான் எனது சாவினும் ஒரு பிடி மங்கலே அங்கிப் போடுங்க!"

அவன் கைகளைத் துடைத்துக்கொண்டு வேகமாக வெளியேற முனைகிறபோது...

"கனகம்!"

நின்ற திரும்பிக் கவனிக்குடன் கனகம். "என் தொக்கியின் மேல் உனக்கு ஒரு சத்திதானாமா வாழ்க்கை கிடைக்கும்னு நீ நம்பி ஏறிப்பார்க்கிறத நினைவு... நான் தொத்துட்டேன்... ஆனால்... அவனுக்குப் 'பாலிங்கு'களை அதிகரிக்கச் செய்தானாம்

என் பண்களைத் தீர்க்க 'பஞ்சகன்' பயங்கர மாக விழும்."

அவன் கரம் கம்புகிறான்.
"எப்படியாவது செய்யுங்க! உங்க விருப் பம்... ஏடாகூடமாக எதுவும் நடந்துக் கூடாது."

முத்தகணியால் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டு கணகம் செயலியெழிறான்.

அன்று மாலை அப்பேடியத்தில் கூட்டம் வழித்து நின்றது.

குறிப்பிட்ட நேரத்தில் தொடங்கப்பெற்ற சிவகங்கை சின்ன துறைகள் முடிந்ததும் பெரிய துறை ஆரம்பமாகப் போகின்றது என்பதற் கென அறித்து துறங்கினிடையே பரபரப் பாண கொலுங்கள் கிளம்புகின்றன.

கைதேர்த்த 'ரெஸ்பி' மேடை ஏறுகிறார். ஒரே ஈரகொழும், பின்னர் ராஜமாணிக்க லும், சாத்தலிங்கமும் மேடை ஏறுகின்றனர். யானைக் கிழிக்குமணவுக்கு ஈர கொலுங்கள், இருவருக்கும் கிளவுகளை மாட்டப்படு கின்றன.

ஒரு கணம் தனது குருவான கித்தேரி முத்துவை 'நிறைத்து வழிபட்டுக் கொள் கிறேன்' என்று மன்னித்துவிடுங்கள்; ஒரு பெண்ணின் கண்ணிருக்காக நான் தோற்பது ஒரு தோஷி ஆகாது. அது ஒரு திவாகம்."

மணி அடிக்கப்பட்டது.
எடுத்த எடுப்பில் முதல் குத்து ராஜ மாணிக்கத்துடையது.

ஆ! பொறி ஸலகிப்போனான் சாத்தலிங்கம். எந்த விதக் கெட்ட பழக்கமும் பெண் ணுணர்வுமற்ற வளர்த்த பலமல்லவா? முதல் ரவுண்டில் ராஜமாணிக்கத்தின் பாயிண்டுகள் அதிகரித்து விட்டன.

அடுத்த ரவுண்டு ஆரம்பம்.
ராஜமாணிக்கம் தனது குத்துப் பிர யோகங்களைப் பலமாகவே செய்துதி எதிரி களைத் திட்டபட வைக்கிறான். அவனது சாப்பு பந்திய ரகிகள் பெருங் கொலு மேலுப்புகிறார்கள்.

மூன்றாவது ரவுண்டு.
எப்படியும் ராஜமாணிக்கமே வெல்வான் என்பதில் எண்ணம் சந்தேகமற்ற எழுமிற்று.

ஆறாம்...
பல சந்தர்ப்பங்கள் 'நாகவுட'டுக்காகக் கிடைத்தும் அதனை இவன் ஏன் தவற விட் வேண்டும்?

கண்கத்தின் கண்ணீர் மூகம் கண்ணிங் தெரிகிறது.
சாத்தலிங்கத்தின் பாயிண்டுகள் அதி கரிக்கின்றன.

ஓ... ராஜமாணிக்கம் தோற்றுவிட்டான். மக்களிடையே இந்தத் தோல்வியை ஏப் புக்கொள்ள முடியாத கசையோரம்...
செந்தி விருகப் பரிசுப் பொருள்களைப் பெற்றுக் கொண்டு வீடு திரும்பினான் சாத்த லிங்கம்.

அன்றிரவு...

நன்றாகக் குடித்துவிட்டுக் காம இயத்திர மாக்கப்பட்ட மனை கைத்தை விழிகள் சிலக்க தோக்குகிறான்.

நான் ஒரு நான் அவனு மத்திச் சிறைகள் முக்க என்மையுடன் பள்ளியாறக்குக் சென்று தொழுதுவிடுத திரும்பிவிடு.

கத்தான்: மத்திச் சிறைகள் போல் நடக்கப் போகிறதே. நீர் இவ்வாறாக எல் விதமான பிராந்தியம் செய்திர்!

மத்திச்: கப்பலானே! உங்களுக்கு வெந்தி விடக்க வேண்டும் என்று நான் இவ்வாறாகப் பிராந்தியம் செய்தேன்.

கத்தான்: நான் அப்படியே பிராந்தியம் செய்கிறேன். மக்கள் ஆட்சி செய்வதில் பலருக்குத் திறமை இருக்கிறதே, அவருடைய வெந்தி கொடுக்கும்படி இவ்வாறாகப் பிராந்தியம் செய்திர்!

ஆதலால் 'பாடுகக் காதகன்' என்று நான் தகவல்: கவிப்பி மறுக்

*****

"கணகம்! நீ ராஜமாணிக்கத்தோட விட் டுக்குப் போகிறாயா?"

"ஆமாம்."

"எதுக்கு?"

"அவரைத் தோத்துறும்படி மன்னாடிக் கெட்டுக்கிட்டேன். உங்க ஆசை நிறை வேறிடுங்க... என்னை அப்பா ஸலகங்கு விடுகிறது நிறைவிடுவோம்!"

"எப்படியும் வைக்கக் முடியும்! அவ ணுவது தோக்கறதாவது... என்னை வழுமம் தீர்க்கத்தான் எடுத்த எடுப்பில் விட்டானே ஒரு குத்து... உங்களை அறுப்பிக்கத் தோத் துடந்தாக் சொல்லி அறுப்பிச்சிட்டான். இந்தச் சாத்தலிங்கத்துக்கிட்டயா முடியும்? ஸைலி ரெண்டு ரவுண்டுகள் அவனைப் புரட்டி அடிக்கலின்று அவந்தான் ஹேய்சிக் இருப்பான்... சூப்பர் பாயிண்ட், சாத்த லிங்கம்டி நான்." என்று கூறிக்கொண்டே பீடியை நன்றாக இழுத்துப் புண்களைக் கதி, அந்த நெருப்பை எடுத்துக் கண்கத்தின் உதடு களில் அழுத்துகிறபோது...

"ஓ!வென்று பெருங் கச்சல் போட்டுவிட் டான்.

"இந்த உதடுதானே அவனுக்குப் புயன் பட்டுத் தோத்துறும்படி சொன்னது..."

"ஓயோ என்னை விட்டுருங்க!"

"விடறதாவது... நட்பைக் கழறி, மிஷின் ஒட்டி சாமர்த்தியக்கார மெக் காளிக்கு நான்!" என்று கூறிக்கொண்டே விட்ட உதறு...

சீவ் என்று அவறியவாறு ஒரு ஸ்கைலிங் போல் விழுந்தான் கணகம். அவனை பிண்டும் கண்கற் கண்களுடல் நெருங்கிய சாத்த லிங்கம்...

முரடன் சத்தியம் முக்கால் நாளிக்க.

ஓ... ஒரு வீரன் அறியாமலாகத் தோற்று விட்டான்!

இரட்டை சிங்கத்தான் பிரச்சினை
கிந்தாவ் நான் விரண்டு பேரும்
இனாங்குடலாழங்க!

உங்க சித்தரவு கிந்தாவ் நான்
எங்ககாசில் ஸ்திரமான சிரத
சுமைக்க முடியும்!

ஸ்திரமான சிரமக்குத்தான்
நான் சித்தரவு கொடுக்க
முடியும்!

கல்கி

1979 ஆகஸ்டு 19
 செந்தரத்தி ஆவணி 3
 மலர்: 38 இதழ்: 3

தமிழ்த்தேசம் தாயகம் போது - எங்கள் தாயகத்து ஆங்கில மலர் - பரந்தோர்.

ஒரு பகிரங்கக் கடிதம்

திரு எம். ஆர். மலாவி இத்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் தாளிதழில் ஒரு பகிரங்கக் கடிதம் எழுதியுள்ளார். எக்ஸ்பிரஸ் ஆசிரியரின் கட்டுரை ஒன்றின் அடிப்படையில் அவர் வரைந்துள்ள கடிதம் இந்தத் தேசத்தின் எதிர்காலம் பற்றிக் கவலை கொண்டுள்ள அனைவருக்கும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகிறது.

ஒரு பக்கம் பதவி ஆசை காரணமாக ஜனதா(எஸ்), காங்கிரஸ் கூட்டு நடத்துகிற பரிசாசத்துக்குரிய நாடகம்; இன்னொரு பக்கம் இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்த்துவிட்டு மறுபடியும் பதவிக்கு வரத் துடித்துக் கொண்டிருக்கும் ஜனதா. இவற்றில் எதை உத்தமம் எனக்கொள்வது? ஒன்றைப் பார்க்க ஒன்று மோசம். இரு தரப்பினரமே பதவி மோகம் காரணமாக இத்திரா காத்தியில் துரிதமாய் நாளும்போது இத்திராவின் கரம் பலப்படுத்தப்படுகிறது. அவர் மறுபடி அரசின் மையத்துக்கு வந்து அனைவரையும் ஆடும் படைக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்.

யாருமே கிறிமான நல்லாட்சியை வழங்க முடியாத நிலையில் மீண்டும் பொதுத் தேர்தல் நடத்தாதுமே நிலைமை வெகுவாக மாறுப் போவதில்லை. 'இத்திராவின் சர்வாதிபாரசமா? ஜனதா அல்லது ஜனதா(எஸ்)யின் குழப்படி அரசியலா? எது மேல்?' என்ற கேள்விகள்தான் மறுபடியும் தலைதூக்கும்.

முன்னுதவாக ஒரு மார்க்கம் இருப்பதை நாம் மக்களுக்கு உணர்த்தக் கூடாதா? சர்வாதிபாரசமா? அற்ற. ஆனால் கூட்டுப்பாடுகள் கூடிய ஜனநாயகத்துக்கு வழியமைக்க முடியாதா? குறைந்தபட்ச அதிகாரங்களுடன் விளங்கி, தனக்கேற்ற பட்ட சரிவான கடமைகளை மட்டும் நிறைவேற்றி, மக்களுக்கு அதிகபட்ச சுதந்திரத்துடன் தொழில் செய்து முன்னுக்கு வர வாய்ப்புத் தரும் ஒரு சுத்தமான அரசு அமைவது பற்றிக் கித்திக்கலாமே?

அரசியலியை தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் தவிர இத்தாட்டில் புத்திராலி ளளான தேசபக்தர்கள் பல்லாயிரக் கணக்கில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இது போன்ற ஒரு தலை திரிக் காண ஏங்குகிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் தேசப் பணி யாற்ற விரும்பிய போதிலும் என்ன செய்வது. வாரீடம் யோசனை கேட்பது என்று புரிவாமல் தவிக்கிறார்கள்.

இத்தனையவர்களின் சுத்தியை வேல்லாம் ஒன்று நிரட்ட ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். இதற்கு வசதியாக திரு எம். ஆர். மலாவி நூற்றுவர் குழு ஒன்று அமைத்து அதன் விவாசத்தையும் தந்திருக்கிறார்:

**Honorary Secretary
 The Committee of a Hundred,
 Maneckjee Wadia Building (Fourth Floor)
 127, Mahatma Gandhi Rd.,
 Bombay-400 023**

மேலே விவரித்த அம்சங்களில் பரவலான எடுத்தொற்றுமை உடை யவர்கள் இந்த விவாசத்துக்கு எழுதுவதுடன் தேசத்ததைக் காப்பாற்றும் முயற் சியில் நங்களால் என்ன பணியாற்ற முடியும் என்றும் குறிப்பிடலாம்.

திரு மலாவிவின் இந்த மனப்பூர்வமான தன்முயற்சிக்குக் கல்வி வாகனங்கள் ஏகோபித்த தன்னாதரவு தருவார்கள் என நம்புகிறோம்.

நூற்றாற்றும் பிடித்த சுயநன் அரசியல் நூர விவக வேண்டுமென்றால் அதிவாஸிகளான தன்னையற்ற தேசபக்தர்கள் ஒன்று சேர்ந்துதான் ஆக வேண்டும். இவர்கள் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற வேண்டுமென்பது கூட இல்லை. இப்படி ஓர் அமைப்பு ஏற்பட்டு மக்களின் செல்வாக்குடன் கூடி தம்மைக் கண்காணிக்கிறது என்ற எண்ணம் அரசியல்வாதிகளிடையே ஓர் ஆரோக்கிய மான மாற்றத்தை உருவாக்கும்.

Kalki Shopping Page

HMV STEREO 3131 SUPERTRACK

Magnetic cartridge with diamond stylus

Rs 3000/-
Max. Rec. Ret.
Price incl.
Excise Duty.
Taxes Extra.

HMV STEREO 1010

Rs 1300/-
Max. Rec. Ret.
Price incl.
Excise Duty.
Taxes Extra.

HMV STEREO SYSTEMS

HMV STEREO SYSTEMS

POPPAT JAMAL & SONS
35-B, Mount Road
Madras-600002
Ph: 88532

LAKSHMI MUSICALS
(Air-Conditioned)
61, Usman Road
Madras-600017
Ph: 444629, 442290

VIVEK & CO
Purasawalkam, Madras-600007
Ph: 582462/663545
Mylapore, Madras-600004
Ph: 769223/75661

STANDARD

Solid State TV

பேர்பெற்ற டிவிக்களின்
பெயர்களை தெரிந்து
வைத்து இருப்பது என்பது
ஒன்று.
நிகழ்ச்சியைப் பார்த்து
தரத்தை அறிவது என்பது
மற்றொன்று.

ஸ்டான்டர்ட்டு டிவி தன் பெயருக்கு
ஏற்றவாறு தரமுள்ளதாக இருக்கிறது.

கலப்
தவணைமுறைவில்
விடைக்கும்

STANDARD TV

பெயருக்கேற்ற தரமுள்ள டிவி.

M/s KUNDANMALS
RADIO HOUSE
165/168, Devaraja Mudali Street
Madras-600001. Ph: 30321

M/s TELSTAR
B, Nungambakkam
High Road
Madras-600034 Ph: 82910

M/s POLESTAR
ELECTRONICS PVT LTD
13, G. P. Road
Madras-600002 Ph: 810580

Kalki Shopping Page

Beauty with **HAL*** brains

(* Hindustan Aeronautics Limited)

Bharat TV

Available at

VIJAYA'S LAKSHMI MUSICALS RAJA RADIO & ELECTRICALS

Adyar T. Nagar
Ph: 74579 Ph: 444629

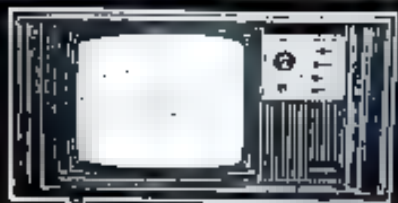
Royapettah
Ph: 841533

AGIL OF 2678

SUKI ELECTRONICS

Best Place to Choose your

STANDARD
televisia
Solidaire TV sets

Available on cash or easy instalment

Cost ■ Antenna, Installation ■ delivery
charges free for cash purchases.

SUKI ELECTRONICS

15, Veeraraghavan C-3, Kapaleeswarar Shop-
Street, Nanganallur. Near Saibaba Temple
Madras 600 061. Mylapore, Madras 600 004.
Phone: 433019.

COOL HOME

FANS NOW AT

**OFF-SEASON
PRICES**

Available at

VIVEK & CO

Luz, Mylapore
Phone 75561, 76929
Porattarwalkam High Road Madras
Phone 652462, 663549

Kalki Shopping Page

பண்டுகள் பருகங்களில் அணிவும்
பகட்டான ஆடை அணிகளுக்கும் கலி
பாணம். ஆண்டுவிழா, பிறந்தநாள்
போன்ற குதூசலமான சூழ்நிலை கிழாக்
களுக்கு விதவிதமான பட்டு, பருத்தி
மற்றும் விதவிதக் ஜவுளி வகையளும்
களுக்கு கம்பகமான்-காதலிகமான் இடம்

சந்தோஷ்

பாரதத்தின் தலைநிலை அகிலத்தின்
ஆடைகளின் திருப்பிடம்

விதவிதமான டிசைன்கள் -
கிளி மலிவு - தரம் உயர்வு.

விழும்புரத்திலுள்ள ஓரே
ஏக்கன்டிஷன் ஜவுளி ஷோரூம்
சத்தோஷ் என்டர்டீனமென்ட்ஸ்
பாம்பே டைலித் ஷோரூம்
(போன் : 616)
(91, கரத்தி ரோடு, விழும்புரம்-605603)

தீயாவளிக்க புத்தம் புதிய டிசைன்கள்
ஆடையும் பெண்டுகளும் அணிந்து
மகிழ எழில் கொஞ்சும்

புராக்
மர்க்
ஸ்டிம்ப்
ரெகிஸ்ட்டர்ட்

- * கண்ணாடி பற்களும் வண்ணக்கள்
- * கயிற்றிலுக்கும் கட்டிகள்
- * எடுப்பான தேர்ந்தம்
- * உறுதியான சாயம்

V. G. L. கம்பெனி
கடலூர் துறைமுகம் 607003
போன் : 543

முகி ஷோரூம் : 36 காரைக்கல் ரோடு
திருப்பாம்புலிசூர்
கடலூர் 607002 போன் : 896

கூங்கல் வளர்ச்சிக்கு சிறந்தது!

நீலிபிருங்காதி தைலம்

ஆனந்தா வைத்தியசாலை
புறணி தமிழ்நாடு

கிளை: 89, குச்சேரி ஹோட்டல், மைசூர், சென்னை-4

சம்பளம் சத்திரம் ஹோட்டல், பெங்களூர்-2

பதறி நாளும் கெளம்பப்பட்டேன். பாரதப் போர் சீர்திரத்தில் அது திரத்திரமாக இடம் பெறும் என்று சித்த தூக்கத்தின்பால் பேசிக் கொண்ட டார்வன், நீங்கள் செய்தது மிகுந்த சாகசக் செயல்" என்ற ராணியின் குரல் மிக மதுரமாக மிகுந்தது.

அவன் பாராட்டுதலுமே, கெம்பியரின் குதந்தைக்கு உரிமையே அளந்த ஒப்புக்கொண்டதாகத் தெரிகின்றது. "அது அகஸ்மாத்தாக ஏற்பட்டது. அந்தப் போரில் நான் ஒரு படலே நினைக்கவில்லை. கெம்பிக்காரர்கள் என்னைப் பகுதியில் சில கிராமங்களைக் கொஞ்சந் திட்டார்கள் என்று கெம்பிப்பட்டு விஜயநகரக்கல் செயலேண்டியவன் அந்தப் பக்கம் திரும்பினான். உடற் கரையில் பிசிட்யுக் கப்பல்கள் நின்றன கொண்டிருந்தன. படகுகளில் வீரர்கள் இறங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த ராஜாவின் புறப்படை மிகச் சிறிதளவு மிகுந்தது. ராஜாவின் தாயே அனுமிக் கேட்டேன். உங்கள் படைகளை நான் நடத்தட்டுமா என்று. ராஜா சம்மதித்தார். அங்கு எவ்வு பிசிட்யுக்கார் அதிக வேலை செய்க்க வில்லை. பாரிப் போர் குடித்து மலக்கமா மிகுந்தார்கள். அவர்கள் தலைவர் குடித்திருந்ததாக மலக்கல் போட்டுக் கடலில் விழுந்து விட்டான். படைபெருக்க வந்த படகுகள் கவிழ்ந்தன. தரை யில் குடிவந்த கெம்பர்த

டாக்க வேண்டியதாயிற்று. அவர்கள் தலைவனைக் கடலில்விடுத்து தானே தூக்கித் தரை யில் போட்டேன். அதைப் போர் என்று சொல்ல முடியாது" என்று மென்மையான அளந்த அந்த ஒரு மேல் கைதலை வளர்த்த இஷ்டம் படைவிட்டா லும் கைலிக்குரல் பாய்ந்த கெம்பிக்காரர்கள் விடவில்லை.

"இவர் சொல்வது போல் அந்த கெம்பி அகஸ்மாத்தாக ஏற்பட்டது. பிசிட்யுக் படைகள் தரையில் இறங்கும்வரை அவரை விழுந்துவிட்டு, பீரங்கிகளையும், எங்கள் ஒப் பாக்களையும் அடக்கியும் செய்து திடீர் ரெஸ்ப் பாய்ந்து வருவது அத்தனை கைய மான. அன்று நடந்தது எந்திர பிசிட்யு க்குடல், என்ட்ரோட்டியன்" என்று மகா ராஜாபுரத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் வந்த பிசிட்யு.

இவ்வுருவமும் அந்த ஆமோதனம் தற்கு அறிஞர்வாகத் தலைவர் அமைத்தான். இவ்வாறு முடிந்ததும் கவாட விக்கி.

அப்பொழுது அந்தக் குதநிலச் சிறித வெறுப்பைக் காட்டினான். "காட்டில் வாங்குங்கள், வெள்ளைக்காரன் கிழி! இ ஆம் ஒப்பீட்டில் இது பிளர் த காய்க்கி மென்ட்" என்று கூறிவிட்டுக் கடவு ராணியை நோக்கி "நாம் புதுப்படு கோமார்" என்று விவகிஞன்.

கடல் ராணி இரு வெள்ளைக்காரர்களையும் பார்த்தாள். "நான் இங்கிருந்து தரை மாட்டிடேன், இவ்வாண்டில் கூடர் இதை" என்று காட்டில் கூடசண்டன்.

"என் கருத்தும் அதுதான்" என்றுக் கூறித்.

"ஏன்?" என்று விவகிஞன் அந்தத்.

"பாண்டவர் கோட்டையில் தங்கள் தங்க நிலைப்படுவோம். எங்கள் தங்கை எட்டி யில் குத்தப்பட்டுக் கோட்டை யிற் றப் பறும். எங்கள் தங்கைகளுக்கு இத்தக் கி தான் ஏற்பட்டது காரணமாக" என்று கூறி வ் டாண்டன் குரலில் மிதமிஞ்சிய விளிவுகித் தது.

அந்தநிலம் இந்ந் ணில் புதுமுதுவை மலர்ந்தது. "கடல் குத்துகத்த வித்த நீச ரும் வராதுபடி நான் பார்த்துக் கொண்டு

நேன்" என்று கூறித் கூறினான் காண்புனன் அந்தத்.

"கடல் ராணியைப் பிடிக்க முன்றுமுதற் முயன்று இன்று அவனையும் பிடிக்காமல் கூன் கவனிலும் அகப்பட் டுக் கொண்டுபோம். சித்த துர்க்கத்திலும் பாண்டவர் கோட்டையிலும் இவ்வை எங்கோரும் தங்களைக் காக்கும் தெய்வ மாக நிலைக்கிறார்கள். ஆகவே இத்தக்கோட் டையில் சித்திலுதும் அங்கு சித்திலுதும் எங்கள் கி அநோகிதான்" என்றுக் கூடாண்டன்.

"கடல் ராணி கூங்களுக்கு அபயமகித் திருள்" என்று காட்டிலுக்குப் பறக் கொண்டு, அந்தத் ராணியை நோக்கித் திரும்பி "என்ன ராணி?" என்று விவ கிஞன்.

அவர் வெள்ளி வெட்ட முதறிதும் குர மிலும் பார்த்துவிதும் ஏதோ ஒரு வகையே கதி இருத்திருக்க வேண்டும். "ஆம், கடல் குத்து எத்தக் நீசரும் வராது" என்றுகடல் ராணியும் பறக் கூறினானாலும் "இத்த வெள்ளையரை, அதுவும் எங்களைக் கடத்திச் செல்வத் திருட்டுத்தனமாக வந்த அயோக் கியர்களை இவர் ஏன் காப்பாற்ற முயறு கிறார்" என்று தைக்குக் வெள்ளியொன்றை எழுப்பிக் கொண்டான்.

அதற்குப் பிறகு அந்தத் தனது சொம் பெரித்தவததை உதறித் துரித்ததைக் காட்

அவர் கண்கள் பின்புறம் திரும்பிச் சென்றிருந்ததில் காரணியை அவர் கண்டான். அவர் வித்தகர் கொண்புகுந்தான். என்ன மட்டும்தான் திரும்பிப் போய் தடுக்கப்பட்டது துறையில் படையப் பாண்டவர் கோட்டைக்குச் சென்ற திக்கொண்டிருந்தான். "அங்கு என்ன பார்த்தீர்கள்?" என்று ராணி கேட்டாள். அவர் குரலில் என்ன காரணத்தினாலோ சரிசெய்தது.

அந்த சரிசெய்த குரல்தான் அந்த காரணியின் தலையைத் திரும்பித் திரும்பினாலும், அவர் கண்டால் அப்பொழுதும் என்ன விசித்து விட்டது. "மாடு தோண்டிப் பார்த்தீரேம்" என்று அவர் சொன்னதும் மேலும் பிரதிபலிப்பு அடைந்த ராணி "இவ்விருந்து அது தெரியுமா?" என்று வினவியது. "மனக் கண்ணிக் தெரிந்தது" என்றான் அவன்.

"வெடிமொழி தெரிந்தது?"

"புரளியே போலி, எதிர்ப்பெயர் மந்திரம், மகாபுருஷி கோயில்கள் தெரிவித்தன.. அவை மட்டுமல்ல, மகாபுரி வேலும் போட்ட சிவாஜி மகாராஜாவும் தெரிவித்தன."

இதைச் சொன்ன அவர் கண்ணில் மிழித்த சாலை படர்ந்தது. அந்த ராணியும் கவனித்தாள். "இத்தனைவும் கண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்றாள் மெதுவாக.

"ஆம்" என்றான் அவன். "என்னைக் கண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று அவர் கேட்டு நகைத்தான்.

அவர் சற்று ஏதேனும் அவரை நோக்கி இருந்தான். "என் கண்ணிலிருந்து வந்ததும், யாரும்தான் தப்பிவிட்டது", என்று கூறியது. அந்தச் சொல்லப்போத அவர் கண்ணில் மறுபடியும் அந்தப் பழைய தூக்கம் படர்ந்தது.

"அப்படியா?" என்று வினவியது அவன்.

"ஆம் ராணி! மகாராஜாவுக்கும் பிள்ளைக்கும் தாங்கள் படகுக்காகக் கூட தான் காணத் தவறவில்லை" என்று கூறித் தடுக்கப்பட்ட துறாவையும் சிறுத்தான்.

"ரன் திருத்திவிட்டீர்கள்?" என்று அவர் வினவியது.

"அந்தப் படகுகள் அருகில் வரட்டும்" என்றான் அவன்.

படகுகள் வெகு வேகமாக வந்தன ராணியின் படகை நோக்கி. படகு திவ்ருத்தக் கண்டதும் வந்தவர்கள் உதரையில் மீது மீது பெருகியிருக்க வேண்டும். ஒன்றாக வந்த படகுகள் தாது திக்கெனப் பிரிந்து ராணியின் படகைச் சூழ்ந்து கொண்டன. அந்நிலைத் தென்கிழக்கு துப்பாக்கிகளின் காய்கள் அனைத்தும் ராணியையும் அந்த படகும் நோக்கிப் பயங்கரமாக விழித்தன. ராணியின் படகில் உட்கார்ந்திருந்த இரு தென்கிழக்கு கூட சற்று திரிந்து உட்கார்ந்த தாங்கள், தங்களுக்கு விடிமோட்சம் ஏற்பட்டு விட்டது என்ற காரணத்தால், எந்த நிலையிலும் திதானமிக்காத ராணியின் கண்கள் கூட சிறந்ததைக் கவனி. அந்தத் துப்பாக்கிகளின் உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும்.

ஆனால் அந்தத் திருத்த நிலையை விட்டுச் சிறிதும் அகலவில்லை. ராணிக்கு அப்பா

போலி: எப்போது மீட்டருக்கு மேலே அந்தப் போலியை வைத்து எதற்கு மீட்டர் இருக்கிறது?

போலி: அந்தப் போலியை வைத்து எதற்கு மீட்டர் இருக்கிறது? -ம. எ. அ. அ. அ. அ.

விருத்த இரு தென்கிழக்குகள் நோக்கி. "காட்டம்" தென்கிழக்கு! அந்தப் படகு அது வினா தற்குச் சொன்னார்கள்" என்று கூறியது.

"தே ஆர் தாட் கருவியை" என்றான் காட்டம் கண்டான்.

"என், தே ஆர்" என்ற அவன். "இவ்விருத்த போலி, சில இம்மியுயர்ந்த சில மேல்கிழக்கு மீட்டர் ஆர் தாட் போலி (காட்டம்) உட்கார்ந்தப் போகாவிட்டால் உங்கள் இருவரையும் கட்டுப் போகக்கூட மாறியே பிண்டமாக உருட்டி விடுவோம்" என்றான் சில காரணமாக.

காட்டம் தென்கிழக்குகள் போலியை, எதிர் பார்த்திருந்த ஒருவர் பேசினான். "என் கருத்து தென்கிழக்குகள் இத்திரித்த அந்தத் ஒருவர்தான். அவர் அதுமீது விட்டால் தாங்கள் போய்விடுவோம்" என்று கூறி அவர் தாது கவனித்திருந்த துப்பாக்கியை அந்தத் துருவி கவந்தான்.

"அப்படியானால் தாங்கள் வேண்டாமா?" என்றான் காட்டம் கண்டான். தன்னையும் தென்கிழக்குக் கருத்துதையும் கட்டிக் காட்டி.

"வேண்டாம்" குறி வைத்தவர் திட்டமாகக் கூறியது.

"ஒன்" அமீதிதான் கேக்கி உகிர்த்துடன் எழுந்தது.

"ஆர் தாட் இருப்பதும்" என்ற அந்த தென்கிழக்கு "இவன் எவ்வளவு குழிக்கு வந்த பழம். அந்தத் குழிக்கு அவன் தாங்கள் குழித்துவிடத் தீர்மானித்தோம்" என்றான்.

இதைக் கேட்ட கட்டம் ராணி வெகுண்டாள். அந்தத் சிறிதும் வெகுண்டிருப்பது. "தென்கிழக்கு ராணியின் (அவன் சொல்லு தியாயமாகத்தான் படுகிறது)" என்று கூறித் கொண்டு மேதுவாக எழுந்து நின்று பட, கிள் கட்ட தருவி. அதுவரை நின்று தூக்கத்தைப் பற்றி அவன் கண்ட கவனம் இல்லாமல் விசரித்ததில் வந்து முடிந்து விட்டதைக் கண்ட ராணியும் அவளுடன் எழுந்து திரும்பினாள். ஆனால் அந்தத் திருத்த நிலையில் ஒரு பயங்கரம் (அவர்கள் கிரியையாகிற்று. (தொடரும்))

மோல் மோல்

க.ராஜேந்த்ரன்

பித்திரா கோயிலாமிடும் அமோல் படுவ
எரும் கலோ மோஷனில் ஒருவரை நோக்கி
ஒருவர் முடியருவது போல் தான் அனிதாவை
நோக்கியும் அனிதா தன்னை நோக்கியும்
வண்ண மயிர் செடிவென்றுபே ஒடியருவது
போல் டெக்னி ஸர் கைவு கண்டால்
சேஷன். அப்படியே அவன் அள்ளிக்கொள்ள
அவன் அவன் கழுத்தைத் தன் மழ மழ
சரங்கமாகத் தெறி விடக்க, ஒரு கற்றுத் தெறி
வந்து இருவர் முகங்களும் நெருங்கி இழையும்
கட்டத்தில், ஆகாஷம் சிபீர்ஸ் ஆட வேண்டிய
சமயத்தில் தடால் என்று அவன் பருவத்தை
தாங்க முடியாமல் விழுந்தான் சேஷன். கைவு
கவித்தது. எழுத்து பின்புறத்தைத்
தெய்வம் விட்டுக் கொண்டு தரைமீல் விட்ட
தலைவனை, போர்வை ஆவியைநனைக்க கட்டிய
மீது எடுத்துப் போட்டான். அப்பறம் தூக்கம்
எது! எப்படி அனிதாவை அடைவது
என்று நிபம் தீட்டுவதிலேயே இரவேய்
லாம் சேன்மது.

இந்த மாநிலி கைவு கண்டு திட்டமெய்
லாம் பிரமாதமாகத் தீட்டுவானே தவிர,
அதை நினைவிவற்றி வைக்க அவனுக்குத்
தவிரியலா வராது. அனிதாவுடன் பேசு
வதற்குக் கூட அவனுக்குக் கூச்சம். அவன்
கவ்வரிசை விட்டு வெளியே வந்து காரில்
ஒதுகதை ரகசியமாகப் பார்ப்பான். அவன்
எப்போதாவது இவன் இருக்கும் பக்கம்
நிழலிற் புரண்டை பித்திராவு போக்க, வெடிக்
தெய்வ முகம் சிவக்கத் தன் குவிவான்.

கவந்தகவின் அடிப்படையில் எழுதின
இந்தக் கதை, வாழ்க்கையை அப்படியே
காட்டுவதற்கு உண்மையானது. ஆகவே
அது வலியுறுத்த விரும்பும் கருத்துக்களைப்
பல தொட்பான திவ்யானின் மட்டுமே
தூரநிலை சிறுவதைப் காட்டுவான்.
தொடர்வற்ற வேறு நிபந்தனைகளைக் கருவியில்
விட்டிருக்கான். அருமது கருவதான்
சிறப்பு. — க. ர. செல்லப்பா

“தமிழ் சிறுவதை பித்திரது”

X திவ்யானின் புதிற் காது. பெத்த தகவல்களை
சிறிதும் பித்திர மன்று நுகர்டுக் கொள்ளேன்,
என் கருவியைப் பெருமையு பூர்த்தியாபித்து
ஆனால் கை விட்டகவின் தான் சோசரி பித்திரி
ம.ம.க.கி விட்டேன். கன்குறும் இந்த நுகர்
கையைக் கைக்கு ஒரு ஹியா கொடுத்த அனலில்
கொண்டான் திரையாடத்துக்குக் கைமயங்கி
கொள்வதில் வறும் முகமாக அதைத் திரை
ம.திரை கதாநாயகன். நான்கின் முகம்
ப.திரைமே ஒரு பித்திரிதான். க. ர.

அனிதாவுக்கு இது தாமதமாக இருந்தது.
அவன்ச் வேடிக்கைப் பேசுக்கை பார்த்துக்
காத்திருந்தான். ஒரு தான் அவன் கார் வரத்
தாமதமாகவே பிச்சாக்கியே ஓரமாக நின்று
கொண்டிருந்தான். சேஷன் குறித்த பேரத்
தூக்குத் தன் கைக்கடரில் வந்து அவன் கார்
வரவில்லையே என்று அவனுக்காகத் தவித்துக்
கொண்டிருந்தான். அவனோ இவனைப்
பார்த்துவிட்டு, விருவிடென்று வந்து, “மில்
டர் சேஷன்! நேரமாகி விட்டது. சாயத்
திரம் சிவிமாவுக்கு டிக்கெட் புக பண்ணித்
ட்டன். கொஞ்சம் விடப்பட் தர முடியுமா?”
என்றான்.

அவனோ, “இன்னும் பத்து நிமிஷம்
பார்க்கலாமே! கார் வந்துவிடுமே!” என்றான்.
கடம்பெண்ணம் குப்பென்று விபர்த்த
விட்டது.

“ஏன் கார்! இப்படி தான் உங்களை
விடப்பட் கெட்டு தீங்கன் மறுத்தால், உங்க
மீது எங்கு எப்படித் காதல் கருவாரும்?”
என்று இமைகளைப் பட்டாம்பூச்சித் சிறித
கொடிப் பட்டத்தான் அனிதா.

தண்ணீர்ப்பாய் மாநிலி நெனித்த சேஷன்.
“அப்ப... தீங்க... என்னை...” என்று
இழுத்தான்.

“தான் உங்களை இவ்வாறு தீங்கதான் என்
காதலும் பெற சேன்று ஒரு வருஷமாகவே
மூவற்றி செய்யவில்லையா எனக்குப் புரிந்த
இருக்கு. ஆறு உங்களுக்கு என்னை அது
கவோ, இது பற்றிப் பேசுவோ தயக்கம்,
பயம் இல்லையா?”

கவகாட்டி மரம் மாநிலி சேஷன் தன்
சாய்த்தது.

“அஷன்! போன வருஷத்தோடு படிச்ச பாஸ் பண்ணிப் பட்டம் காங்கிட்டங்க... எங்களுக்குப் படிப்பு முடிச்ச இன்னும் இரண்டு வருஷங்கள் இருக்கிறதாலே, நியம் காணவும் மாண்புமிகு இப்படி காவேஜ் காவசகவே வந்து தின்று தலம் இருந்து என்னை பிரயோஜனம்? இங்கே விளையக்கூடிய நேரத்தை வேலை தேடிச் செல் பயன்படுத்தலாம்.”

“நேடித்தான் பார்த்திருக்கேன். பஸஸ் இங்கே இல்லை!” என்று திடுக்கிதான சேஷன். “அதே காவசகங்கள் இங்கே வந்து தலமிருக்கேன். அனீதா! பிளீஸ், உன் அப்பா கம்பெனியை டெய்டி மாணேஜர் பதவிக்கு விளம்பரம் செலுத்தலாம். நானும் அப்பிசைலன் போட்டிருக்கேன். கொஞ்சம் கவனப்பண்ணி ஒரு கார்த்தகை என்னைப் பற்றி உன் அப்பா சாதிஸ் போட்டு வைக்கிறார்!”

“சபாஷ்!” என்று சிரித்தான் அனீதா. “என் அப்பா உங்களுக்கு வேலையும் கொடுத்து மாம்பிச்சிவாக்கிக்கவும் செய்வனா என்று எதிர்பார்த்திருக்கிறார்களா?” என்று கேள்விகேட்டுக்கொண்டே போன உங்களுடைய ஒரு பஸம் கவனித்தேன்.

அவன் அப்பா அடக்க ஒடுக்கமான இரண்டு கனிடம் பிளீஸ் கார்ட்டுகார். சேஷன் அவருக்குப் பிடித்தமான கார்ட்டாக. வேலை தந்து தானையில் இவர் ஒளிப் பார்ப்பது போல் மகிசையும் மனம் முடித்துத் தர முன்வந்தான். ஆசிரியப்படுகத்திற்கே இங்கே இவன் அறிஞன் அப்படி அமைத்து விட்டார்...”

“எனக்கு அந்த மாதிரி அறிஞன் உன் லாம் கிடைப்பது என்று தெரியும்” என்று அனீதாவின் கேள்விக்குக் கோமாளம் பதில் சொன்னான் சேஷன்.

ஆனால் அனீதா அப்படி எண்ணவில்லை. இவருக்கு இன்டர்மீடியட் கார்ட்டு கத்துவிட்டான் தன் தகப்பனாரின் மனத்தைக் கவர்த்து விடுவார் என்று நினைத்தான். அப்படித் தகுந்த கட்டம் தங்கை கரம் பிடிக்க முடியாததால் தாலே! அதைத் தவிர்க்க நினைத்தான். அவருக்கு கிளர்ச்சி, கை கைப் என்னுமே பிடிக்காது. கார்த்தகைகளால் ஓர் அம்மத்திற்கே கட்டிக் கொண்டு அழைக்காவது

“இது பார்த்து, நீங்கள் செற்கொண்டிருப்பது விளக்கியது” என்று அனீதா. “என் அப்பாவுக்கு அடக்க கொடுக்கமான பேர்வழிகளைக் கண்டாலே அவர்ஜி, காதல்பாப் பேரணும், உலகமேய் விளக்கு காதல் விடறவன் மாதிரி நடந்துகொண்டும், அவரிடமிட உன்னை ஒன்றாகக் கூட இடிக்கக் காட்டினும், பஸப் பட்டம் கட்டாது என்ருவிலாம் எதிர்பார்ப்பார். உங்களுக்கு அப்படி நடந்துக்க முடியாது. வேறே எங்கே காவது யுரை பண்ணுங்கள்!”

“தாங்கல் அனீதா! சோக்கிக் கொடுத்திட்டே இங்கே, அப்படியே தடிக்காதேன்! கோம்மால் பட்டத்திடு அமொக படுகக் டபன் ரோகம் கூட, பண்ணு மாதிரி தானும் கமாளிக்கிறேன்.

இன்டர்மீடியட்டில் போது அக்டாப்பாப் பேசி நடத்துக்கிறேன்.”

“அட கட்டினே! நீங்கள் பெரிய தவறு செய்கிறீர்கள்! கோம்மால் பட்டம் கைதலே வேறே. அதிலே அக்டாப் பேர்வழி அடக்க கொடுக்கமான தடிக்காத கரந்தி, அது தக்கக் கட்டல் காவியம். ஆனால் நீங்கள் இங்கேயே காது, உங்களுக்கு அட்டகாச மால் தடிக்க முடியாது. அப்போது விளக்கு காவல்கிட்டுப் போகிறீர்கள்!”

“அதெல்லாம் தான் நிறைய ஒத்தினால் பார்த்துக்கொண்டேன். முடித்தால் உன் அப்பா விடம் நீங்கள் ஒரு கார்த்தகை என்னைக்கே சொக்கி வை” என்று. இத்தர் சமயம் அவருக்குக் கார் வந்துவிட சேஷன் கவட்டாரக் கிளர்ச்சி கொண்டு விவரத்தான்.

காரிக் வீடு திறப்பும்போது அனீதா தங்களுக்குச் சிரித்துக் கொண்டார். “சரிவா! மக்கு அப்பாமைப் பற்றி தான் கொள்ளாத அப்படியே தம்பிடுத்து இன்டர்மீடியட்டில் அவரிடம் தாட்டிட்டு என்று பேசப் போறது. தன்னால் காவல்கி கட்டிக் கொண்டு திறப்பப் போகிறது!”

“இருவர் மீட்டர் சபாநாயகம்! நெனசு டு டு டு!” என்று சேஷன். சபாநாயகம் திடுக்கிட்ட நிமிர்ந்தார். எத்தனையோ அக்டாப் பேர்வழிகளை அவர் எதிர்த்திருக்கிறார் என்றனும் வேலை தேடி

வந்த ஒருவர் இப்படிச் சொல் மெல் சொல்
 போட்டுக் கொண்டு பின்னுக்குச் சொத்து
 சிறகுடன் பற்ற வைத்துக் கொள்ளான் என்று
 அவர் எதிர்பார்த்தபேய் யிவ்வ! பிரயித்துப்
 போன அவர், ஏதும் கூற நாவைப்படுத்தவும்
 அவன் சிவியா கிவ்வப் பாணியின் சிறகுடன்
 எப்போது அவர் மொழி மீதே ஏதும் தட்டித்
 தட்டிவிட்டுத் தொடர்ந்தான்: "உவ் டாட்
 டர் அன்திதா என்னைப் பற்றி உவ்வெட்டம்
 சொல்லிவிடுப்பான் நினைக்கிறேன். நான்
 அவ் காணேஜ் மெட். போன வருஷம்
 சிராஜாவேட் அறிவன். அவ் வருஷம்
 இருக்கு வருஷம் துவவியர். ஸார்சின்மேல்:
 ஸாக்கு உவ்வ வம்பெனியை, ரொம்பப் பிடி
 சிறுக்கு. உவ்வ நவ்வப்பய் உத்தெசித்து
 இவ்வெ வேலை செய்த உவ்வக்கு உவ்வ
 காய்வு நினைக்கிறேன். உவ்வக்கு அவன்
 அப்பெனியை இருக்கப் போறது இதென!
 ஒவ்வும் இராது. ஸாக்குத் தெவ்வம்.
 வம்பயம்.... தட்டித் தாட். இப்போட்டி...
 துருக். அதுவ்வென்காய் துர வேண்டாம்.
 மாரம் இரவ்வியிரம் தத்தாய் போதும்...
 ஏவோ? போசிறக்கப் பாருக்க. இவ்வும்
 இரவ்வத் தாதுக்குக் கவக்கு அப்பாவினட்
 மெண்ட் ஆட்டர் அதுப்பி கவவுக்க.
 வரட்டுமா?"

காய்வாடு ஒப்பிக்கிற மாதிரி உருப்
 போட்டதைப் பட்டமென்று சொட்டித்
 திர்த்துவிட்டு ஒத்திவ் பார்த்தது போல்
 துத்தும்விட்டு வெவ்வெவ்வென்காய், விதிக்கு
 வத்ததும் வெவ்வெவ்வென்காய் போல் நின்று.
 உடம்பின் உத்தல் அடக்கப் பற்ற நிவ்வம்
 ஆயிற்று.

கவ்வெ ஏனே அனவ்வியும் பொநாவத்
 துக்கு விவரத்துக் கொட்டியது. "எவ் காந்த
 தும் இருக்கிறோனா! அவன் நடந்து கொண்ட
 கதையும் பெரிவதையும் பார்த்ததாய் ஏதோ
 யோக் மெயிவ் செவ்வது போவ்வகனா
 இருத்தது! அன்திதாவைப் பற்றி ஏதோ கூறி
 ன்னா! ஒரு வேன் அவளுக்கு இவ்வாக்குத்
 இவ்விய் தவாவது தட்டித் கூடாத்துத்தது
 அத்தத் கதையத்தின் இவ்வ என்னை மீரட்டு
 சிறுமொ அன்னது அன்திதா வேறு தவாவது
 சிக்கலின் மட்டித் கொண்டிருக்கிறோனா? அது

இவ்வாக்குத் தெவ்வவரத் தன் மொனாத்துக்குத்
 வவ்வயக் உத்தபொவ்வம் கேட்டுமொ? இவ்வா
 போனும் இத்தின் துவவியன் பெவ்வாது!
 கதையும் அவன் தன் கவ்வாவிப்பெய்வ
 வைத்துக் கொவ்வது நவ்வத்திவ்வா!"
 பொநாவம் விட்டுமொவ்வ அனழத்தார்;
 அவ்வவ்ட்டுமெண்ட் ஆட்டர் உட்டுவ் வைப்
 செய்த அதுப்பிவ் பிறகு தான் அவளுக்குத்
 கொஞ்சம் பட்டமட்டி அடக்கிவது.

"ஆய்வா! ஆய்வின் இவ்வாக்கு இவ்
 டர்விய் கவத்திவ்வோ!" என்று இவ்வு மெவ்வப்
 பெரிவாத துவவியன்கு அன்திதா.

"ஆமாம், நுடிமொ போவ்வ: வேறுக்கு
 அவ்வவ்ட்டுமெண்ட் ஆட்டர் போவ்வட் பவ்
 விவ்வாக்க. உவ்வவ்ட்டுமொதே!"

அவன் இருக்கிட்டான் "வேறுக்குனா!
 என்ன நடத்தது இவ்வாட்டிவ்வியன்போது?
 வேன் அட்டாப்பாக்கப் பெரிவரா அவ்வா
 துவது இவ்வப்பா அடக்கம் மெயிடப் பெரி
 இவர் மனக்குக்க கவத்து விட்டாரு?"

"கவ்வியிட்ட வேவ்விய் விவ்வத்துக்குத்
 கவ்வியிட்டதென்காய் ஆவ் வேவ்விய்!"
 என்று அவன், தவ்வயார் கதையத்தும்
 பறிவாக்க் கொக்குவ்.

"எத்தகுமே கவ்வியிட்ட வேவ்வாய்
 அன்திதா. உவ்வ ஒரே மவ்வ. உவ்வ விட்
 டாய் கவ்வத் வேறு வார் இருக்கிறார்கள?
 கதையவாக இரு. எப்ப் வேறுமெவ்வும் என்
 விடம் மவ்வ விட்டுப் பெரி!"

அவளுக்குப் பறிவாக்க இருத்தது. "கதைய
 மவ்வ இருப்பதாவது? தான் எத்தகாய்
 பவ்வட்ட வேவ்வாய்? என்ன மவ்வ விட்டுப்
 பெவ்வாது உத்தென்காய்?"

"அப்பா ஏதோ குவதுபடி நடத்திக்கு
 குவது நினைக்கிறேன்" என்று.

இவ்வத் கேட்டு பொநாவம் "மெவ்வம்
 மவ்வப்பதென்காய், இருத்ததாயும் அவத வெவ்விக்
 கட்டித் கொவ்வாமக், "குவதுபடியாவது
 தும் எவ்வாய் தானாவட்டத்தின் சரியா
 கிறும், அன்திதா! நுடிமொயிப் போக்கிட்டாது,
 மவ்வாய் தான் கவ்விக் கட்டுவ்வ" என்று
 அவதக் கூறினார். வேவ்வின் யோக் மெய்
 செவ்வது போக் பெரிவதையும் இவ்வ குவது
 படி, கவ்வ எவ்வெவ்வாய் கதையதையும்
 நுடிமக் போட்டுப் பார்த்த அவர், மவ்வ
 குவ்வம், விவ்வம், இவ்வா என்ன தேவ்வப் போவ்வ
 மக் இருக்க வேவ்வாய் என்ன கவ்வியின்
 தெத்தினார்.

இவ்வாட்டிவ்வியன்போது என்ன நடத்தது
 என்று தெரித்து கொவ்வாமக் மெய்வ இவ்
 கட்டம் பெவ்வியின் அத்ததையிவ்வ என்று
 தெவ்வத் அன்திதா படுக்கச் செவ்வாவிட்டான்.

இரவ்வத் தாட்டிவ்வக் கதிர்த் வேவ்வின் எத்
 தித்து அவன் கதிரிவத்திவ்வப் பெத்தி
 கொவ்வட் பிறவும் அன்திதாவுக்குப் புரிய
 கிவ்வம். "இவர் அட்டாசெவ்வாக்கவ்வா
 நடத்த கொவ்வாடுக்கிறார்! அத்தத் விரட்
 டாய்க் அப்பா எப்படி இருக்குத் அவ்வாய்
 வாவார்?" என்று மவ்வினார். தன் கவ்வத்
 மெய்வியிட்டதென்காய் கவ்வியும் அனத்ததாய்.

கவ்வியட்டிவ்வின் அத்தததவ்வை புதிய
 கலையும் கவ்வியப் பத்திரிகை விவ்வத்திவ்வ
 என்று கிடுகிடுகிவ்வ மெய்விக் குவத்திவ்விக் கவ்விக்
 வித்திவ்வ உவ்வவ்வ! கவ்வியப் பத்திரிகை
 போவ்வாவி, தவ்வத்திவ்வ கவ்வத்து தவ்வ பவ்வ
 கவ்விக் தெவ்வத்தான். கவ்வியட்டிவ்வாவ்வ
 கவ்விக் கிவ்வகிவ்வான். இவ்வப் புதிய கலவிக்
 திவ்வ கவ்வாவ்வ. வேவ்வத்திவ்வ ஒரு புதிய
 தெவ்விக் குவத்திவ்வ கிடுகி: கவ்வியப் பத்த
 தவ்விக் இருத்திவ்வ கவ்வ தவ்வத்திவ்வ கவ்விக்
 தெவ்விக் கிடுகிவ்வ! — இவ்வாவ்வ

ஆகும் நாளடைவில் படிப்படியாக இந்தக் கவிதாப் புகழ் வந்தது. காரணம் அவன் கவிதைப் புதிதொரு திசையில் திரும்பியிருப்பது திட்டதுதான்.

அடக்கப் புதுக்காவை இராமன் கீழிவரகம் வெளிப்படுத்திய பிற்பாக்கிடம் அனாதா மிகவும் கவலையுடன் விட்டான். ஒரு நாள் கனகசுரரி எயில் நாடகம் இருப்பதாகவும் அது முடிந்து கனகசுரரி பஸ்கிலேயே மிகு திரும்பிவிடுவதாகவும் கூறி இவ்வளவுக்கும் காவரவும் திருப்பி அனுப்பிவிட்டுப் பிற்பாக்குடன் அவன் கூட்டினான். ஏதிக் கொண்டு சினிமாவுக்குப் போனான். இரண்டு நேரத்திற்குப் பிற்பாக்குடன் புதியபட்டு வந்தது பெரும் பிரசுரம் என்று அவனுக்குப் புரிந்தது. நட்பு, காதல் என்பதை வெல்லும் அவன் காமத்துக்கு மறு பெயர்வரைக் கருத்து அவனுக்குப் புரிய வந்தது. திரைப்படில் எந்த விதமான சம்பளப்பும் ஏற்படாமல் அதே நேரத்தில் தன்னைப் பற்றி காதல் கொண்டு பிற்பாக்கிடமிருந்து தப்பி வரப் பட்ட பாடு பெரும் பாடாகி விட்டது.

“நாடகம் நன்றாகித்தான் அம்மா?” என்று பொதாபகம் விடு திரும்பில் மலிகை கேட்டார்.

“ரோம்ப நன்றாய் இருந்தது அப்பா. உத்தமன் ஒருவன் அவனுடைய வெளிப்படையான கபாபத்தையப் பார்த்து வெறுக்கிறான் ஏதென்று அவனை ஒதுக்கிவிட்டு உதவுக என்ற ஒருவனை தேசிக்கிறான். நல்ல வேளை வாகை வக்க சமையத்தில் புத்தி தெளிந்து திருந்துகிறான். இதனால் அப்பா நாங்க போட்ட நாடகத்தின் கதை! நன்றாய் இருக்கிறதா?”

“அப்பேட்டி! பெருமை எந்ததான்?” என்று பொதாபகம். “என்னுடைய நித்ய மெனையே படம் பிடிக்கக் காட்டற மாதிரி இருக்கே!”

“எங்க நினைப்பையா! என்னப்பா சொல்லுக?”

“ஆமாம் அனாதா. நான்குடத்தான் அட்டகாசமாகப் பெருமையாக வெல்லும் வெறுத்துக் கொண்டு வந்தேன். இப்போது தான் தெரியிறது. வெளிப்படையான கபாபத்தை வெக்க மறுக்கிற எடை போடறது நபராய்வு உதாரணத்துக்கு சொல்லியே எடுத்துக்கொள்! என்னவோ அனாதாரம் பண்ணு இப்போது நடந்துக்கொள். இடித்துக் காட்டு இரண்டாம். முதல்பே இது எனக்குப் பிடிக்காமதான் இருக்கது. ஆறு இப்பத்தான் தெரிகிறது. அக்க மாதிரி ஒரு பெயர்வி உடன் இருப்பது எல்லாவு பக்க பலயம். மற்றவைய எல்லாம் காய முடி மென்கி என்கா இருக்குமே பொது சொன்ன என் கூறு கனிக் திருத்தகன். வெல்லில் சேர்த்து ஆறு மாதத்தில் கம்பெனிக்கு அனுப்பதாயிரம் மிகப்பெருத்தியும் சம்பாதித்துத் தந்திருக்கிறான் என்று பார்த்துக் கொள்ளேன்!”

இந்த காவலை 130 பெண்களின் பின்னால் போனது போடியத்தோடு எந்ததும் கனகசுரரி

இந்த காவலை 130 பெண்களின் பின்னால் போனது போடியத்தோடு எந்ததும் கனகசுரரி. இதை நன்றாகப் பார்த்து விடாமல் பார்த்து அதன் பின் இவர் எந்தோருமே இருப்பா என்று. இவ்வளவு உத்தமன் காவலை ஒருவன் இதை நன்றாகப் பார்த்துக் கொண்டு இவர் அனாதா கிருது. பெண்களின் மூலமாக வெட்டித் தந்தது. இப்படி ஒரு பக்கில் பணம் பெற்ற ஒரு பெண்ணின் பின்னால் (13-வது) வெட்டும் போது இவர் கையும் கையுமாக பிடிக்கலாம்

—கம்பத்தூர் கனகசுரரி

*****

“நிஜமாகவா அப்பா! அவர் உங்களை அட்டகாசம் உருட்டி மிரட்டுவதைப் பார்த்து என்ரு ரோம்ப ஆசையா இருக்குப்பா!”

“அதுக்கென்ன காமதான் முழுதும் நீ பார்த்து எந்தோருப்பட வழி பண்ணாதேன். கம்பத்தூர் எந்தோரு ஒரு கார்த்தை சொல்லு” என்று பொதாபகம்.

அவன் முகம், கனகசுரரியை இடி கிருத்த செய்தி கேட்ட படிப்பு காராத மாணவி புலம்பது போல் மலரித்தது.

*****

அப்போல் பவேகர், பத்தியா கோங்குமாரி தோன்றும் கொங்கமார்க் திரைப் படக் காட்டி போலயை கவியா போஷனில் அனாதாவும் சேஷனும் ஒருவரை நோக்கி ஒருவர் ஒரு வந்தனர். சேஷனின் கண்கள் அங்கு நிஜமாகவோ அதுவும் திருமணமாகி முதலிர வந்து - எழற்றப்பட்டாது பூமாஸ்புடன்! அப்படியே அனாதாவை காரி எடுத்து அகிஷத்து ஒருமுறை கழன்று அவன் வதனத் துடன் என் முகத்தை இவ்வளவு செவ்வக் குனிந்தியோது தொழுகம் என்று கிருத்தான் சேஷன். நகவெல்லும், காரையில் அல்ல; நியோம் மெத்தை மீதுதான். அவன் மீது அனாதாவும் கீழ்... அப்படியும் அவர் நடத்ததற்கும் நமக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

என்னதும் ஏதே ஒரு கிஷ்கயனாக கிண் குறைத்து கிட வெண்டும். சேஷன் அட்டகாசமாக, கிப்போக நடத்துகொண்டதன் பாரக்க வெண்டும் என்று அனாதா ஆசைப் பட்டது திரைவெருக்கில். “நான் என்ன சொல்லேன்! ஆபேக் மட்டும்தான் அப்படி நடக்க வருகிறது எனக்கு. வெளியே வந்து விட்டால் உடம்பு நடுங்குகிறது. என் இயல் புப்படி அடக்க ஒதுக்கமானாலுமே மாதிரி இருதேன்” என்று அவன் தன் மன்கிலிட்டி. தன் திரைகிருது கிருப்பம் பத்திர அவன் கவிப்பப்படும் இக்கி. அன்னுடைய அடக்க ஒதுக்கமான கபாபத்தான் அனாதாவிற்கு இப்போது பிடித்துப் போய்விட்டதே!

● கம்பியதல் ஆண்டுமலர்
கையில் எடுத்துதல்
கதவண்டு கதைபிடித்தும்
அங்கிடு கதைத்தென்
பல்வதிலுள் எழுத்துக்களைக்
கொட்டித் கொடுத்தீர்
பழமைவுடன் புதுமைக்கொர்
பாலம் அமைத்தீர்
தலுதலிற் லுளர்ப்பதற்குப்
பயணம் நடத்தி
நாட்டியுத்தலி லுடையோ
பெயரை எடுப்பீர்!
எல்லியம்மன் திருவருளி
கையை உயர்த்தி
இத்தமிழால் வேண்டுகிறோம்
கேளுமா நமசிததி!

திருச்சி-74

வி.கே. கந்தசுரநாதன்

கடல் ராணியின் பயணம் சீரக்கட்டும்!

ஒட்ட
மேகை

● திரு சாண்டியன் எழுதும் கடல் ராணி
தொடர்கதையை இவ்வூர் புத்தக கிற்பனை
வாணிகளான பதி புகழாப் ஒரு கப்பலையே
தயாரித்து விளம்பரம் செய்திருப்பதைப்
புகழப்படம் எடுத்து அனுப்பி யிருக்கிறோம்.
கடல் ராணியின் கப்பல் பயணம் சிறப்பாக
அமைவ வாய்த்திருந்தேன்.
காஞ்சி-3 வி. சே. வீரராகவன்

● தலைவருக்குத் திவ் பரிசு பெற்ற
'ஓர் உயிர் விடுவோமென' திருக்கதையைப்
படித்தால் எங்கள் கவலும் என்று குறிப்
பிட்டுக்குத்தீரம். ஆனால் கதையைப்
படித்த பிறகு மனைவியைப் பணம் சம்
பாதிக்கும் இயந்திரமாக நினைப்பவர்களை
நினைவுக்குக் கொண்டுவரும் என்று ஆத்
மீரத்தான் வந்தது.
சென்னை-33 எஸ். கோபாலன்

● நடுவர் குழு நடுநிலைமவுடன் ஆராய்ந்து
ஓர் அருமைமான், முதுகூரமான கதைக்குத்
தான் பரிசு கொடுத்திருக்கிறது. கடல்
வாசகர்கள் என்ற முறையில் எங்களுக்குப்
தான் பெருமை.
சென்னை-44 எஸ். வேதா

● பவர் கட் ஜோக்ஸ் மிகவும் அற்புதமாகக்
காட்சியளித்தது. யாரத்தொடும் 'பவர்
கட்' என்ற பகுதியை ஆரம்பித்தால் என்ன?
திருச்சி-3 அரக. நாராயணன்

● பவர் கட் ஜோக்ஸ் (4) எனக்கு மிகவும்
வேதையை வண்டாகி விட்டது. ஓர் ஆசை
வேரை, கயதானவரை, தெய்வத்துக்கும்
பயத்தவரை கற்பனையில் உருவாக்கிக் கொள்
டம் செய்வானேன்?
சென்னை-4 வெ. முத்துசுருஷன்

● 'ஹைர்ட்ஸ்' முதல் அத்திலாயத்தி
செயே ஜோகிக்கு ஆரம்பித்து விட்டது.
சிறுவரை சிறப்பித்து பத்திய அறிவிப்போ,

எங்களை மகிழ்ச்சியில் விடவேண்டும் பந்த
கச் செய்து விட்டது.
கம்பாண் ஆர். ஸ்ரீனிவாசன்

● இயற்கையின் அழகை இன்னும் கொஞ்
சும் வர்ணிக்க மாட்டாரா என்று வாசகர்
களை ஏங்க வைக்கும் ஆரம்பத்தைப் பாராட்
டுவதா? கதையின் தாயக, தாயகியரை அந்
ருகப்படுத்தியிருக்கும் அழகைப் பாராட்டு
வதா? சாண்டியன் கதையில் கதைப்
பாராட்டுவது, கதை விடுவது ஒன்றும் புரிய
வில்லை போல்கள்!
தாராபுரம் இளமதிப் பீரீவன்

● ஆண்டு மலர் மணம் திறந்திருக்கிறது.
மலரைத் தாங்கும் காய்வு பாகம் போன்று
ஸ்ரீ செம்பியன் அவர்களின் பிங்கலா-ரங்கா
தாங்கி நின்றது மலரை.
திண்டுக்கல்-1 சுப. பகபதி

● பிரதமரை வாழ்த்திவதுடன், காந்தி
சமாதிக்கு முன்னால் சத்தியப் பிரமணங்கள்
எதுவும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்று
பணிவுடன் கேட்டுக் கொண்டுள்ளார்கள். இது
தங்கள் ஒருவரின் வேண்டுகோள் அல்ல.
இந்தப் பாரத நாட்டில் வாழும் அனைத்தி
ஆர் ஜோ. மக்களின் வேண்டுகோளுமாம்.
ஆரண் இரா. சிவசுப்பிரமணியன்

● பதினெட்டாம் படி எடுப்பவர் கார்ட்டுக்
கண்ணாடித்தமான எதிர்ப்பு. கறவுக்குக்
கைகொடுத்து அதேபோது உரிமைக்குக் குரல்
கொடுத்திருக்கிறார் தமது முதுகவர்.
பெங்களூர் கு. அறிவமான்

● பதினெட்டாம் படி. கருப்பன் கார்ட்டுக்
லுலம் தெறிக்க, சிந்தை கைத்திருக்கும் 'கவி'
நிபாவமான தயவுகோல் கட்டிக்காட்டி நடு
நிலைமவாக இருப்பது கண்டு பெருமைப்
படுகிறோம்.
பெங்களூர்-2 அ. குமார்

அன்று முதல் நேற்று வரை நடந்ததை பெல்லாப் நினைத்துப் பார்த்தபோது எய்லாமே நீண்டதொரு கனவாகத் தோன்றியது. வதன்து போன கண்கள் இரு கவிட்டிகளாக நிற்க அவள் ஒன்றுமில்லாத கவலையே அந்தநிலைமையில் கண்ணிப் பார்த்துச் சலித்துப் போனாள். சலிப்பிலும் பழைய சித்திரங்கள் கவரினுள்ளிருந்து வெடித்துச் சிதறி அவள் முகத்தில் அடிப்பதாகப் பட்டது. அவள் தன் இரு கைகளையும் இரு கண்ண்களின் மீது வைத்து அழுத்தி... அழுத்தி...
“எல்லோருக்கும் சேர்த்து ஒரே நல்ல காரமாகப் பண்ணிவிடு அபிதா...”

அவள் குளித்த தலையுடன் நேசாகக் செருகின கதம்பக் கொத்து கீழே விழுந்து விடக் கூடாதே என்ற பயத்துடன் மண்டி இட்டு எழுந்திருக்கினாள். மூன்று நொடிப் பாதங்கள் மட்டுமே அவளுக்குத் தெரிந்த போதிலும் எந்த ஒரு நொடியுடன் அவள்

யாழ்ப்பேடி அறிவாதவன் பாட்டாளியின் கண்களாகப் பற்றியும் சேற்றும் இருக்கி அறிவாதவன் குடியாளனுடைய கைகளைப் பற்றியும் என்னதான் கண்ணிர்ப் பெருகாமல் தோய்த்துக் கொண்டு எழுதி னுறும் அந்தக் கனவாகக் கனவு எய்லாவு சிறுகதை இயல்பானவையும் இருக்கலாம் உணர்ச்சை அருகித்தானுக்கும் படிவான இதனம் ஒன்றின் கதாவே இருப்பதில்லை.
—பெருங்கிணர் கவி

அக்ஷியை வலம் வரப் போகிறான் என்று தெரிந்து விட்டது.

“சரி, அப்பப் போய் வரலாம். எது கனவுக்குப் பிடிச்சா மட்டும் போதுமா? இதோ இவனுக்கும் பிடிக்கணும். செசுவே வானைத் திறந்து பேச மாட்டான், அப்படி ஒரு குணம். காவல்து சிபினைக் கூட தன் அம்மா மூலம்தான் என்மிட்டெயிருந்து வாங்கிப்பான்... ராத்திரியே போன் பண்ணேன்.”

ஆறு அடிப் பிள்ளியின் கத்தே முக்கரம் அடித் தகப்பனார் “ஓ! ஓய் தாங்கில்! வழங்குமிருர்.”
விளிமாக் கொட்டைக் காலியான மாநிலி ஓர் அமைதி நிலவுகிறது. அப்பா பட்டுஷெட் போட ஆரம்பித் திருர். அம்மா அவரைப் பட்டுவெண்டாம் என்று கூக அமர்த்திவிட்டு அபிதாவிடம் சொல்லுகிறாள்.

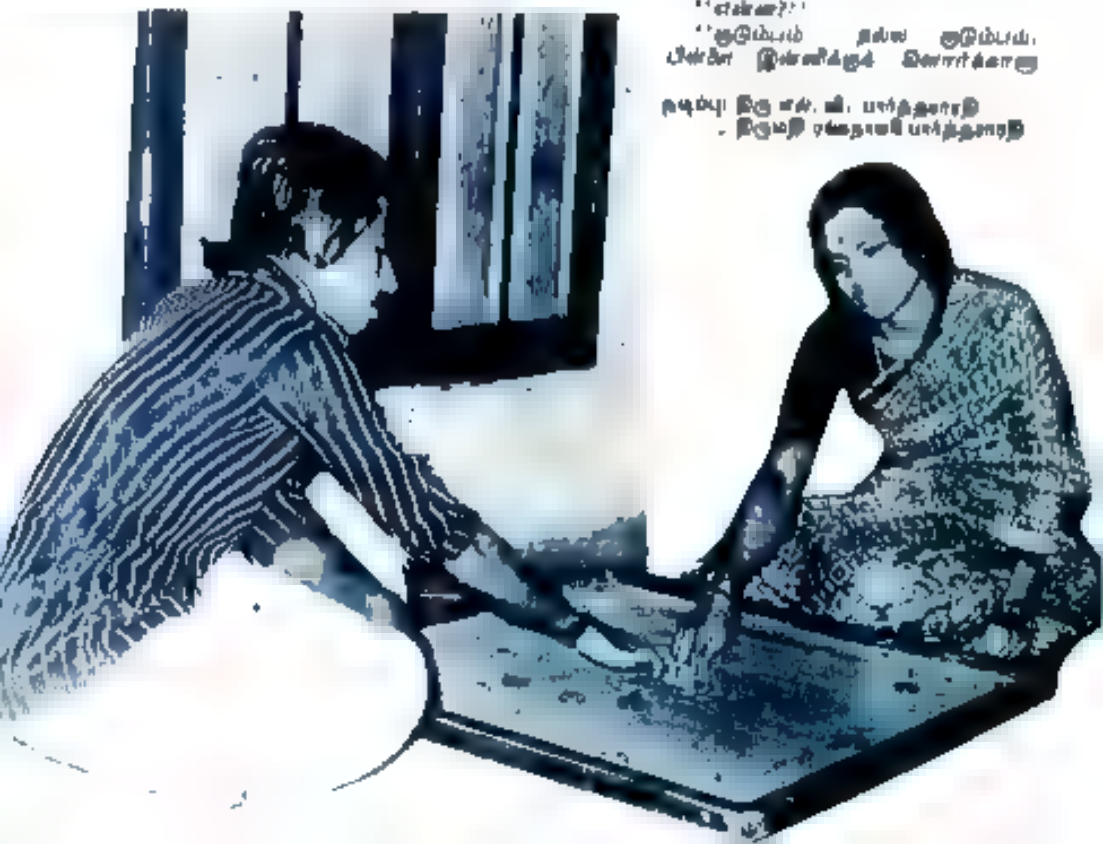
“என்னம்?”

“என்ன?”

“குடும்பம் தல்ல குடும்பம், பிள்ளை இன்னிக்கு விளார்க்காது

நடிப்பு இரு சல். வி. பார்த்தாரதி
- நிரூபி ரங்கநாதன் பார்த்தாரதி

ஓர் ஊமையும்
பெசீவிட்டது!
சி.வி.ஆர்

ஆம் தானாகத் திசையம் மொர்க்கு இயை.
என்னை சொல்வோ?"

"அங்கிருந்து போகக் கரட்டும்."

"எத்த மாதிரிதான்."

"வரட்டும்."

"உனக்குப் பிரச்சனெல்லாம் இப்பவே
சொல்கிறது. அப்பறம் எங்க வேலை பழிமை
செய்தாவோ..."

"போகக் கரட்டும்."

விவசாய காரை வைத்து உகரே கர்த்து.
பன்னீர் கீழி, பாலும் பழமும் காப்பீட்டு,
எட்டியகை ஒட்டிக் கட்டகார்த்து அனாக்கருத்
தன்மையே அர்ப்பணித்தாதி விட்டது. அவர்
போன துக்கமத்திக் கருமமாகப் பிரபுயாக
இருந்திருக்கலென்கும். இந்த துக்கமத்திக்
கிட்ட ஈனா தோடாத்து அது தாக்கிக்
ஒட்டிக் கொங்கருத்தது.

"இன்னிக்குக் கையாணப் பிசை கடைசி
தான்."

அவர் திசைய ஒட்டியவையே, அவர்,
"இன்னிக்குப் பிரதோஷம்" என்று திசை
கூட்டுகிறார். பிறகு "நான் கப்பியோ ஆரீனி
கிருந்து வருவென்று எங்கே தெரியாது"
என்கிறார்.

அவரோ ஒரு பிரதோஷத்திலிருந்து ஒன்று
பிரதோஷங்களுக்குக் கட்டினவையப் பெற்ற
வருடாக் செங்கிறார்.

ஒரு தடைய திருப்பி வந்ததும் அவர்
கேட்கிறார்.

"அபிதா உனக்கும் அனாக்குமிடையே
தொனும் பூசலா?"

"எனக்குத் தெரிந்து இல்லை."

"என் இப்பயுக் கொகிறே?"

"கார்த்தாயே ஏழாரக்கு வருந்து காப்பி
காப்பிட்டதும் பெப்பரிக் ஒழுகுகிறார். எட்
டனாக்கு வேனிக், குனிபக், எட்டு துக்க
துக்குக் காப்பாடு, அதை நீங்க அங்குக்கும்
அப்பாவுக்கும் போடதிகை. என்று கேட்டா,
நான் பரிமாறிக் அப்பாவுக்குப் பிரச்சனை
தீர்வே, ராத்திரி ஆரீனியெத்து எப்ப
கனார்க்கு என்ருக்குத் தெரியாது. இருட்டியே
வருகாரம்..."

"முதலாளி கிட்டே என்ருவான் நீ எப்போ
உன்ரு வேரு. உனக்கு நான் கேட்
கிறேன்."

"என் அங்குக்குக்கு அங்குக்குக் கேட்
டாக்..."

"அது கைதல்கிரியை?"

கவி. ஏ. அருங்கு கார்த்தி

"நான் அங்குக்கிட்டே கேட்கிறேன்...
எப்பவாவது ஒரு குழும் பூவாவது காங்க
இங்கு வந்திருக்காது?"

"இதை அங்குக்கிட்டே நீங்க தகைய பன்
னிக் கேட்காதிகை. நாங்ககே ஒரு பெரிய
மாணியோ காங்கி, ஒரு வருஷத்துக்குக்
கனாக்குச் சொத்துவார..."

"ரெண்டு மாணமாக் கைப்பாப் பணத்தை
எங்கிட்டே தரிசும். இனிமே உங்கிட்டே
தான் கொடுக்கணும் சொல்கிட்டிறேன்."

"பெரியவான் இருக்கிறப்போ என்
கிட்டே..."

"என் பார்வைகிரியே நீங்க ரெண்டு பெரும்
ரெண்டு தருகத்திரை நீக்கத்திகை... பென்
டாட்டி துங்குகிற வேகாரியே புருஷன்
ஒரு தாள் கீடு திரும்பகான். ரெண்டு தாள்
திரும்பகான். பாக்கண்கள அப்படி இருத்தா
எப்படி?"

"கீட்டாடார்."

"தெரியும்."

"கை கைக்கை."

"தெரியும், தெரியும்."

"அநிலை மனக் கவிதைக்கட்டா அப்பறம்
வேறு எதிரெயும் போனாது அம்மா."

"நீ வந்ததும் கீட்டாட்டும் போனிரும்து
நிசைகேன், போகியென்று தெரிந்து கிட்ட
டாக்."

"உங்க கிட்டே சொல்லப்பாதுவாரு?"

"என்னை?"

"நிசையே வேறுவன். உங்க பெயரைத்
கொங்கித்தான்..."

"என்னை சொல்வோ அபிதா."

"ஒருக்கி கையெய் ஒரு தோடி."

"ராஜா ராணி ஊக்கிக்குப் போகிறத்தா?"

"அது தெரியாது."

"என் கொடுத்தே?"

"கேட்டார்."

"கேட்டாக் கொடுத்துடறதா?"

"புருஷன் ஆகிரே, என் மேலே வெறுப்புப்
பிறந்திட்டா."

"ரெண்டு வரத்ததை பன்னீர் கேட்
கருக்கணும். சரி சரி கீடு. நான் கை
கைக்கிறேன்..."

அம்மாவாக் கொண்படி நடந்துகொள்ள
ஒருவரில்கி. அப்பா அன்று திடீரென்று
அன்று கொண்டு காத்தார். இரவு எட்டு
மணி. டாக்டர் கருப்போது மணி ஒன்பது.
காண்பெட்டைக்கு டாக்டர் காரியேயே
போனவர் ஆகப்பதிரியை அடைந்தும் அடை
பாறாமே போககிட்டார்.

இக்கே ஓர் ஆட்டம் தின்று கிட்டது.
ஆனால் ஏதோ ஒரு கைப்பீக் ஆட்டம் அன்று
வழக்கத்துக்கு மீறித் தோடாத்தது.

கிட்டக் கட்டத்தைத் தாண்டி அவன்
உகரே வந்தபோது தலைமாட்டுத் குத்த
கைக்கையும் காணமாட்டுத் தாவாராரும்
தான் அவன் கண்டார். 'உவர்த்து போன
கைக்கிடுக்கையே தன்னை எப்படி அவன் மீது
வருமாரி போழித்தான். மெனமாரி
அம்மா அருகே உட்கார்த்து கொண்டான்.

அம்மா கேட்க வேண்டிய கேள்வியைக் கேட்கவில்லை. அவள் மூன்று பாபெரும் கேள்வி ஒன்று மூலத்து விட்டதே?

அதன் பிறகு அவள் இரண்டு மூன்று நிமிஷங்களில் விவரங்களையும் தெரிப்போன் நம்பர்களையும் கொடுத்த விட்டுத்தான் தன் வெளியில் இறங்கினாள். அப்பா புட்டியை பாட்டம் அவள் நெஞ்சில் உறைத்திருக்கவேண்டும். தான் இருக்கும் இடத்தை உணரத்தான் மகி இருக்கக் கூடாது.

மாமனார் வரல ஆபதம் நடக்க இன்னும் ஒரு மாதம் இருக்கிறது. அவன் பிரசவ விடுதியிலிருந்து திரும்பிப்பத்த நாட்களாகி விட்டன. அவன் ஒரு நாள் வந்தான். இருபத்தொரு நாள் குழத்தை நரைவீச சின்னஞ்சிறுவெள்ளைப் பிஞ்சுபோலக்கிடத்தது. அவரவளுடைய இரண்டாவது குழத்தை; உறையுக்கு நம்பி. அதை அவன் ஒரு அரிதத்தை ஏட்டன் பார்த்து விட்டு அவளிடம் பேசினான்.

"அந்த மரம் இது."

"உம்."

"நாள் நான் குழங்குமே நீ வந்தது."

"குழை மரம் குழை குழைப்பதும் வரலாண்டு இருக்கிறது. அதுவும் அதுக்குள்ளே மாறாமல் இருந்தாக..."

"மகிவி இல்லாமல் எப்படித் திரைம் பந்த தாழ்?"

"பிள்ளையே தின்று பித்து பிடிச்சாத தான் ஆச்சா! யாருவாவது விட்டு ராஜா ராணி ஜாக்கியைப் பிடிச்சாங்கு திக்க சொல்லுங்க."

"அபிதா!"

"என்...! குழைக்கு உங்க ஓரகமே கூட்டிப் படுக்கிறது."

"நீயா இப்படிப் பேசறே? தீட்டா..."

அவன் தன்னைப் போலவே வெளியே செல்ல புகளிக்க வந்திரான். விட்டிருந்து, மாமி வான் மனம் தொத்து போக அவன் காண மான இருப்பானே?

"சரி வரேன். ஒரு வாரம் குழைமே வந்தவிட்டேன். உங்க கூட்டப்பாஸ் கொஞ்சம் வலிச் சண்டா நடந்து."

அவன் பதிக் கொக்காயம் வெளிப்பெற்றான்.

ஆபதம் நடந்தது.

அந்த உறவுக் கூட்டம் சிவந்தது. பெண் கப்பி பிடிவாறம் செய்வது அம்மா அவளுக்கு ஒத்தாசையா இருக்க. ரஜாப், கம்பெட்டர், கம்பெட்டர் போன்றவையெல்லாம் வாய்க்கி கொண்டு ஒரு டிசம்பர் கடைசியில் தமிழ் நாடு என்விரைவில் ஏழி ஜாக்கிக்குச் சென்றாள்.

என்னைப் பிறித ஆறும் மாதம் அம்மாவுக்கு உடல் தடம் இவ்வளவு என்று கப்பி பதிக்கிறது மயானத்தில் தக்கவ அனுப்பினாள்.

அதன் பிறகு ஒரு நாள் தந்தி வந்தது.

பிள்ளைக்கு சிரமமில்லாமல் போய்விட்டது. கப்பி பட்ட சிரமத்துக்காக, அவன் தானே தன் தாயாரின் கைகளைத் தொறு.

இரட்டை வடச் சங்கிவி. உங்க வாய்க்கவன் என்னாவதென்று எடுத்துக் கொண்டு பிதி

கங்கி பிறந்தது பிறப்பிதழும் பார்த்து, கொள்குதலாகிய அந்நேரம் இவ்வெந்த ஒரு வாகியை ஏதோ இவ்வளவுகளை எழுதி, தந்தியித்து தொக்கி, வந்தன ஒளி பித்து. ஒன்று தொத்ததாறியைப் புறவையிலும் குறை பறாவி. எனக் கொக்கவன் பறாவிடம் + 1 திவியம் படித்து இவர் பரத நாட்டி வந்திருக்க தொன் பெற்று வந்திருக்க.

வந்தவையே பித்தவையே.

வந்தவதி வந்தியவந்தி

இவ்வெந்த பிறந்ததாறியைப் புறவன்

வந்தவன் வந்தவன்; வந்தவன் வந்தவன்.

இந்த பிறந்த இவ்வளவு தந்திக்கவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன் வந்தவன்

ஒரு மத்தியில் மரணத்தை முன்னிட்டு எல்லாம் இரங்கியும் ஸ்டீவ் நேரித்தது. அந்த நாள்-

அபிதா கைரஸ் பார்த்தாள்.

"அபி..."

"சும்."

"இன்னிக்கு என்ன செய்யலாம். ஆயித் சிடி, இரப்பும் கெட்டயாது."

"நான் உஷாவுடன் அம்மாவைப் பார்த்துப் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன்.... நானா காயப்பட்டாய் நிரப்பி வருவேன்..."

"ஒருவேளை இது நிரப்பி முடியாத இருக்கலாம். நம் விட்டில் நான் கைமையாக என்னை நான் டிரைவ் செய். கொலிங் வாசல்கள் பூ இருக்கும் வாங்கி விரை.... கால்களால் காரம் ஆடுவோம். ஒரு நாள் பூரா உண்டுடன்... உண்டா..."

"மத்தியில் மரணத்தைக் கொண்டாடுகிறீர்கள்? நான் அம்மா வீட்டுக்குப் போக சிக்கலாகாது வரச் சொக்கி விடுகிறேன்."

"அவளை அனுப்பிவிடு."

எத்தனையோ மாதங்களுக்குப் பிறகு அவள் அவளை அழைத்துக் கொண்டாள்.

அவளுக்கு ஓயாமல் ஒழியாமல் அவள் அடித்துக்கொண்டிருந்த அவளை எல்லாம் குழந்தைகள். உணர்ச்சிகள் பிறப்பாகி ஒரு வெளியேற வடிதான் தேடின.

உஷா உதவித் கொண்டிருந்தாள். அவள் தன்னை இரண்டாம் மூன்றாம் அளவுக்கு அப்பணித்துக் கொண்டாள்.

ஒரு மத்தியில் மரணம் விதியின் வாசலாக அமைவ. என்னால் எந்த ஒரு கைம அதன் வழியே வந்தது.

இந்தத் தாம்பத்தியத்தின் அவள் கைட என் என்ன?

இத்தனை நாளாகவும் ஏன் அவள் தன் அறிவுப் நிலை வெளிக் காட்டவில்லை? ஏன் எதிர்த்த விலகி? ஏன் தன் மனத்தைத் திறந்து காட்ட வில்லை?

நெதர்ப் போயிருந்த உணர்ச்சிகள் பல் நிலைகளிலிருந்து ஓடி வந்தன. ஒன்று சொந்தம். ஒரு சிப்பிய் பிழம்பாய் உருவெடுத்தது. வார்த்தைகள் ஒரு கோவை அற டூன் தயாராக இருந்தன.

அவள் வரவேண்டியவருதான் பாக்கி. இந்து இரவுதான் அவளுடைய கைடசி இரவு.

தட தடச் சத்தம்.

கருகாரத்தைப் பார்த்தாள். படுகென்றது. அவள் எத்தாள்.

தடையில் ஒரு பரபரப்பு. திராவிடம்மம். "ஏன் இவ்வளவு சீக்கிரம் வந்துட்டீங்க?"

"அபிதா!"

"பேசாதீங்க.... இந்த வீடு ஒரு சத்திரம். அடுகை தீங்க ஒரு வழிப்போக்கன். உக்கர்த்து உழைக்கக் கொட்ட நாள் ஒரு கைமயக்காசி.... இவ்வே உங்க வரத்தனை கைத் இரப்பிடுவோ கைக்கக்குங்க. நாள் வேலைக்குப்போறதற்கு தீர்மானிக்கட்டேன். என் குழந்தைகள் நாள் பார்த்துக்கொள் வேன்...."

"அபிதா.... நீயா கோபிக்காதே?"

"தீங்க பேச வேண்டாம்."

"பெரிதான் ஆணும்."

"என் காதலே எதுவும் விழாது.... நம்ம கைத் இன்னியோட முடிந்தது..."

"ஆமாம் அபிதா... ஒரு நாவல்க வகு அத்தக்கு நம்ம கைதிலே ஓர் இடைவெளி... நாளைக்கு காலையரக்கும் இருந்துட்டுப் போயிடவேன்...."

"கதவகரையில் என்ன செய்யப் போகிறீர்..."

"தெய்வத்தைப் பிரார்த்திக்கப் போகிறேன்.... தெய்விய கொள்கை இருக்குமோ என்னமோ... நாளைக்கு அநொடி கொள்கைக்குப் போயே ஆணும்!"

"சே... நாள் போய் முடிகாதேன்..."

"அபிதா!"

"இன்னும் என்ன?"

"நான் ஏன் தெய்வத்துக்குப் போகணும்னு த இன்னும் விளக்கவில்லை!"

"அவசியம் இல்லை."

"சிட்டாயுட கை...."

"பாங்கு பணத்தையும் காலவடிய தாக்கு!"

"ஆமாம்... அங்கிலே நீ என் கைம ஒத்திருக்க வேண்டும். அபிதா..."

"இந்தப் பதினாறு வருஷமா என்னைக் கெதாயிடுவ தான். என் மனசை ஒய்ச் துக்குத் தெய்வம் உங்க கைம ஒடிக்கடுத்து. இப்ப எந்தக் கையாலே தெய்வத்தைக் கும் பிடுவீங்க?"

"இன்னும் அடக்கியா உங்க கோபம்!"

"அடக்கற கோபத்தையா தீங்க என் னுள்ளே முட்டி விடுக்கீங்க... என் மனசை எரிப்பதாக மாத்திரிங்க... கிள்ள வயலிலே ஜோக் அடிச்ச என் நாக்கு என்மையாவிடுத்து. போக்கு விடியறதற்கு முன்னாடிப் போயிடுங்க.... என் குழந்தைகள் உங்களைப் பார்த்த வேண்டாம்."

"என்னை மன்னிச்சு அபிதா!"

"மன்னிக்கிறேன் - அடுத்த ஸ்கந்தத்தில் அப்படி ஒன்ற இருந்தால்...."

அபிதா கைரஸ் பார்த்தாள். அதன் திரிமயமான வெண்மையில் அவளுடைய உணர்ச்சிகள் அடங்கிப் போயின.

நான்குதது ஆண்டுக்குப் பிறகு ஒரு புது வாய்வு மனமும் என்ற நம்பிக்கை ஒரு கிணக்கு சிற பூவாய் பூத்தது.

"என்னங்க, கடுமையாக என்னவது?"

"கிணக்கு பற ஜோஸ்தன்."

"இவ்வளவு தூது!"

"இது கிணக்கு குரலாகிவிட்டது என். இதை இவ்வளவு தான் கிணக்கு வருக!"

—பூங்கு.

நிறக்கும்போது சில விதாசனம் ஏன் தெரிகிறது என்று இதைத் துடிப்புறேன் குடிராசனம் குடும்பொலி போல் எழும்புகிறது.

எம். கே. கல்வரன் குடும்பத் திருப்பாள், பழைய ஐ.ஐ.எம்.ஸா இராது. சீரமோஷனில் மேலே ஏடுதிருப்பாள் அந்த நான் விபத்தித் தடம் தெற்றிவிட தெரித்தது. அழித்தப் பற வஞ்சியும் அழிந்திருக்கும். கோழியான ஓடி, அந்த வைத்தல் மீதமான ஒரு இராப் தயார் பணம் வீழ்தார், எல்லா சிறுத்தின் மீதே போல் ஓர்மிருத்த இரண்டு கோழிகள் வாய்க்கு இதைத் திரைத் தன். ரொம்ப அப்பாவிதான் இருந்தார். அந்த தப்பித்தான் என் போல் மார்ட்டின், உன்னை இராத்தான் இருப்பார்.

தேரூப் பரிசீல் செய்து கொண்டு வந்த தார். மாற்று உடை ஒரு மைல் இருக்கும். சிலரை நாமாவில் வைத்திருப்பாரோ, இங்கு பரிசீல் செய்து இருக்கிறோ?

மனிதநேர்   சக்திரம்   துன்ப, தீதநாச
கொண்டும்.

എ അദ്ധ്യക്ഷൻ പ്രസംഗിക്കുന്നു.

அந்த ஊரிலும் பெட் ரூம்களும் கிடைக்கக் கூடப் போகக்கூடியதாக. அவ்வளவு நொம்புத் திருமணம் போனார். அங்கே இங்கே வந்தே தாக்கம். அவ்வளவு தெரிந்தவர் போல் அவ்வளவு பெட்டும் செல்லு பெட்டும் வந்தவருக்கு அந்த பெட்டும் போட்டுவிட்டு வந்த தெரிந்தவர்.

“மிஸ்டர்... (என் பெயர் தாத், ஸார்!)
மிஸ்டர் தாத்! ஸார்! கோலிதூக்குப் போய்
வரணும்.”

^a χ^2 test, $p < .05$.

“—the way to the future.”

"*And the world is still the same.*"

ஒரு நவ. 2, 4. போட்டு தக்கிலிப் பென்
டாட்டியோடு சாணாசமரசம் பேசினார்.
பென்சை தாது பேசிடலும் பேசினார். நாய்
நாசாமோசைப் போனார் குறந்தை
சொல்லார்.

எனவே நான் தயக்கம், "ஊம், வேதி..
என்று சொல்லும் முன்," வேதிதான். முட்டை
எட்டும் எப்பிடுகிறது" என்று.

“പ്രകൃതിയുടെ അനന്തതയെക്കുറിച്ച് എന്താണ്?”

விருப்பமிக்கவராகப் பாசத்தாரி.

*"மலர்ச்சி மலர்ச்சி மலர்ச்சி..."

அப்பேட்டை, மதுரைத் தாலுகாவைச் சேர்ந்த
மீட்டர்ஸ் பாக் எவ்வு திட்டத்தின் கீழ், இரண்டு
நாளில் ஒரு ரெய் போதுமா, எத்தனை.

என் முதல் பிரச்சினையை நீர்த்து விட்டன. அதிலுக் கவையாக அந்த இக்கட்டான பிரச்சினை.

[illegible]

எம். கே. கண்ணன் பாதாம் ஊர்வாயாகும். தனி காராப்பத்தியம் எப்பிட்டு ஊர்வாயாக இது எழுதப்பட்டது. யோசித்த யோசித்த இப்போம் பண்ணினார். எவ்வளவுதான் ஆசைநாகம் பட்டு கட்டிக் கயாணிக்கு வந்ததாம் சொல்லிட்டு வந்தார்.

சாத்திரி வந்தவுடன் தாம் எவ் வகையில் ஏழி வது. இவ்வடைய பிரதீக, கபாஸிக்கு வேறு துணியும் காட்டவில்லை வந்திருக்கிறார். இவ் வும் போல் சம்பந்த சாத்திரிக்கு அந்த விஷ யம் பற்றிக் கேட்பது?

பரிமாணம் அப்போதவப் பிடித்தேன். சூத குத்தேன். அப்பி ரொம்ப உற்சாகம் வரட் தது.

கடலோ அல்ல போலியோது விவாகம்
சீவம் வளராதபயத்தின் அளர் இருந்தார்.
பாதம் பருப்புவிட கடலென்ற மென்ற
விழுந்திருர். அப்பினைக் கங்கமான கண்
மேலே பார்த்தார். தெற்றிக் இப்போது
கிட்டி இவ்வீ. கபாலியோது சரி.

அப்படி செய்துகொள்ளும். இரண்டு பகுதிகளையும் சீர்தான் செய்தான். இரண்டு ஐக்கியப் பாடல்களையும் கொண்டு போனான். இவ்வாறு அவர் பகுதிகளைப் பக்க கட்டுப்பாட்டிலும், மத்தியத்தையும் அடுத்த பகுதிகளையும் கட்டுப்பாட்டிலும் வைத்தான்.

[illegible]

மதுரை மெளண்ட் எட்டியே குடிதல்
எட்டி விட்டா. எப்போது தப்பித்தால்
அந்த கிராமத்தை தயார் பண்ணி விட
வேண்டும்.

உயர்தரப் பள்ளிக்குச் சென்ற மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர், மொத்தம் ஒன்று நம் பள்ளிகளில் உள்ளதே. அந்த ஒன்றுப் பள்ளியிலும் எவ்வளவு கம்பெனிகள் 5500 ரூபாய் தான் ரொக்சியம் (அது தான் ரொக்சியம்?) கொடுத்திருக்கிறது. இது தவிர ஒவ்வொரு குடும்பம் வந்ததுபோலவே 1500 ரூபாய்.

ஒருவர் உயிரை உயர் செய்கிறது! பர
மேதர்! எத்தனை! விடையர்.

என் அறிவுக்கும் போக சிப்பேரி
இரண்டாவது நம்புகார் செந்தேன்.
“கமலா விபரி” என்ரு குணத்தான்.
கமலா இரத்திர கேட்ட கிஷ்கந்தை ஓர்
மூலம் தரிசன போக சொன்னான்.

“இவ்வாறுக்கு முடியாது. இவ்வாறு
முன்று நாளைக்கு உங்களுக்கு உதவு முடி
வாது”

பரிந்து கொண்டேன். மூன்றாவதாக ஒரே
திரு ஸ்ரீராமம், சொன்னான். ஆதலிற்
வந்தது. மூன்று பெருக்கும் மூன்று 679
வாங்கின. தாமதமாகப் போக. தாமதமாக
கல்வரன் விடுவானா? முன் அறிவிப்பு வேறு
செய்தாகச்சொ!

“துவிலை” கொடுக்கப் பெறுவது” என்ற
என் சங்கடங்களை அடைகிறேன்.

அவள் விடவில்லை. தன் கட்சியை
மேலும் அருகே, தான் என் கட்சியை அருகே,
தூரமும் அருகருக்காதி எவ்விதக் கருத்
தெய்வ தெய்வம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:

ஒரு மாநிலச் சிவனாய் செய்ததால் சிவன்
பெயர் போடல் தவறாக.

“இதில் 20-75% வசூலாகும்.

^a χ^2 test for independence.

‘‘தேரட்டுப் பரஞ்சுகள்’’ எனலாம்.

நான் தயக்கமடையாது என்று தெரிந்ததும் என் கையை எடுத்து நெய்ச்சிக் கைத்தாள் அம்மா! தடித்தக் கொண்டு கையை எடுத்தேன். 2000 யுகின் சென்டிமீட்டர் இருக்கும் கைகளைப் உருவியிருக்கும். நான் முழுசாக இனிப்பேன்.

இவ்வாறு அழைக்க வந்தது, அப்பகுதியில்
வாழ்ந்து கொண்டிருந்த,

இந்த ஒரு விவரம் பி.கே.தரன்

"மீட்டர் நாத்! ஒரு வழி! என் கையில் இப்போ வருவா எட்டியன் இயற்கை கைவிட்ட அழகுபெற்றான்" என்றான்.

[illegible]

உத்தரவு எண்: ௧௪௮௮/௧௯௮௮

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஆகையால் சேகர
மார்க்கத்திற்குத் தனி இலாகா பெண் நிர்வாகத்து
விரைவில் உண்டாகும், பெரிய பரபரப்பு.

¹⁴ இவ்வாறு கூறுகிறார் "சுயம்சம்".

மேலாங்குளம் பார்த்தேன். மேலாங்குளம்
பார்க்க இங்கிலாந்து சந்திரித்தது போல் தோற்றம்.
சுழலத்தில் ஒரு பகுதி இரண்டு மின்னம்
புதுவகை. சாக்கெயில்லாம் பூசு ரோமர்கள்
சாக்கெயில் கண்ட. சாக்கெயில் இரண்டு மின்னம்

செய்தால்

1997年12月 第10卷第12期

“**明子**” 是 “**明子**” 的 “**明子**”。

செய்தியைத் தவிர்த்து, அந்த நேரத்தில் தனது உயிரைப் போட்டுக் கொடுத்தான். அந்த நேரத்தில் தனது உயிரைப் போட்டுக் கொடுத்தான்.

“சொன்னால், இந்தக் குழந்தையைப்
அனுப்பிறா?”

“என் அருந்தனென! நான் போன
அருங்க அடியாணமா செய்து எங்கைய
போயிருேன்! என் கண்கள் எங்கு நேர்த்த
அருங்க நான்! நான் யருவாரம்? அங்கம்
வி.தி.பி. அரு அண்ணைய ஏற்பாடு செய்ததில்
கா. இரட்டியாவு மகிழ்ச்சி அடைவார். போன
அருங்க எங்களுக்கு அப்பெனியோனால் தரு
போனோம்!”

யோசனா காரிம் ஏதிராண்ட - “அக்கா உங்களைப் பற்றி நினைவுப் தொண்டி வீடுக்கா, உங்களை என் கற்பனைப்போடு நினைவுப் பார்”

● "தமிழ் நாட்டில் 'இரு கடவுள்கள்' அமைவதற்குச் சொன்னதே அரவீயம் வாழும் கயமா அரத்தம் பண்ணித் திருத்ததெனப் போலாம்."

“எனது அப்பாவித் தோழியே!”

“மேன்மையானவர்கள், ஒத்தொரு கட்சி
மேலும் இரண்டு கட்சிகளாக அந்த
இரண்டு கட்சிகளான இரண்டு
இரண்டு கருப்புகள் ஒத்தொரு கருப்
பையும் இரண்டு இரண்டு தீவிரம் இப்
படி... இத்தகைய ‘பேரட்டை’
டம்’ இத்தகையதும் பொருத்தம்”

● கேள்வி: ராஜதாராயன் எங்கே குக்தும் என் 'கொண்ட' நடவடிக்கை தெரியுமா?

பதிக: அருக்குக் கவிழ்ப்பதனால்
கிழக்கும். கோலப் பூசம்பொழுது
ஒங்கொரு தடவையும் பாட்டினால்
'கவிழ்ப்ப'தில் அருக்கு அகாதிப்
பிழை!

செந்தேரத்தினும் இடைத் தேர்
கடிகள் கரையார் என்ற சூழ்நிலை
இதோ மடிகள் எழுப்பக்கூடிய இரு
'தொப்பைப்' தொழிற்சாலை:

சோம்வாரம்: சோமம் கத்திரிலும்
 பிழ்சியை: சோமம் கத்திரிலும்

77. *Chelodactylus* n. sp. 'eastGondwanan'

7.9 சேலத்தில் உள்ள 'சுரேஷ்'.

இருந்தேன். அங்கு வந்தவர்களைப் பார்த்துத்
மெய்க்கொண்டேன். ரோம்பு தானா நினை
பட்டிருந்தேன். சூதாட்டத்தான். அந்தச்
சூதாட்டம்." அங்கு குரலில் இயைபான
தேக்கம், சகக்கம் இருந்தது.

മിസ്റ്റർ: ഓൺലൈൻ വീഡിയോ.

சோபனாக வந்தது. இத்தனையும் என்
காணவில்லை போகவில்லை. சத்தொம்.

சென்ற வருஷம் அக்டோபர் 1-ம் திகதி நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு தீர்மானம் எடுத்தது.

◆ 重要提醒 ◆

வாழ்க்கையில் நானும் ஒரு வி.த.பி. ஆக
கொண்டும், அங்கு சாமிநிலங்க இருக்க
கொண்டும்.

இப்படி மத்தியதரத்தில் இருப்பதால்தான் ஒழுக்கத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். ஒழுக்கத்துக்காக நடிக்கிறேன். சாமானியன் மாநில அமைதி காத்தியே தூக்கிப் போடவும் முடியவில்லை. வி. ஜ. பி. மாநில அமைதிப் பூரி மறைக்கவும் முடியவில்லை.

இதுவரை எத்தனை முறை இங்கே வந்திருக்கிறேன்! இதே போல் எத்தனை 'கல்' வானம், நடத்தி வைத்திருக்கிறேன்! இன்று மட்டும் ஏன் என் மனம் இவ்வளவு ஒவ்வப் படுகிறது? கோனா ஒரு கன்னி என்பதானா? அல்லது அவள் என் கருத்திக் புருஷனிட்ட தாயா?

பித்த நிமிஷம் சென்றிருக்கும்.

சதவு 'டோக் டோக்' என்று.

சதவைத் திறந்ததும், கோனா நின்று கொண் டிருந்தாள். கலியாணம், முழுசாக. அங்கு கன்னிகை கலவரம்.

என்ன என்று என் கன்னி விசாரித்தன.

"அவர் உங்களைக் கூப்பிடுகிறார். எனக்கும் பயமாக இருக்கிறது."

கோனா பின்னொட்டி தான் போனேன்.

"நாதி! ஏர்போர்ட்டில் நீங்கள் வானர எதிர்பார்த்தீர்கள்?"

"எம். கே. அவர்."

"அவன் எப்படி இருப்பான் என்று உங் களுக்குத் தெரியுமா? தெரியாது. ஏர் போர்ட்டில் பாஸஞ்சர் சிக்கடைப் பார்த்தீர்கள். சர்க்குக்காக ரிஸ்பான்ஸில் காத்திருப்பதாக உபேக்கரில் அறிவித்தீர்கள். நான் வந்துசேர்ந்தேன். அழைத்து வந்தீர்கள்."

"அதற்கென்ன?"

"நான் சர்க்கர் இங்கே!"

"பிங்கோ?"

"வி. பி. ஜி." அடவாளச் சீட்டை எடுத்த துக் காட்டினான்.

"ஹை கார்ட்!" என் தெற்றிதைய வலக்கரம் பற்றியது.

பழக்கம் எப்படி
சிந்தனைகளையும்
இருக்கீழ், அகிலது
மீட்டமான எஜமானது
இருக்கீழ்.

-நாடுவிலி அபிஷிஷ்
-வி. எம். ஆர்

"ரொம்ப நாளைவே இந்த மாநில நீங்க கவர்க்கமெண்ட். அபிஷிஷில்லக்கினக் கைக்குப் போட்டுக் கொண்டு காரியங்கள் சாதிப்பதை உணர்ந்து வந்தோம். சாட்சியத்தொரு பிடிக்கக் கடைசி நிமிஷத்தில் சர்வவரை அங்கே வந்ததும் போட்டு யாருடனும் கொடாப்பு கொண்டு முடிவாகும் காலதும் வந்துவிட்டு அவன் டிக்கெட்டில் நான் வந்தேன்! அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்க."

"சாட்சியம்!"

"இங்கு நான் வந்ததிலிருந்து பேசப் பட்டதென்றால் பேப்பில் பதிவாகிவிடுகிறது. கடைசியாக இந்தக் குழந்தை சொல்வியதெல்லாம் கூட."

கோனாவைத்தான் குறிப்பிட்டான்!

"இப்ப என்ன நடக்கும்?"

"உட்ப்பது என்ன? இரண்டு பேருக்குமே விவரம் மாட்ட வேண்டியதுதான்." அவர் பாக்கெட்டில் சங்கிலி கண்ணத்தது.

கோனா நிமிசென்று என்மேல் பாய்ந்தான். என் முகத்தைப் பிழைடி, தோண்டி கடித்து, ஓசென்று சொபத்துடன் கத்தி....

"பூ! கன்னெட்டர் என்னை இந்த நிமிஷம் ஆளாக்கிட்டியே!"

அவனை அடங்கச் செய்ய ஒரே வழிதான் தென்பட்டது. அப்படியே இரண்டு கட்டி அணைத்தேன். "டெக் இட். நகி பேபி!" அணை விடாமல் ஒரு கரம் சிதைப்படுத்த இன்னொரு கரம் முதலில், கழுத்தில், தொனில் தட்டிக் கொடுக்க அவன் சற்று நேரத்துக்குப் பிறகு கோபம் தணிந்த மெல்ல விடப்பித் கொண்டிருந்தான். என் தோள் மீது. இவ்வளவு நெருங்கி அவன் இருந்தும் அவன் உடலை அடக்கிற வெறி என்னுள் இப்போது இல்லை, பாதுகாக்கும் ஆர்வத்தால். மெல்ல உட்காந்திடுகிறேன்.

"காரி, நாங்க வேறும் கருவிகள், எங்களை இயக்குகிறவர்கள் பீப்பிள் அட் தி டாப்!"

"தெரிவும், உங்க எம். டி. மாநிலத்திரேட் முன் வந்து நாளில் கட்டித்தான் சேலியே வரணும்."

"தெரிந்துமா எங்களைத் தண்டிக்கப் போறீர்கள்?"

"அங்குதர மாநிலம், வி. பி. ஜி. காக் சாட்சி சொல்லுங்க."

யோசித்தேன். "ஓ. கே. ஆனா ஒரு நிபந்தனை. எனக்கு வேறு சத்தியோகம் நீங்க பார்த்துத்தரணும்."

"சரி, ஆனா என் தாய்ஜேம் ஒரு நிபந்தனை!"

"என்ன?"

"இந்தக் குழந்தையை இப்படியே கெட்டியா விடாதே. காமந்தரிக்கும் ஆதரவு கொடு. ஆர் பூ மெரிட்!"

"நேர, கோனாவுக்காகத்தான் காத்திருக்கிறேன்!"

கோனா மறுபடியும் என்மீது சாய்ந்தான்; வெறி கொண்ட தாக்குதல் அவன். பூங்குட்டியாக வன் கரக்கலிக் கருணைகொண்டான்; என் கன்னங்கலிக் பனி மலர்கள் சொரித்தன.

வாசவர்கள்

சுணாதா

முன் கதை

கல் உடைக்கும் 'கலா'க்கு அடுத்த புள்ளி நோயம் ஸாரீமுக்கு. இவள் அம்ம வரும் ஸாரீக் காரனின் நெருங்கு ஒரு மகனாக வளத்திருந்தான். 'மேலாவி', 'கொஞ்சம்' நிலமும் இருந்தது. அவன் மனைவி இளம் அழகி. உடனடி உடம். இளையப் பூசியில் மிளகும் அவன் அழகிய ஸாரீ முகவரி தானாக ஒரு கண். நினைத்துக் ஒரு பெண் மனதில். 'கேள்' கோம. குழந்தை மட்டுமே ஒரு அடிக்குக் கல் உடைத்து விடுவார்களேயோ. தானின் ஸாரீக் காரி கபலம் வாதலுக்கு அந்தக் கல்லைத் தன் அன்புப்போகத் தருகிறான் மனதில்.

ஒரு நாள் தான் மக்களுக்கு வந்திருந்த பெண் ஸாரீ இவளை. இளம் வயதில் இருக்கிறான். அவளுக்கு ஒரு புதுப் புதுவையைப் பிடித்துத் தருகிறான் தான். இளம் அவள் ஏதோ கற்றுக் கொள்ள. இதற்குள் பெண்ணின் கருவிலுள். அவர் விந்த தன் கருவுக்குக் கட்டிவிடுகிறான் தான். ஸாரீ வந்தக் காலத்திலேயே குழந்தைக்கு ஸந்த இளம் 'செங்கு' போக ஸந்தத்திலேயே சென்று உறு விருள். ஆனால் பெண்ணின் தான் உடனடி மீட்டு வதற்குள் தான் என்று கூறு. தான் இதைத் தான் பார்த்துப்போ ஸாரீயைக் கண்டிருக்கிறான். அவருக்கு பெண்ணிடமும் ஸாரீயின் தொத்திடமேயுள் விருள். வழியில் ஸாரீயைக் கண்டான். இவ்வகில் கொள்ள.

ஸாரீயுக்கிடமிருந்து அவன் வந்த முன் பெண்ணைக் கருவிலுள். இவ் தொகுக்க.

அத்தியாயம் 3

ஸாரீயன் எழுப்பினான்

ஸாரீயன் என்பது வெறும் கத்தான். ஆனால் பிரத்தியேகமான கல். கொஞ்சம் கண்டுகாள் கருவுக்கு ஸாரீயின் பூமித் தன்மில் மிக அழகம் சூட்டினும் அழுத்தத்திலும் ஸாரீயின் கருவுக்கள் ஸாரீயைக்கல் பட்ட உட்குட அமைப்பின் கனிந்து ஸாரீயின் போருக்காளான.

சூரி திடம் அந்தக் கல் ஸாரீயை ஒரு வாரம் தாவி யிருந்தது. பட்டாஸரின் ஓரத்தில் காதலுக்கு உரித்தான ஒரு ஸாரீயின் ஒரு ஸாரீயில் அதை தான் கிட்டும் போனது ஸாரீயை இருக்கையாம். அதற்குப்பிறகு காதல் கம்பாக்கட்டு மிட்டான் காகல் அது மிகவும் செட்டியால் இருக்க அதை உடைக்க, அதை ஸாரீயைக் கல்லைப் பவப்படுத்தினான். அப்போது கவலுக்குள்ளே ஒரு பண்பணப்பத் தெரிய, காதல் அதை உற்றுப் பார்த்தான். நாகல்ய நகலில் பார்த்தான். கண்ணாடி

என்று நினைத்து உடைத்துப் பார்த்தான். உடைக்கவில்லை. ரொடிவிடுத்து ஒரு ஸாரீயைப் பொறுக்கிவந்து அதால் உடைத்துப் பார்த்தான். ஸாரீயைக் கத்தான் உடைத்தது. "கேட். கலாச இருக்குதான்" என்று சொல்லிக் கொண்டு இரண்டு உக்கான் கைகளுக்கும் இடையில் கொடுத்து அழுத்திய பார்த்தான். கையில் ரத்தம்.

கோபம் வந்து கையில் அதால் காதல் என்று நினைக்கிறான். காதலுக்கு 'ச' போட கராது. உற்று ரக்பத்தனமாக இடம் கவலாகத் திரும்பும். கண்ணத் துக்கிச் சாக்கையின் எறித்துவிடலாம் என்று கண்ண உயர்த்தின கம்பம் சட்டென்று அந்தக் கல் கைக் கொடுத்த கவலைப் பெண்ணின் ஸாரீயைக் கத்தது. கண்ணத் திரும்பவும் அந்த ஸாரீயில் கைத்து கிட்டான்.

பிட்டகரக்கு முன்புறத்தில் எஜமான் அகத் அதின் வீடு இருந்தது. இந்தச் சூழலிலிருந்து பெரிய கிட்டக்குப் பின் காரல் கயிலாகப் பாவை உட்கு. காதல் இங்கே காரி க்கின் செவ்வகிட்டும் பின்புறமாக முதலாளி கிட்ட குக்குச் சென்றான். அங்கு கொஞ்சம் எருபிடி பெண் செவ்வகில் கப்பாத்தி கண்டுகும். பக மாட்டுக்குப் கொடுவதற்குப் பதிலாக அவ ளுக்குத் கருவான் கருவானி 'அம்மான்'.

காதல் முதலாக முதல்தான். முதலில் கல்கட்டம், அப்பிறம் மாட்டுத் தொழுவம். கண்ணில் கவலிட்டது போக அழகாக விழித்துக் கொண்டு காரால் பக கிட்ட விருத்தது. பககத்தின் புதும் புதுகாலைக் கவலுக்குட்டி. நகல்பட்டு நகல்பட்டுக் கீழே விழுந்தி கத்தியில் இருந்தது. கவல்கோல் போர், கிணறு பம்பு செட். பாதலும், அப்பிறம் இரண்டு முன்னு பங்கு கல்குல் கிணைத் தாழ்வாரம். அதற்குப்பிறம் கிட்ட கல் முன் பகுதி தவங்கும். அதுவரைதான் காதலுக்கு அனுமதி.

எஜமான் ராஜத்தானத்துத் தொக்கு கைச மார்க்கா. இங்கே செட்டில் ஆவி

"நம்மாத்நான் தயிர் போறது". எத்தனைவரும். காசு கொட்டி. இவ்வளவு செலவாக இருத்தாலும் பித்தனைப் பாதிரைதனைக் கண்டால் பத்து ரூபாய் கொடுக்கும் அடகு புத்தி போகாது. சிவப்புகழ்ப்பாடலுக்குப் பெண்ணை; ஓரே ஒரு மகன்.

"எஜமானா" என்றான் காதர்.

"கொண்டா? யாரு?"

"காதரின் எஜமானா. எஜமானியும் வேஜமானா"

எஜமானர் மனைவியைக் கூப்பிட்டு வித்தியைப் போசு, அவர் கவராகப் பாவாடை கட்டிக் கொண்டு சிறுச் சிறுச் சந்து எஜமானர் வந்ததால், வயிறு தெரிந்தது. மார்பு தெரிந்தது. சிவ்வாறு தனக்கென உடம்பின் ஓர் அங்கம் பாக்கி வைக்காமல் அணித்திருந்தான். முகம் ஏறக் குதறிய மூடியிருந்தது.

"காதர் நம்மார்க்கிப்பா?"

"நம்மாருக்கிவேயமா."

"சின் போன் புக்கிக்கெடுத்திருக்கப்பட்ட உத்திரு."

"செய்யமா."

"மாமு மிஷின் போயி ஆட்டா அரைச் சீட்டு வத்திரு. எட்ட போனிட். கார்ட் வாக்கி வத்திரு."

"செய்யமா."

"போப்போ. மாட்டி வக்க போட்டு."

"செய்யமா."

"இந்தா வாக்கிக்க" என்று இரண்டு கொதுமை ரொட்டியும் உருகிக் கதிரும் கொடுத்தான். காதர் அதை 'டாக்கிம்யம்மா' என்று வாக்கிக் கொண்டு கைதெறிச் சத்திப் பாக்கெட்டிக் கடைத்துக்கொண்டான். மாட்டுக் கொட்டைகளுக்குச் செஞ்சும். கைக்கோம்பிப் பிரிக்கவைக்கப் பத் சத்திச் சரஸ்வென்று எப்பதம் கொட்டித் திண்ணைத்து ஒதுங்கி.

"வாரு! வாரு!" என்றான். அவர் கொல் போர் அமைத்தது.

பின்புறத்திலிருந்து சின்னி வெளியே வந்தான். சந்திரன் கழித்து சின்ன வுக்காரர் எண்ப் பரும் சின்ன எஜமானர் வெளியே வந்தார். சின்னி தன் பாவாடை தாள்வணியைச் சீப்பிடுத்தி தனக்குப் போட்டுக் கொண்டான். அவன் தலைமெய்க்காய் வைக்கோ காசு இருந்தது. சின்னவர் உடம்பு பட்டவக்கிப்ப போட்டுக் கொண்டான். அவர் புறம் புறம் தலைபுறம் வைக்கோன்.

காதர் சிரித்துவிட்டு ஒதுங்கிப் டாக்.

கூடீதர் பட்டவரையில் இருக்கான். காரி வெளியே போயிருந்தது. அம்மராத் புறவன் எடுத்துப் போயிருந்தான். அவன் கருவிற நேரத்தான். ராத்திரி நேரணா போயிருந்தான். அப்போது சின்ன எஜமானர் வந்தான். இது கவர அதற்குப் பக்கமே அவர் வந்ததில்கி.

அவர் அவர்க்கிதின் ஓரே மகன். பெயர் ப்ரெம். பி.பூ.சி. கவரதான் படிப்பு. அதுவும் சின்னா ஜிங்காவாகக் காரியத்தைப் பார்ட்மைப் போப்பர்க்கிதான். ஐரத்திப் பாக்கி பண்ணை வைத்த படிப்பு. படிப்பு வேண்டாம் தம்பனின் பிணியைவைப் பார்த்துக் கொண்டால் போதும். தாதுகாரி ஒருமித்து. அது தவிர தபா யில் ஓர் ஏஜன்ஸி இருக்கிறது. எட்டு வீடுகள் சோத்தம். வேளாண்மைப் பக்கமில் எழகம் தாண்டுகுதும் ஏக்கராக் கணக்கில் இரகம் டாக்ஷாக்கென்றே ஒரு பண்ணை. டவுனில் சென்ட்ரல் கொட்டைக் அருகில் ஒரு பெரிய பண்ணை கட்டப்பட்டதை வாக்கியுக்காரர். இத்தகு ஓரே கம்பவண்டியுப் ப்ரெம், சரோத். சரகம் என்று ஒன்று திப்பெட்டர் கட்டப் போயிருர்.

ப்ரெமின் பானல் தவரையில் புரண்டது. தன்னை விடப். காரியல் பான் அடக்கி உத்திரவில் வேற்றிய ரத்தம். அருய்! மிகை. சத்தும் பூகிக் கண்.

பட்டவரக்குள் அவன் வந்ததும் காதர் எழுந்து திம்ஞன். "தான் இன்னும் வக்கிம்மா" என்றான். தன் கிள் பார்த்தல் சின்ன எஜமானர் வந்திருப்பார் என்று அவன் திண்கவக்கிம்மா.

"கோத்தா இக்கொ வா!"

தவருகி காதர் அருகில் செஞ்சும். சத்தும் எதிர்பாராமல் பதன் கொட்டுவது போல் கவிர் என்று காதரின் கண்ணத்தில் அறை விழுந்தது. "அம்மா!" என்று உடல் கார்த்தான். உட்கார்த்தவரை உடனே அந்த ராஜக்தானத்து இன்னுன் செஞ்சும் காவாய் உதைத்தான். காதர் உருகி அப்பால்

விழுந்தான். யாங்குள் ரத்தம் கசிந்தது. தப்பிக்கும் கண்கள் தலைவாயதாகக் காது எழுத்து ஓட முற்பட்டவனைக் கவப்பமாகப் பிடித்து "இனி விட்டுக் கொள்ளாதே" என்று சொன்னான்.

"பெரிவம்மா தாங்க கூட்டுச்சு. அடிக்கா தீங்க அடிக்கா தீங்க அய்யல்யோ. யம்மாடி!" "சிரிக்கிறாயா? இனி விட்டுக் கொள்ளாதே காய் பெய்கிறாயா?"

"இல்லைங்க, இல்லைங்க!" இரண்டு அங்குசம் குத்தினதனால் இடுப்பில் துடிக்கத் தொடங்கிய காது செத்துவிட்டுத் தப்பிப்பான்.

காய் வந்ததான். பீரம் அலகை உதவித்துக் கொள்ளினான். சம்பாத்தி உருகிக் கிழங்கு

கொஞ்சம் தெறி இவ்வளவு ஸ்ரீதாட்கள் கைத்தது. காது தவிரவில் கூட்கார்த்து சம்பிரமமாக அழ ஆரம்பித்தான். நுகம் தெரிவாத அம்மா, பெயர் தெரிவாத அப்பா, இழந்துபோன அடுத்த வேலைக் கொழு. அடி பட்டதின் கண்ணைப்பாவி வலி எய்வாய்த் துக்கும் சேர்த்து வைத்து விசித்து விசித்து அழுதான்.

"என்னங்க கொஞ்சான் பெயன்? பெய் காது! திருடிட்டாயா?"

"தாங்க, இந்தப் கப்பலன் ஊடு எங்கே?"

"ஊடு கிடைப்பாதுங்க."

"பின்பே எங்க தங்கிவிடுக்கான்?"

"அவன்பாட்டுக்குப் பட்டனாதுயில் ஒரு முகையிலே முடங்கிக் கிடப்பான். ஏங்க!"

"ஹத்யே வெலியே கிரட்டு!"

"நங்க கிளங்குங்க! என்ன கொஞ்சான்?"

எய், பெயாவிடு பப்பே என்னடா செஞ்சோ? என்னால் காயிலே உருடா!"

"எங்கிறப் போட்டு.... எங்கிறப் போட்டு .... எதுக்காக அடிச்சா

குன்றே தெரிவல்ல தாலவன்னோ.

இதயாருங்க! ரத்தம் அ...அ...

அ....!" என்று அழுதான்

காது.

"போனப் போனதுங்க.

விட்டுருங்க!"

"விடுவதாவது! எய்

இதானே உங்க இடம்?

தாக்குடா எல்லாத்

யும்."

தானில் கொத்த

எலிக்குச் சென்று

பேரம் அங்கிருந்த

தட்டு மட்டுச்

சாமான்கள் எல்லா

வதற்குமே விசி

பதித்தான்.

0/2000

விடியற்காலத்திலிருந்த கறுப்புக் குருக் களில் உடல் நுகாததில் மிதந்து கொண்டிருந்தது. கண் பார்வைக்கு எட்டும் தூரத்தில் கட்டை போலக் கிடந்த அவர் உடல் பத்துப் படுதொரு மணி வாகையில் நடுக்குளத்தில் நோயிருந்தது.

நடுக் குளத்தில் ஒரு பெரிய தீவு போல அங்கே கொடி படர்ந்து அந்த உடல் மறைத்துக்கொண்டிருந்தது.

குளத்தின் கீழ் கரைவிலும் தென் கரைவிலும் ஜனங்கள் கூட்டமாக நின்று வேடிக்கை பாரித்து விட்டுப் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். புதிது புதிதாகப் பலர் வந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

முதல் முதலில் தொண்டி மணிநாள் குளதப் பார்த்து விட்டுப் பெரிதாகக் கவலை படவில்லை.

"அதோ ஒரு பிணம் மிதக்கிறது! அடோ அடோ!" என்று கரையில் ஏதே நின்றபடியாகத்திருந்த.

அவன் சட்டிக் காட்டின திவசைய அவ் கிருந்த ஸைர் பார்த்தார்கள். கறுப்பாக முகம், மார்பு, முழங்கால், பாதங்கள் தெரிய ஓர் உடல் காவ்வாசி தூரத்தில் மிதப்பது தெரிந்தது. சற்று நேரத்தில் உந்து விதந்த

கதையின் எழுத்தாளன் வதேனும் ஒரு கருத்தை மனமுகமாக வரையறுத்த போன்றும், இவர்களுடைய நெருப்பின் நீயே வரைய அந்நிலைக்கு மன்களின் காரணம் அடிக்கின்ற குழந்தையாக அவன் அழைக்கான்.

—சேன் ஏபெலன்

யோகம் ஆன்

தெருக்களக்கெம்பாள் இந்தச் செப்தி பரவி விட்டது. கூட்டம் சேர்த்து விட்டது.

தரமும் பாட்டி எவ்வித தர்மம்மபாள் அம்மான் குரல், மேல் பரக்கட்டிவிடுகிறது போட்டது.

"மாடு சொன்னது கேட்கும் மொதல் கிறதென்று! தானும் என்னடாப்பாள்வருவது ஓடி வந்தேன். என்டி யிராதம் உனக்குக் கூடத் தெரியுமா? என்னவிலும் போனோ! புதுசா வந்து சேர்த்திருக்கிறதுக்கு வேணுத் தெரியாது. உனக்கும் தெரியாமல் போய் இது! என்னமோ வேடிக்கையா வாகையப் பித்தலுக்கு சித்தறியோ!"

தரமும் பாட்டியின் குரல் ஒளிபெருக்கித் தூண். கிட்டத்தட்ட ஒரு பரிசுரங்கு தூரம் எதிரில் கரை வகையிலும் ஏராரவென்று கணிசென்று போட்டும். குரலுக்குப் பொருத்த மான தாட்டியான பெரிய கூட்டம், அந்த கூட்டத்துப் பார்த்தான் உயர்ந்து. பார் பதன் இரண்டு விழுத்து கூள் பொக்கை யாக இருந்தது. அதற்கு எட்டாக இரண்டு இவழக் கைப்பிதும் இரண்டு கரான சொரைப் பறகன். பாட்டியை அருகில் சென்று பார்த்தால் வாகுக்குமே கொஞ்சம் பவமாகத்தான் இருக்கும்.

பாட்டியின் பேச்சு படித்துக்கொண்டு எட் டென்று ஓர் அமைதியை ஏற்படுத்தியது. பாட்டியின் பேச்சுக்குக் குறுக்கே வாகும் போ ழுடியாது. ஆகவே அத்தனை பேரும் மோட மோடே தின்றுபாட்டியை அன்புறத்து பார்த்த படி நின்றுகொண்.

"இதோ பாருங்கோ! அது பொண்ணும் இப்போ, பிரேதமும் இப்போ. எவ்வாரும் அவா அவா வேலையைப் பார்த்துண்டு போய்ச் சேருங்கோ! கம்பாவானும் வெறும் அழுததப் புறந் பண்ணிண்டிருக்காதேங்கோ!... அப வாதமாய்ப்பெரிசு மகா பாவம்! தூண்டதம்பப் பண்ணிண்டிருக்கிறவரைப் போய்ப் பொண்ணு மொதல்கறவன்று எவ்வாரும் வேடிக்கை பார்த்துண்டிருக்கோனே - பொண்ணு - இன்னும் சொன்னதுப் பாவமில்லையா! தூண்ட தம்பன்று தெரியாதவாளுக்குத் தெரிஞ்சொ சொன்ன வேண்டாமோ?"

அற்புதக் குருக்களின் பெயரைத் தேட்ட தும் படித்துக்கொண்ட கூட்டத்தில் ஒரு சைவையப் பண்ணாவிற்று. அவர் பவ வகைக் கற்றுத் தெரிந்தவர் என்று கூறில் எவ்வொருக்கும்

தெரியும். ஆனால் தண்ணீரில் பவ பணி நேரம் இப்படித் கட்டையாக மிதக்கக் கூடியவர் என்பது இதுவரை பவ பெருக்குத் தெரியாது. இப்படி எத்தனாக மிதப்பது என்னும் தெரியாது. இருந்தாலும் இது என்னமோ பெரிய அதிசயமாக இருந்தது. எத்த தமிசெழும் என்ன நடக்குமோ எவ்வித எதிர்பார்ப்பின் கூட்டம் குறையும் அழி யாதத் தெரியவில்லை. அப்போது... தரமும் பாட்டியின் குரல் கேட்டது.

"கூசியே எங்கே, என்ன தப்பு-நடக்கக் கூடாதது நடத்துதோ, இதே மனுஷன் அதுக்குப் பிராயச்சித்தம் பண்ணிக்கொடுப் பியே இருக்கு!"

பாட்டி சொன்னது என்ன என்று வாகும் கும் சரியாக விளக்கவில்லை. தண்ணீரில் மூச்சை அடக்கிக் கொண்டு கிடப்பது தூய வித்தவராக இருக்கவாரும் உதிர, பிராயச்சித் தமோ அப்படி இருக்கும்? அதையும் தவிர, யாரோ சொல் தப்புக்கு இவர் பிராயச்சித்தம் செய்துவிட்டால் சரியாகி விடுமா? தம்பும் படியாக இல்லை. தம்பாமல் இருக்கவும் முடியவில்லை. மத்தவர்களைக் மணிக்குக் கணக் கில் மூச்சை 'தம்' பிடித்துக் கொண்டு தண்ணீரில் இப்படித் கிடக்க முடியுமா? அப்படியப்பட்டவர் சொல்வதை தம்பாமல் என்ன செய்ய!

அற்புதக் குருக்கள் இப்படி ஏதாவது செய்யக் கூடியவர் என்று பொதுவாக எவ் வொருக்குமே தெரியும். மத்தவர்களை நினைத் துக்கூட பார்த்த முடியாத காரியத்தை அவர் எவ் வாதாரணமாகச் செய்து விட்டே. வாயைத் திறக்காமல் பேசும் கிருவார். எதிர்ப்பு இருக்கும், அம்பு வண்டப்பாக்களை என்று அவர் கவனமில் படமாட்டார். இவ் வுறக்கு என்று இல்லை; இருபது முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு கூட இதே கதைதான்.

மேம்பையான ஒன்றரை இரண்டு வயதில் கொண்டு வந்து விட்டிருவோயே வைத்து வளர்க்க முற்பட்டபோது யார் யாரோ எதிர்த்துப் பார்த்துத் தடுத்தார்கள். கோயிலி வேயே அட்டேசேத்தார்கள், காளால் காட்டியே கண்ணிக் கொறுக்கும் கை விக்கும் காலம் மேல்நிலைக்குத் திருட்டுத் தகவராகப் பிறக்க பித்தன் என்று ஒரு வதந்தி இருந்தது. கோயிலில் புகைது செய்து கொண்டு இந்த மாதிரி ஒரு பிண்ணிய விட்டிருவோயே வைத்து வளர்க்கவார என்று கேள்வி வந்தது. அற்புதக் குருக்கள் வயை மாநில சித்தர் விட்டுச் சுமமா இருந்து விட்டார். அந்தச் சித்தர் ஆவிரம் மொ துதான் சொல்வதை விடச் சகலவாரும் இருந்தது.

எவ்வொருக்கும் சம்பவம் இருந்த அதைப் பிண்ணிக்கு அவர் மேம்பு என்று பெயரிட்டு வளர்த்தார். பண்ணிக்கடத்தில் தம் சொற் று கவரவிடுகு கட்டியே அவனையும் சேர்த் து வளர்க்க வைத்தார். அவனுக்குப் பட்டியப் பட்டிய கட்டியே குறுக்குத்தான் ஏறி வந்தது. காலும் பெரியவருவது அவர் மாஸ் சொல்கின்ற சொனியாக இருக்க. பெரிய மட்டும் குதியைப் போது மாதிரி காட்டிப் பாட்டியால் வளர்க்கிறுத்தான்.

வானததில் தாழ்ந்து போடி நடத்தவேண்டி இருந்தாக தென்னுக்கள், எவ்விதன் கண்ணு ழுக்கு கொண்டு நம்புகான். 'இந்த பெருக்கித் தீயியதுகள் பெய்ச்சு அடித்துக்கொடுக்க' என்று பெயர்சுக்கன், தன் கண்ணு தெருகு பாடுதல் விட்டுத்தான் நம்புகான்.

— 125 —

ஹெப்ரூ குருக்கள் பெயரத்தால் ஏன் வரக்கும் தெரியும் தவிர, அவரை தேசியப் பார்த்தாய் பாதிப் பெருக்கு அடையவையே தெரியாது. நீர்க் காகி ஏதேய் பத்தாறு டெட்டர் கொண்டு எப்போது பார்த்தாலும் இருபது ரூப்பது தாய் தேட்டையாக, அதை மேலேயும், தரைத்துச் சிறுத்த ஐடுமியமாக அவர் மேலும் பாமரனைப் போலவிய இருந்தார். ஆகக் கைதிரத்தின் அவர் ஓர் 'அதாரிட்டு' என்று சத்தியம் செய் தாக்கடி பாரும் தம்ப மாட்டார்தான்.

ஹெப்ரூ குருக்கள் எப்போதும் போய், யாக்கிடம் சென்று கொண்டாரோ என்னவோ, அவருக்கு மத்திரித்த நன்றாக வரும். கூட அவர் திலகம் ஜோசெலும் பார்ப்பார். திரை விழா நாட்டியக் அவர் உதவ வுந்தி அனுகூ அவர்களாரம் செய்தாய் இவ்வகை கேள்வாரம் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கவாய் போகத் தவிரவாத் தெரியும். எத்தெத்தின் அவருக்கு அபார ஜாஸம்.

தேய்தவயானுக்கு விட்டத்தட்ட பதி னுக்கு வயதானபோது, ஹெப்ரூ குருக்கள் கோயில் பூதாளுக்குப் ஸபைர் அனுப்பி விட்டு விட்டியேயே இருந்தார். விட்டியேயே ஸபைர் தப்பம் பூதாறு என்று அவருக்கு தெரம் சரியாக இருந்தது. அவர் விட்டியேயே இருக்கிறார் என்பது தெரிந்த பூ தாய் மார்க்கன் பிங்கன்கை எடுத்தக் கொண்டு மத்திரித்து விட்டி யாங்கிக் கொண்டு போக வந்து கொண்டிருந்ததற்காக.

மேம்பையத்தாய் கோயிலை பதித்து வரவும் விட்டி மட்டி சிரப்பவும் உதவியாக இருப்பார்.

மத்திரிப்பதற்காகவும், மத்தது வந்த காலத்திலும் ஹெப்ரூ குருக்கள் காலகாலத்தின் கன்று வசிக் எங்கொருக்குமே தெரியும். இருந்தாலும் சில பெருக்கு அவசியம் என்று காரணமோ ஒரு பொருளைய, உள் யானைத்தரம் எப்பவருக்கு இவ்ருக்கு வித்ததின் பொருளைய, என்ன என்பதும் கொடுத்தாலும் அவர் கடைக்கு ஒரு தங்க ஸபைன் கிடைக்கவில்லை. குருக்களுக்கு மேம்பையன் மாநில ஒரு ஸபைன் ஒரு சேவையும் இவ்வாமல் கிடைத்திருக்கிறான் என்ற ஆத்திரம்.

"என்டா மேம்பையன்? ஆயுக்கும் ஒரு பிடி வேந்தான் செவ்வகிட்டுக்குக் கோயிலை? எங்கே போனான் உங்களுக்கு என்னை. ஸுக்கிட்டுப் பதினாறு ரூபா கொடுப்பானே உப்பளம்! நீ அதைப் பத்திக் கவிப்பட்டுக்கிறேன் இக்கியா?" என்று மேம்பையனைப் பார்த்துப் போகெவ்வாய் கைரத்தக் கொண்டே இருந்தார்.

"ஏன்டா, சொந்தென்று நினைவா தும் நினைக்கட்டுப் போ! குருக்கியை தம் மனதுக்கு அதை இதைக் கொடுத்த குடுத்த, ஒரு பீதையுக்கு வரி செய்திட்டு வருகவா? அடுத்தாப்பவே உங்களுக்கு என்ன செய்திருக்காரு சொன்ன பாய்ப்பா?"

"எனக்குப் படிப்பு வரக்கூடிய அளவுக்கு அவரு என்ன செய்தானா?"

"பூ. கல் எங்கே போனா?"

"போவது."

"விட்டியே!"

"விட்டியே."

"என் கால்களுக்கு வந்த பிதாய் உன் கால்கள் இல்லை. வேண்டுகிறேன்!"

"எங்கே உன்னை என் கடைக்கு வேங்கிக்கு அனுப்பச் சொன்ன பாத்நுப்பட்டனாம். பதினாறு ரூபா தான் திரேன். அனுப்ப மாட்டார். அப்பதம் வேப்பத் ததையை பார் ஸுக்கிட்டுக்கு வரவாக்க அவருக்கு?" என்று குடுத்தி விட்டார்.

அதன் பதல் மேம்பையன் ஸுத்த திட்டகாரா விட்டுக்கு வராமல் எங்கொ போய் விட்டான். நினம் உப்பளம் உதரத்தின் சேவன்க் இரவுக் காட்சி அனுகூ அவன் போய்க் கொண்டிருந்ததாம், தாயன் தாய் கால்கள் அவன் அருகைய கடைவிக் வேங்கிக்குப் போவதற்காகத்தான் புறப்பட்டான். ஆனால் வயியின் ஹெப்ரூ குருக்கள் திருக்குளத்தின் கட்டையாக மித்தகிறார் என்று கேள்விப்பட்டார் அவன் அந்தக் கொண்டே விட்டுக்குத் திரும்ப வந்ததன் விட்டான்.

அன்று மதியத்தின் விட்டு திரும்பிய குருக்கள் அவனைப் பார்த்தது. "அடே மேம்பு, அந்த விட்டி மட்டிக் கொண்டு வாடா!" என்று மட்டும்தான் சொன்னார். விட்டை விட்டுப் போனதைப் பற்றிப் பேச்சே வரவில்லை.

அப்பதம்தான் அவனுக்காக என்று டவர் போட்ட வண்டியும் மாண்டு அவர் வாக்விடக் கொடுத்தார். அவன் வேகு உதராமரைத் தத்தத்துக்கு வண்டி ஒட்டினான். அன்றாடம் இத்த, ஆறு என்று மிச்சம் வத்தது. ஒரு காரம் ஒட்டிய இறகு வந்த பஸ்தத்த அவன் குருக்களிடம் கொடுக்க வந்தான்.

"எங்கிட்டே என் கொண்டு வரே? தபா காட்டுமே உன் பேசியே போட்டு வக் கல்லோ!" என்று அவர்.

செப்டு குருக்கள் ஆவிவிட்டான். மேம்பையனிடம் கவிமொன பணம் செந் திருக்கும் என்று என்ன அவர் பெருமைப் பட்டுக் கொண்டார். அன்றாக்கு மேம்பு வண்டியாக விட்டிக்கி. ஒப்ப எடுத்துக் கொண்டு எக்ஸெயா தூக்கிக் கொண்டிருப் பான் என்று நினைத்துக் கொண்டார். மிக வான அத்தி வேங்கித்ததின் தாயும் மனதுப் போய் இறங்கு பேர் வாரத் குதட்டிய வந்து தவங்கி நின்றுகள்.

"வாரம்மா அது?"

"குய்விடுதலுக்கி தான் வந்து வதயக் தவங்கியோட குத்த மனது, என் பெரு

யோக. இது வந்து என மக - இதுக்கு எங்க
ஆகதா பேரையோடாக வச்சிருக்கோம்!"

ஹெப் பக் குருக்களுக்கு அப்பென்று
தொண்டைய அடைப்பது போலிருந்தது.
விளக்குச் சலிச்சைப் போட்டுவிட்டு, வத்த
வஞ்சைய முகத்தைப் பார்த்தார். தாக்கி
வாரிப் போட்டது. சச்சார ஹெப். அதா
வது விட்டத்திட்ட அவர் திறம். அவருக்குப்
பெச்சே ஒடக்கிஸ். மனம் எங்கெங்கோ
கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தது. அவருடைய
பையன் விட இவளுக்குப் பத்து வயது
கடுதலாக இருக்கும். அதாவது முப்பத்
தா... அவருடைய பெண் தன் திற
மாக இருத்தாள்; சைவத்தாவதி திறம்.

"நீ மெட்ராசிலேதானே இருக்கே?"

"அம்மா சொத்ததுக்குப் நிறகு இங்கேயே
வந்துட்டோம். பீசை-பாக் பாடி வேணது
சம்பாதிச்சேன். எங்கோம் எப்படிவோ
போயிருக்க. இதுக்கு அவ்வளவுப் பாட
வராது. உட்குக் கொடுத்தேன் காம்பு..."

"சரி, இப்ப நான் என்ன செய்யுது?"

"இதோட வேலையாத்தான் உட்கிஸ்
பார்த்துட்டுப் போவோம்னு .... இதுக்கு
வயத்திலே உட்கு மாநில இருக்கு... அதான்
எவ்வளவு செட்டுண்டுப் போகலாம்னு..."

"இப்படி வாய்மா! எங்கே இடம்
வசை நீட்டு..."

ஹெப் பக் குருக்கன் நாகவயல் பார்த்து
விட்டுத் தானவயல் மகிசையும் மாநி மாநிப்
பார்த்தார்.

"உட்குயாத் தெரியக்கிஸ். சேய்ப்
தாடினாது பேசுறது!"

"அப்ப இதுக்கு நீங்கதான் ஒரு வழி
செய்யுது. உங்கனாவே முக்குசாத்தான்
உண்டு..."

"நான் வழி செய்பதாவது? சேய் கொடு
எனக்கு அந்த வயத்திலேமெக்காய் தெரியா
தம்மா.... மகா பாலம்!"

"நான் அந்த வழியைச் சொன்னேன்
ஹா. உங்க வளர்ப்புப் பிண்டியைத்
தான் வழிக்குக் கொண்டு வரச் சொசுறேன்.

உங்க வளர்ப்பாச்சே. போகட்டுமனு இருத்
தேன். வார்த்தை பிரகாமெ நடந்துக்கும்னு
தீசைச்சேன். உடைசியேயே பாத்தா அதையே
மாநிப் போலிடருப்பேயே இங்கே சேதி
சாதினே கிதுது..."

ஹெப் பக் குருக்களுக்குச் சொரக்கென்று
இருத்தது. வேம்பையல் வண்டி உட்டாமல்
பேரணதற்கு இப்போதுதான் அவருக்குக்
காரணம் புலித்தது.

"சக போ, நான் இதை விளக்கிக்
கன்ன செய்யனுடைய செய்யுறேன்!" என்று
அவர்களை அனுப்பி வைத்தார்.

விளக்கித்துப் பாரிக்கலாம் என்றுக் வேம்பு
பையன் வந்தாகதானே சந்தேகம் வந்து
தயக்கப்பட்டுப் புத்தகத்தைத் தேடினார்;
மெட்டகலிச்சே. விளக்கித்திறம் கண்காப்
பணத்தையும் அவன் முதல் தானே கணக்கி
கிடுத்து ஒருது விட்டதாகத் தெரிந்தது. ஒரு
பெண்ணை தம்ப வயத்துக் கெடுப்பதா
வது? வளர்த்த ஆளாக் கொண்கக் கூட மறித்
காமல் மணிப் போனபடி போவதாவது?

மறுதாளும் பார்த்து விட்டார். ஒரு தக
வதும் தெரியக்கிஸ். அதே மாநிலி திசியில்
இந்த வீசை வலிவகலிடுத்துத் தம்பல
கிடுகித்துக் கொண் அவருக்கு ஒரு வழிதான்
தெரியும். அது மாயா ஜாஸம் ஒன்றுமில்லை.
அவர் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அது ஒரு
போகும். ஆளுக் இப்போது அவருக்கு
உட்கு தனக்குத் விட்டது. ஞன் மாநிலி
தாக்குப் பிடிக்க முடியாது போலிருந்தது.
போனது நகனதாவிறு; ஆண்டவன் விட்ட
வழி என்று திருக்குத்தில்க் கிடியவர்களியில்
போய் இறங்கி விட்டார்.

குருக்கன் எப்போது கரை பேறுவார் என்று
மாநி வேலிச்சை மறையும் வரையில் உட்
டம் எத்திருத்த பார்த்து விட்டு, அந்த
அறிஞர் ஹம் காணும் வரைத்த
மறந்தது.

மறு தாக் காலியேய் தொண்டி மணி கதறி
னும். ஹெப் பக் குருக்கனின் உட்கு கரை
போரமாக ஒதுக்கி விட்டது. சந்தைக்
கெளளம் உட்டம் கடிவிட்டது. மாநிரோ
ஒடிப்போய் ஒரு டாக்டரையே அழித்துக்
வந்து விட்டார்.

அவர் எங்க மணி தெரம் போய் கண்,
நுக்கு, மாப்புகு என்று சொதித்துப் பார்த்தார்.
நிறு கட்டுதலாக் கொண்பக் வயிற் ஒரு
கிக்கொண்டபடி உட்குடல் பிதுக்கி
விட்டார். "ஹும்.... போயிட்டுது.
போலிக்குச் சொக்கிடுங்க!"

"இக்கிங்க டாக்டர்! போயிருக்காதுங்க.
பீசை, இங்கெரு வார்டு நகனாப்
பாத்துண்டு.... சைவப் பத்திக் கவனி
யிக்க!" என்று டாக்டர அழைத்து
வந்தவன் ஆளாக் குதறயாக் குதற
விட்டார்.

"நிறுப்பத் திரும்ப என்ன பாக்...."
என்று டாக்டர் முடிப்பதற்கு, - தாக்கி
விழித்த மாநிலி.

"வந்துட்டியா வேம்பையா! ஒடிப்போய்
விழி மயிசு எடுத்துண்டு வா!" என்று
எழுத்து உட்கார்த்தார் ஹெப் பக் குருக்கன்

கஸ்கி

ஆகஸ்டு 26

இதழில்

ஆரம்பம்

லக்ஷ்மி

எழுதும்

புக்குழி

புதிய சிதாடர்கதை

இது விதிக் அமைப்பு 1975-76 ஆம் ஆண்டு
என்று புதிதாகத் தான் தீர்மானித்திருக்கிறது. அதன்
இதற்கு இத்தரமானப் பேரக் கூடியவர்கள்
என்று தற்போதுகூடத் தான் மாட்டி... அத
இதற்கு அப்படியே சென்று கொண்டுவர
இதற்கு இத்தரமானப் பேரக் கூடியவர்கள் என்று
தற்போதுகூடத் தான் மாட்டி...

அதற்கு இவன் வாரை உதாரணம் காட்டி அப்படிப் பேசினான்? எத்தனை அநியாயமான அநியாயமான வார்த்தைகள் பேசினான்? அவன் பேசிய வார்த்தைகள் அவரை எத்தனை மாநாடுகளிலும் என்ன இவன் உணர்வானது? அந்த மாநாடு மெய்யிய உணர்வுகள் இவனுக்குக் கிடைப்பது என்று உணர்வாகிய அங்குக்குப் போய்விடுவது அங்குத்திறன் அவமானத்திற்கும் உடம்பு நடுபெற்றது. ௪1 இந்த மாநாடு மதறையுடன் வாராபவது போகவாரணா என் திருத்தது. இவனுடன் பேசிக் கொண் டிருந்ததான் என்னுடைய அமைதான். என் னுடைய சிறப்பம் என்று சொல்கிறதே. மனத் திருத்த உணர்வு என்னும் திருத்தவது வந்த அப்போது இரு வேறுபட்ட படந்த மாநாடு முடிந்தது. இவ்வாரை உணர்ந்ததற்காக இரு வேறுபட்டவன் உணர்வு என்னுடைய அமைதான்.

“நாங்கள் எழுந்த பின்பு தயாராகக் கொண்டு வந்ததுப் பார்த்தவர்கள் சரியாகப் பி. ஜே. குமார் லும் சரியாகப் பித்தியே!”

¹⁹ P. 441, 442.

அங்கம் உள்பேரே சென்றும், கள்ளவீதி
நீர் தவறாததுதான். சொல்விய வார்த்தை
சுருக்கமாக இவன் வஞ்சிதப்படி மாட்டான்
என்று நினைத்துக் கொண்டான். ஏனென்றும்
இவரே அந்த வார்த்தைகளை நம்புகிறான்.
அதைச் சொல்லி அவரைத் தம்புறுத்துவது
தான் புதுச் சட்டங்கள் என்று நினைக்கிறான்.
இவன் ஆள் என்பதால் ஏன் எதை வேண்டு
மானாலும் விழுகிறீர் கொண்டு விடுவோம்!
அப்பாண்டமாய் பெரியும் விடுவோம்! ஒரு
பக்கம் தங்கள் குற்றம் சொன்று வந்தது.
மறு பக்கம் ஆதாரம் கட்டுகவந்தாய்
போகிறது. சர்க்கார் தகுந்த பதிலைத்

அவன் சாப்பாட்டு மேஜைமீது மேல் இருந்த தண்ணீரைய ஓவியத்தையும் மத்திச் சாதனங்களையும் அப்புறப்படுத்தினான்.

அவர் எடுத்து வந்தவையெல்லாம் அவர்
அங்கு குரலில் ஆத்திரத்தடிக் கொள்ளும்.
“இது ஏன் இப்படி ஆகியிருக்கிறது. பெரிய ஆத்
மிக்ரோ கொல்லிக்கு என்னவோ வேல்
வாய் உண்டு கிடக்கிறது!”

■ சக்தியைக் கண்டதா தான் ஆசைப்பட்டேன்! சக்தியைப் பகையாண்ட பண்பைக்கண்டது அடிச்சேன்! இவன் யாவோ ஓர் அத்தியைச் என்று சொல்வதற்கு, முன் பின் தெரியாதவன் என்று சொல்வதற்கு.

மணத்தில் நீர் பொங்கித் தொண்டு வந்தது. அவன் சட்டென்று அதை உள்வாங்கின இரும்புத் தொண்டானது. இறுதியில் தான் தொற்றுப்போனான் என்று காண்பிக்கக் கூடாது... பல கண்காணிப்போடுகள் என்று காண்பிக்கக் கூடாது. மணத்தில் பொங்குதல் நுழைவோர் சென்றின் வேடித்தன், அதுமே மணிக்கே ஆயிரம் கட்டிக் கிண்புபிறந்து நீ மனசே பொய்யே இளமுடன் எவனோடு கத்தறோ? உன் நெக் சென்றி வேடம் பாருகூழியோடா! அது எத்த நரமத்தில் செருத்தது.

அவன் சிவரத்தம் கொண்டான். ஆனால்
கெட்டு தனி தரிசனங்கள்? நிபந்தனையு
கண்ணிலும் தூதிரும் கண்ணில் பாரி
ருகைகளால் தூதிரை. என்ன வார்த்தைகள்
கொண்டன என்று திருப்பதிருப்பிகளாகத் தலை
பொயர் எழுத்தது. என்னதான் அபரஹ்ம
யாவர் கொண்டும், என்னவர் எந்தென் ன
வையில், என் அம்மாவை என் இடத்திலும்
தருகும்? என் அம்மாவைப் பற்றி என்ன
தெரியும்? தனக்கு? தன்மனை மாநில
இடத்தும் என் அம்மாவைப் பற்றி என்ன
தெரியும்? இந்த மாநில அமை இன்று
பெர வேண்டுமானால் அவன் மானில் இந்த
எண்ணமும் சிவரத்தம் செய்த தாடகனாக
இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னான்.

அதன் கார்ப்பிடுகையில் ஒரு கொடியும் இன்னும் தாவிப்பித்து ஒரு காம்பித்தையாதிர் கரண்டுகளையும் ஓட்டுகளையும் ஓசைப்படுத்தி கொண்டிருக்காது.

தஞ்சாவூர் கோயிலுக்குள் வந்து அங்கு
தங்கியிருந்தால் திடீர்த் தோண்டினால்,
இவ்வளவு கோயிலுக்குள் எவ்வளவு
வெகுளி நம்பிக்கை தெரியும், இவ்வளவு
தெரிந்து விட்டது - ஒரு பார்க்கவியில் -
ஒரு பார்க்கவியில் - எப்படியும் வந்ததை
அது! அவருக்கு இவ்வளவு = தந்திருந்த
தொகுத்து எவ்வளவுகூடியும் பணியாளர்களில்
வந்ததை! எட்டு மாதங்களுக்கு முன்பு
இவ்வளவு பார்க்கவியில் திடீர்த் தோண்டினால்
எவ்வளவு பரவலுண்டு போகும்? அதன்
பரவலும் இவ்வளவு இருக்கும் போதெல்லாம்
எவ்வளவுகூடிய இருக்கக் கூடிய ஒரு திடீர் வந்து
எப்படி எவ்வளவு! அப்போதுதான் அவர்
இவ்வளவு பதறி மனத்தில் பதறிப் போயிருந்த
உயர்ந்த எண்ணங்கள் பிறகு எவ்வளவு
தீவிரம் அந்த மனவளங்கள் வந்து போயினால்
அவன் எப்படியும் ஒருவருக்கொன்று
வந்ததானால் எவ்வளவுகூடியும் பதறிப்பது

சிகரெட் பிடித்துக் கொண்டு நித்பது தெரித்
துது. அவன் ஓர் அலுப்படை எழுந்தான்.
சாப்பிடப் பிடிக்கவில்லை. எல்லாவற்றையும்
எடுத்து ஓடி விட்டிருக்கிறான். மேலையைத்
சுத்தப்படுத்திவிட்டு வந்து படுத்துக் கொண்
டான்.

அவன் எப்பொழுது வந்து படுத்துக்கொண்
டான் என்பதை அவன் கவனிக்கவில்லை. இரு
வருக்கும் இடையே ஓரடி இடைவெளி
இருந்தாலும் அவனிடமிருந்து தான் வெகு
தூரம் விடவிட்டு மாநிலி இருந்தது.

அன்று இரவும் அரைகுறையாக தாட்
கத்தில் அப்பானின் அந்தக் கட்டுரல் கெட்
டது. "ஐ டரிட்டி க்யூம்! ஐயோரி!" அவன்
உடனெழுந்து விழித்துக் கொண்டு உட்காரித்
தான். மாம்பு படபடக்கவாய்க் கண்களில்
நீர் திவந்தது. இந்தக் குரல் இனிமேல்
தன்னை நினைத்தாலும் கனகக்குமாரி என்று
ஒரு நினைவு ஏற்பட்டது. திடீரென்று ஓர்

உணர்வு அவனைத் தாக்கிற்று. அம்மாவின்
நினைவு தனக்கும் ஏற்பட்டிருப்பது புரிந்தது.
இது எப்படிப்பட்ட நினைவுப் பாக்ககாத
ஓர் இக்கட்டான நினைவு என்று நினைத்
தவாய் மனதில் ஒரு நம்ப முடியாத ஆயா
சும் ஏற்பட்டது. இந்த நினைவை அம்மா

மாநிலி தன்னால் நினைவு தாங்கிக் கொள்ள
முடியாது. வாயை மூடித் கொண்டு, தன்
மானத்திற்கு விழுவி அடிக்கிறான்.
நிறைவேற்றம் தாங்கிக்கொண்டு
எனக்குச் சுரணியே இப்போது
என்கிற மாநிலி நீ என்னை
கொன்னுமே எனக்குப்
பொக்கிடமே இப்போது

தான் உன் காலடி
விடுவாயே கிடப்பேன்
என்கிற மாநிலி
இந்த மாநிலி
ரோகம் கெட்டு
தான் நினைவு
இருக்க மாநிலி
பெண் என்று
தனினி நினைத்
துக் கொண்
டான். தான்

இனிமேல் கெட்டுப்
பெண் என்று
என்ன என்று அது
இரவு முழுவதும்
சித்திந்தான். இந்த
மனதினால்தான் இனி
மேல் பெண்ணே

நினைவு என்னைப் போட்டோ ஏதும் உன்
மனது என்று நினைத்துக் கொண்டான். இப்போது
மாநிலி குறுவே பார்வையும் என்னைக்குத்
கொண்டவருக்கு அவனுடைய வாத்தி
யும் ஏதும் குறைதயம் ஏற்பட்டுவிட்ட
போவதில்லை. இப்பொழுது தாங்குக
மாக அவன் சமாதானமானாலும் சொல்லி

விட்ட வார்த்தைக்காக மன்னிப்புக் கேட்டா
னும் அவனுடைய பார்வையின் மாறப்
போவதில்லை. அவன் மட்டமானவன் என்று
மனம் புரிந்து கொண்டு விட்ட பிறகு அவ
னுக்குப் பழைய அபிமானம் அவனிடம்
ஏற்படப் போவதில்லை. அப்படி ஓர் அபி

மானமில்லாத மனதோடு இவன் மட்ட
மானவன். பன்னிணதான் என்ற நினைப்பு
ஒவ்வொரு விதமாகவும் அவன் குரல்களில்
இக்கொண்டிருக்கும்போது அவர்களிடையே
இருக்கப் போகும் உறவு எப்படிப்பட்டதாக

ULB : LOVE STORY എൻ്റെ ഇഷ്ടം

பாரத பாக்ய விதாதா

ஆகஸ்ட் 15, 1947 அன்று இந்திய மக்கள் தங்கள் சுதந்திரம் எய்திய இரக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்தனர். இந்திய சுதந்திரத்தின் 50வது ஆண்டுவிழா இன்று கொண்டாடப்படுகிறது. இந்த நாளையதில்

- * நமது சாதனைகளை நினைவுபடுத்தி ஆக்கமும் ஊக்கமும் பெறுவோம்
- * ஒளிமயமான எதிர்காலத்துக்காக புத்துணர்வுடன் பாடுபடுவோம்.

32 வருட சுதந்திர வாழ்வில்...

- * நாட்டில் ஒற்றுமையை தோற்றுத்தி அன்னை ஆக்கிரமிப்புகளை முற்றாகத் தடுக்கிறோம்.
  - * மக்களின் ஆயுள் காலம் 71 சதவீதம் 50 வருடமாக உயர்த்தியுள்ளோம்.
  - * உணவு உற்பத்தியை இரட்டிப்பாக்கி இருக்கிறோம்.
  - * தொழில் முறை உற்பத்தியை நான்கு மடங்குக்கு மேல் அகிலித்திருக்கிறோம்.
  - * அன்னியச் செலாவணி மகரூபமாக 9.50 ரூபாய்க்கு மேலாக இருக்கச் செய்துள்ளோம்.
- நாட்டி ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழில் கண்டுள்ளோம்.
 "நமது நாட்டின் சாதனை குறித்து நாம் பெருமையடைவோம்...
 அன்னிய நாடுகளின் உதவியை நாடிவந்த இந்த நாட்டில்
 தொகுத்து போன பொருள்தாழ்வு இன்று தவிர
 மயமாகப் பட்டு சொந்த பலத்தில் திகழிறது."

நாட்டின் சாதனை குறித்து பெருமை கொள்ளுவோம்
 சுதந்திரத்தை காத்து முன்னேற்ற வாழ்வு பெற
 ஒன்றுபட்டு பாடுபடுவோம்.

coffee for enjoyment

COFFEE HOUSE Bangalore

Dr. S. R. சீவராஜ்

வாணிபர்கள் |

மணமானவர்கள் !!

வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டுள்ள பலதவினங்களினை சீக்கி, தாம்பதிய வாழ்வை இன்பமூடச் செய்யுமித்த மகிழ், இன்றே புதித பெற்ற 'சுகரீப விபாதி சிபுராஜ்' ஆண்களாகக் குறைவு சீக்கித் 'அசிய வைத்திய மெதை'

'சுகிராஜ்' டாக்டர் S. R. சீவராஜ், M.B.B.

அவர்களிடம் சிறந்த மூலையில் சிவிரை பெறு, அவர் கற்றுப்பயண மூலம் எனில் தெரிவ் சத்தித்து வாழ்வில் மகிழ்ச்சி காண்புகள். தெரிவ் சத்தித்து முடிவாதவர்கள். குறைவான விபாதிமாதத் தலைமை அனுபவகத்துக்கு எழுதவும். (கருத்துகள் ரகசியமாகப் பாதுகாக்கப்படும்.) மருத்துவக் கிசீவரன் விளக்கப்படுதல் வி.பி.பி. மூலம் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

ஈ குழந்தை பாக்ஷியம் (சீப்ப அணுக்கள்) இய்வாதவர்கள்

ஈ கல்யாணமாதில் பல ஆண்டுகளாகக் குழந்தை பாக்ஷியமே இய்வாதவர்கள்

சிறந்த மூலையில் சிவிரை பெற்று, சீப்ப அணுக்கள் தெனையான அளவு உற்பத்தியாகி குழந்தை பாக்ஷியம் பெற்று மகிழ்ச்சியடைதல் வாழ்வை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகள். 85 வருட கற்றுப் பயணத்திலும், அவர்களிடம் சிவிரை பெற்றுப் பலன் அடைந்தவர்கள் பல்வகையிற் பெர்கள், அவர்களைப் போல் நீங்களும் பலன் அடைவ் வேண்டுமாயின்?

விவரத்தில் பலன் காண விசேஷ 1 மாத சிவிரை * குறைந்த கம்பெனாக் 1 மாத சிவிரை

A-சுகரீபு ரூ. 250-00	B-வகுரீபு 250-00	C-வகுரீபு 175-00	பிடியம் 175-00	சுகரீபு 90-00	1-ம் குறைய் 75-00	தெரிவ் பெறுதல் V.P.P. மூலம் பெறுதல்
-------------------------	---------------------	---------------------	-------------------	------------------	----------------------	--

தலைமை அலுவலகம்:

சிவராஜ் சித்த வைத்தியசாலை

C-56, தமிழ்ச் சங்கம் ரோட் பின்புறம்

(சென்ட்ரல் டாக்ஷின் கட்டபுதலுள்ள ஏரிலித் மூலம் பக்கம்)

சாத்தி க்டெடியம் - செலம்-686007

நீறும் மாறும் வானவில்ல்கள் நாடிஜெஷ்துமர்

✽ நட்புப் பூவாசி கோமதி
நிஜமதி சென்னை

**வெறுப்பு... வெறுப்பு... அப்படியொரு
வெறுப்பு.**

பரிவர்த்தனையுடன் மூத்த மருமகன் சாத்
தானைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் மனத்தின்
உருவில் பண்டிதர் விடக்கும் அந்த வெறுப்பு
விவரமும் எடுத்து அவன் மேல் பாலும்.

மூத்த மகன் பாவனிருக்கின்றான் தவத்
தூப் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுத்த ராமசாமி
வாத்தியவர் மேல் அளவற்ற அநிகமாய்
இருந்த பக்தி, அவருடைய கஷ்டத்தையும்,
பாரதனையும் தீர்க்கும் வகையில் அவருடைய
நான்யு பெண்ணில் மூத்தவனான சாத்திர
வைக் கல்யாணம் செய்து கொடுக்கிற போல்
முடிந்தது. சாத்திர நல்ல கறுப்பு, சாதாரண
கறுப்பு அல்ல. உள்வாங்குகிறேன் கரித்துண்டை
வைக்காணும் கரித்துண்டை வெள்ளப்பாக்கி

காட்டுகிற திறம். மூலமும் அவ்வளவு மட்டுமே
யில்லை.

பாவனிருக்கின்றான் விவரத்தைச் சொல்ல
போது பரிவர்த்தனம் பாம்பாய்ச் சிறிது.

கல்யாணம் முடிந்த ஓரிரண்டு நாள் வரை
யிறும் தன் வெறுப்பை நெஞ்சில் தேக்கிக்
கொண்டிருந்த பரிவர்த்தனம் மூன்றாம் நாள்
தேக்கிக் கொள்ள முடியாமல் கொட்டத்

**சிறுகதை வாழ்க்கையின்
சான்றம்.**

- புதுமைப்பித்தன்

தொடங்கினும், சாத்தா எதைச் செய்தா னும் அந்நி ஒரு சூதரத்தை உருவாக்கி, அதுபுத்தராவாரப்படுத்தி - விஷம் பிதாபந்த லாபத்தவதனால் அல்லாதுப இவ்வகததப் புள்ளுக்குதலு வாயுக்கவாணது. அநிதாபி யித் தவ்வைப் பித்தது, பாத்திரம் லுவி. காப்பி போட்டு மாயியாருக்குக் கொடுப்பிற் றுதமித்த னிட்டு வேவ்வை அத்தவியை பும் சாத்தாதான் செய்வ வேவ்வும்; அவன் தவ்வையே குறிப்பிடான்: "கவிக்டப் போட்டா றும் மிக்கி மாதிரி த: அதாவது றவ்வப் பெய்வியர் அது ஒருச தீதும், உவக்கு அத்த லுவித் துத் வேவ்வாத:" உவப்பபதநுச் சாத்தா அத்தவியின். அதுவ பாவதமமாவன் ஒரு சாத்தவன்...பவ்வதத் திபிக்குத் தவ்வமாவதமாவப் புதப் பட்ட அத்த விஷ அம்புவனிலுத் முதலித் தெ தாட்டவ் தவ்வையுத சாத்தா பித் திபிக்குத் கொண்டான். தவ் புவ்வவ வியர் லுவித் அத்த அம்புவனின் உர் முதலவிய மலுவைச் செய்துவித் தெத்தி பெற்றான். பவ் தவம் கொப்பவ உயித்ததான் சாத்தா சிபி வையப் பதினாக்குத் கொட்டவான்.

கெரட்டி பாக்டர் பழைய குடித்து
தெஞ்சுப் பாறாவற்றில் கோழி வித்தியை
பண்ணாவில் பணிவார்த்தும் விதை மகன் தயா
வாறுகூறு தங்க விக்கிரமமாய் ஒரு மனை
வித்து கொண்டு வந்ததில் சொம்பையும் பூதி
தப் போனார் பங்குத.

அதிலும் வரதட்சணை இருபதாயிரம்....
 தம்பது பவுன் ரூப. வெள்ளிப் பாதிரைக்கல்
 மீனோம் கட்டிடுவன். சீரூர்த்தி. கம்பட்டி
 வந்து பட்டியல் அருகிலே பார்வையிட்டுக் கணத்
 தைக் குறித்து செப்த குடும்பம் அங்கலா
 ளாவன்பாலைக் குடும்பம்....

பாஸ்தம் வாயவாங்குத தலைநீர் வலத்
துக்கொண்டு கத்தாபாத குளத்தான்.

சாத்தானகர அருப்பிக் கொடுக்கும் என்
னெய் வானவிரிப் போட்டு வதக்காத
நூற்றதான்.

அன்றாடம் காலை, பிற்பகலில் துவை
தாவதும் கவுண்டி அருகே உட்காத்தபடி
இரு வகையாகும் தலைமயப் பிடித்தல்

கொண்டு நிகழ்த்து வரத்தெடுத்தது
கொண்டிருந்த சாத்தானது தெருவினால்
பறவது.

“என்னைதத் தின்றுகொள்ளோ? மத்தலங்
கொன்று வர்த்தகம் புரட்டமுமா? இவ் வாதிடு
வருக்கிறே”

காத்தி எடுத்த கணியைக் கண்ணில் தித்
தரும்படி புணர்வைத்தான் காத்தா. "உங்க
மேரோ, பிபத்திமோ தெரியல்ல அதோ...
வந்ததை ஏகமர புரட்டலாக..."

“த...த... திருத்திதான் ததிகையமா
பண்டாரிக்குதினமாதிரி சொந்தது சொந்தது
படுத்தாரதே. ஓடிப்படி வேலை செய்துரத்
தான் தரகைத் தகையப்படி ஐயும். வாய்ந்
தாவினும் ஏன்வா தோஷம்த் செயல் முடிவரது.
த மொதல் துதிதெட்டுத் தகையத் பதிகமா
தரத் துதக.”

“சரி அந்தை.” தனியைப் பற்றித்
கொண்டு வந்ததையும் சமாளித்தபடி எழுந்
தவர் சாத்திர, சக்தி வாயைப் கொடு
வது, சேந்த தனியைப் வாயைப் போத்
தபடி தனியைவாயை கொட்டு நடந்தான்.

சாத்தா உண்டான தானிலிருந்து பரவதம் ஒன்றோடு மாதிரி சிவன மருமகன் ஸாவன் பாவை உன் வீட்டுக்கு வலிக்கத் துவங்கினான்.

வாஷிங்டனிலே பரிசுத்தநீர் பரிசீலிப்பு
புலிபாடணனாய் நிற்கலோடு மாதிரும் அநெ
தானில் சொல்லி வைத்தாற்போல் குவித்தி
லெண்டிருந்தான்.

பர்வதம் ஆசனம் அடுத்த மாதத்
பேதிகளாகக் காத்திருப்பான். காவல்பா
மாதம் தவறாமல் குளிக்க, குளிக்க சாத்தா
தாய்மைப் பூப்பீட்டை தானாகத் தெரிவிக்க
தல் ஊக்கிதான். அங்குமே அபரிதி
யான கருப்பிதம் கூட கொஞ்சமாய் வெளிநி
ராய்ப்பல் வண்ணத்தை அடைய முயன்று
கொண்டிருந்தது. கவிதையில் கருவாகக் கமந்த
படி பெருமூச்சுடன் விட்டு வெளியே செல்
கும் பொழுது பர்வதம் கண்டும் காணாதது
போல் பட்டாளத்தினைக் கண்டான்.

சாத்தாளுக்கு அது ஏழாவது மாசம்.
ஊசிலிருந்து சாத்தாவின் அப்பாவும்
அம்மாவும் முகவசலில் பொங்கும் ஏழப்பட்ட
பிரகவங்குகொடு அதிரடிமம். ஹூஸ்கும் திரம்
பீய் துருக்கியொடு சாத்தாவை அழைத்துப்
பொசு வந்து கோந்தனர். வந்து கோத்து
அவர மணி நேரத்துக்கும் சாத்தாவின்
அப்பா அவனைக் காலசிலிக்கு அழைத்தார்.
தெரு உதிர்த்துக்கொடு தன்மெய்திருக்கையுடன்
கடை சிலிக்குப் புறப்பட்டான்.

சாத்தா புறப்பட்டுப் போனவிறகு பர்வதம்
மோவிறுக்குப் போனான்.

கேள்வி எழுத்தும் பொன்விட்டும் பரந்தம்
 விடு திருப்பிய பொது இருபத்தி நொடங்கி
 விட்டது. முற்காலகன் ஏழிசு விந்தலின்
 என்னு லவித்தது. முட்டுக்கிந்த தடவி
 விட்டுக் கொண்டு வாசதபடி ஏழி உள்செ
 தையலயிபாண பரந்தம், காலகலாவி
 தந்தி காலகலா குறிக் கேட்டு அப்படியி
 திருக்கும்.

"എല്ലാം തന്നെ എൻ്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ട്. ഭർത്താവേ! അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!"

எவ்வளவு தன் கணவனிடம் பொருளில் கொண்டிருந்தான்.

"நீங்க என்ன சொன்னதும் சரி, என்னுடைய இவர்க இருக்க முடியாது. உங்க அண்ணியை ஊருக்குக் கூட்டிட்டு போக அவள்க அம்மாவும், அப்பாவும் வந்துட்டார்கள். நாளைக்கு சாயந்தரம் அவர்களை மீட்டிப் போகிறோமாம். உங்க அண்ணி போக பின்னாடி இந்த வீட்டு வேலை முழுதும் வார தலைமேலே விழும்னு நினைத்திருந்தீர்கள்வா? என்னோட தலைமேலே விழக்கூடாது... உங்கம்மாவும்சொன்ன, மதாராணிஉடம்பம் கூட மணிக்கே எழுந்திருச்சா ஊஞ்சல் உட்கார்த்துக் கொண்டாது. நங்க யூனிடிரி ராப் பிசை ஆன பதக்க ரூபக்க வேண்டியது. ஒன்றிட்டு வந்தவுடனே உட்கட்ட சாயங்கரையும் இட்டிசையையும் கொட்டிக்க வேண்டி உ... என்ன முடியாதம்மா. இந்த வீட்டு வேலை ரெண்டு நாள் செஞ்சா என்னக்கு காய்ச்சியே வந்திரும், நாள் போறேன், உங்க அண்ணி குழந்தை பெத்துக்கிட்டு வந்த பின்னாடி நானும் வரேன்."

வாங்கவளவள கணவன் தயானன் அசைவழிய இனித்தான். மனைவியை மோவாய்க் கூட்டையால் பிடித்துக் கொண்டு கொஞ்சினான். "என்ன வாய்! அப்படிச் சொல் வீட்டு? எங்கம்மாவும் கூடமாட வேலை செய்வா. நீ போகாதே..."

வாங்கவளவள எத்தனாளமாய்க் கித்தான். "செய்வாங்களை வேலை? உங்கம்மா அதுவும், உங்கம்மா! ரூபக்க வெச்சு காப்பி டம்னரை உங்கம்மா எழுதி நீங்க என்னிக்காவது பார்த்ததுண்டா...? அடுத்த மாசம் பனிக் காலம் வேற ஆரம்பமாகப் போகுது. உங்கம்மாவுக்கு ஆயுதமா இருக்காமோ? உங்கம்மா இருமிரு பங்கரமா இருமுறாய்க்களாமோ? பக்கத்து வீட்டு சதா சொன்னு, என்னுடைய ராசாசம் இருமிரு உடம்பெல்லாம் கம்ப லிப்பூச்சி ஊர்ற மாதிரி அருகருப்பா இருக்கும்."

தயானன் இன்னமும் அசை தட்ட இனித்தான். "அப்படிச் சொல்லிட்டா எப்படி? அம்மா கிட்ட இருக்கிற திண்ணைக்கு பவுல் இரட்டை வட்டி சும்மலி அம்மம்... வாய்க் வேண்டாமா...? கொஞ்சம் பிரிவமா இருக்கிற மாதிரி நடிச்சாத நாளை அதெல்லாம் உன்னோட கைக்கு வந்து சேரும்..."

அந்த விதிக வாங்கவளவள சிந்தினா. "இதோ பாராய், என்னக்கு அந்தச் சும்மலியும் வேண்டாம். அதை வாய்க்கறதுக்காக முல்வொரு வெள்ளிக்கிழமைமும் குளிக்கவுடனே உங்கம்மாபோட அழுக்குப் படிஞ்சு காலிலே விழுந்து நான் கும்பிடவும் வேண்டாம். நாளைக்கு எத்தனாவே ரயிலுக்கு என்ருடி கிட்ட எடுத்துக்க..."

"சரி, வாய். டுக்கெட் வாங்கிடறேன். நாளைக்கு ஆரக்கல விஷ போட்டுக்கு நாளை உங்கைக் கூட்டிக்கிட்டுப் போறேன்."

பர்வதத்துக்குக் கண்ணை இருட்டிக்கொண்டு வந்தது. இருட்டில் தாமதவாசக் கலரைப் பிடித்துக் கொண்டு நாளும் ஒரு மரத் தாளும் அசைவதது நின்றுகித்தான்.

முதலிய கணவன் வளர்ச்சி பெருங்கியிருந்தான். நின்று நடப்பதைவும் அந்தக் கொஞ்சம்.

அந்தவளின் பரகலம் மன்தினைக் கட்டிவரும் பந்தம். உருவம் உருவமாகிறது. ஆதலால் அது வந்திருக்கிறது மிக வேகமாகப் பந்தம். —அ. சி.

இப்போது வாங்கவளவள கணவனோடு இழைந்த குரலில் பேசிக் கொண்டிருந்தான். "நாள் கித்திரமா குழந்தை பெத்துக்கொண்டாம். உங்கம்மா ஆசைப்பட்டிருங்க. கித்திரமா பெத்துக்க என்னக்கொண்ட கபத்தியமா படிச்சிருக்கு? அந்த வருஷத்துக்கு நாம் ஜாக்கிரதா இருக்கணும்னுதான் அந்த காதலினரைக்கி விடாமே காப்பிட்டு வரேன். உங்கம்மா கபத்தியக்காரத்தனமா ஒங்கொரு நாசனும் கண்ணிய கவனிச்சுட்டு வரேன். சரியானதுக..."

வாங்கவளவளின் ஒவ்வொரு சொல்லும் உள் தீட்டப்பட்ட கத்திகளாய்ப் பாய்ந்து பர்வதத்துக்கு இதயத்தை ரத்தத்தாய் கினைத்தது.

மிதநாள் காலி ஆறமணி. வழக்கமாய் ஆறு மணிக்கு எழுந்து விடும் பர்வதம் இன்னமும் படுக்கையில் படுத்துக் கிடத்தது. சாந்தரவுக்கு ஆச்சரியத்தை அளித்தது. மேலுற அபித்தரைக் கமந்த படிக்கையில் காப்பி டம்னரோடு பர்வதத்தை நெருங்கினாள் சாந்தா. "அதே, அதே, காப்பி ரேடி. எழுந்திருங்க அத்தை. குடு ஆறமணி."

பர்வதம் கண் விழித்தான். எழும்பு முகத்தில் மஞ்சள் மிழியினுக்க, உத்தரவி அழுத்த வாரி, சேலி மல்கினைக் கரத்ததைக் குழி தாய் மையுற்ற தனதனப்பில் பரிமலிக்கிற சாந்தாவுக்கே சில விநாடிகள் உற்றுப் பார்த்தான். மெல்லிய குரலில் சொன்னான். "வெச்சுக்கிட்டுப் போம்மா..."

சாந்தாவுக்குத் தன் கால்களை நம்ப முடியவில்லை. "வெச்சுக்கிட்டுப் போம்மா..." இந்த இடமான வார்த்தைகள் தனக்காகச் சொல்லப்பட்டதுதானா? குழம்பிப் போய் அதைமையப் பார்த்துக் கிசித்தபடி சொன்னாள். "அத்தை, நீன் வாங்கவளவள இல்லை."

அத்தை புன்னகைத்தான். "தெரியும், போம்மா சாந்தா."

சாந்தாவுக்குக் கண்ணில் கட்டென்று நீர் வழிந்தது.

அந்த வீட்டில் அடிவெகுத்து வைத்த தான் முதலாய் இந்த விநாடி வரை ஒலிக்காத கணதமான வார்த்தைகளையெல்லாம் அண்ணா?

சென்னை அப்பன், எத்தனை வயசிருக்கும்? பன்னிரண்டு பதின்மூன்று?

அப்படி ஒன்றும் பங்கெதுவாய்த் தெரியவில்லை. மூலமும் கண்ணிலும் துருதிருகென்று நன்றிய் இருக்கிற மாந்திர்தான் பட்டது.

"சென்னை குழந்தைகளுக்கு தான் சித்தா போட மாட்டேன் என்பாள்... அது செட்டி பழக்கம்.... வினாவு் இப்பே தீக்காதே... போ... போய்ப் பன்னிக்கட்டிடுவோ படி... இங்கிருந்து ஏதாவது வேலை பண்ணு..... போ....."

என் பெச்சாய் அவன் எதிர்பார்ப்பு அடிபட்டுப் போனமாதிரி அவன் மூலம் சிறுத்துப் போயிற்று. கண்ணில் காக் கொட்டும், ஏதாவது சாப்பிட்டாலும் எந்த ஆசும் போட்டிருந்த வேள்தான் பட்டென்று அந்தப் போகது.

ஒரு கணத்தான்.
என்ன தொன்றியதோ, தொனிக் போட்டிருந்த அழுக்குத் துண்டைக் கைவீச எடுத்துக் கொண்டு பரபரகென்று எங்கைக் கெட்டகாமமேயே வண்டியை அழுத்தி அழுத்தித் துடைக்கத் தொடங்கினான்.

அவன் துண்டை எடுத்து விடவும், வேகமாகக் காணரத் துடைக்கும் வேலையும்... பரவாயிடுகிற... கெட்டிக்காரப் பெயருத்தான். ஏதாவது வேலை பண்ணக் கூடாதா என்று கேட்டத்தொடிக் கூடவே அதைப் பிடித்துக் கொண்டு விட்டானே! எங்களுக்குச் சந்தோஷமாய் இருந்தது.

"தம்பி! உன் பேர் என்ன?"
வண்டியைத் துடைப்பதை நிறுத்தாமல் வேலை அவன் பதிக் சொன்னான்.

"ஆறுமுகம்...."
"இப்படி வா... துடைச்சுப் போதும்..."
அவன் வந்தான்.
"நிறுமாக்கதான் ரெண்டு தானாச் சாப்பிட்டாய்?"

அவன் ஆமாம் என்று தலை ஆட்டினான். எங்களுக்கு நிறுமென்று வரலானின் திண்ப்பு வந்தது.

வரலா - என் மனைவி, ஒரு வாரமாகப் முண்ட முண்டப்பதும் ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

"ஆ கைக்கை: பேசுவை பழகி போய் விட்டா"
"ஏது?"
"ஆகிவிடுகின்றவையெல்லாம் கைக்கை விடுதல் பேசுவையும் காணிக் அழுகிவிடுகின்றா கை, மனைவி"

வரலா பேசுவதுதான் கைக்கை, நல்ல கைக்கை குழம்பும்.

மனமான இந்த எட்டு ஆண்டுகளில் எல்லாருக்கு இரண்டு பெயர்கள்.

முத்தவன் சித்தார்த்தனுக்கு ஆறு வயசு, மூத்தவனுக்கு இப்போதுதான் ஏழு மாசம்.

சென்னை அப்பனோடு ஏதாவதுக்குக் கைக்கை இருக்குமாதலால், முத்தவனோடு மன் குட்டி, கிண்டலாட, பேசிப் பொழுதுதாக்கி கைக்கைக் கொல்லுதல்தான் இருந்து ஒரு சோக்ரா அப்பனோடு ஏதாவதிக் பெற்றோர் எங்கெனா இருக்க அனுப்பி விடுத்தார்கள்.

அந்தப் பெயருக்கு என்னகேடுவத்ததோ, போன வாரம் 'ஆவாக்கைப் பார்க்கணும்' என்று விடாமல் அழுது பிடிவாதம் பண்ணிக் கிண்பிப் போய் விட்டான்.

கோட்டா மோட்டாய் அப்பன் இன்னாமல் ஏதாவது ஒரு வாரமாய்க் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

இப்போது ஆறுமுகத்தையும் அவன் துருதுரு முகத்தையும் பார்க்கையில் எங்களுக்கு இவனை அழகுத்துப் போய் வேலையில் அமர்த்தினான் என்ன என்ற எண்ணம் கண்டா யிற்று.

பாகம் - இந்தப் பெயர் - பார்க்கதான் நகையனுத் தெரிவினான்; கைக்கைப்பாய் இருக்கினான்; வேலை கெட்டி இல்லாமல், சோத்துக்குக் கஷ்டப்படுகினான்; அழகுத்துப் போனான் என்ன?

"வேலை ஒன்று தந்தா ஒழுங்காய் பண்ணுமோ?"

"....."
"என் விட்டியை உன்னை மாநிலி ஒரு பெயர் இருக்கான், அவனோடு விளையாடி, அவனைப் பார்க்கக்கொறுதான் உன் வேலை... மூன்று வேலை சாப்பாடு போட்டுச் சம்பளம், தானி மனிக் எல்லாம் தரேன் - என்ன சொக்தே?"

அவன் என் பெச்சா நம்ப முடியாதவன் மாதிரி கைக்கை விசித்துக் கொண்டு ஒரு பார்க்கைப் பார்க்கதான்.

மெனமல் சம்பந்ததின் அகிருதி என்று தானே தொடர்ந்தேன்.

"உன் விடு எங்கே இருக்கு?... என்னோடு கைக்கை வா.... அப்பே போய்ப் பெரியவன்கை விட்டி கொக்கிட்டுக் கிண்பலாம்..."
வேலை சேகத்தினே இங்கே.... அதோ அப்பே தெரியாத பாடு, ஏதோடு மனை... அப்பே தான்...."

அவன் தலைபை ஒடித்த தான் காட்டிய திண்பையும் பார்க்கதான்.

நிறுமென்று புது உத்தரவைக் கொப்பனிக் "எந்த ஏதானோங்க? ரோசாப்பூ ரகிக்கைக் கைக்கை பட்டம் எடுத்ததாக்கொமே, அந்த ஏதானோக்கா?" என்றான்.

பேசு - பெயர் பிடித்துக் கொன்னான்! கைக்கை இங்கே.

தான் 'ஆமாம்' எங்கே.

"கரேங்க... என்... அப்பே அடிக்கடி உடம் ஏடுப்பாக்கொ? பாக்கொமா?"

தான் சிரித்தேன், விளாசு சிவிமாய் அபத்தியைப் போகிருக்கிறது.

“உன் வீடு எங்கேயுள்ளது சொல்லுமே...”

“ஆறாழகம் தெளிந்தான்...”

“அது ஆத்தாருக்குப் பக்கலுக்க. அப்பாரு போன வருஷம் செத்துட்டாரு... அப்பாவே ஸ்ரீராம வேலை பண்ண எங்குமே படிக்கலை... மெட்ராஸ்க்குப் போனா என்ன வேலை செலுத்தும்னுங்க... கிளப்பிட்டோம். ஆத்தார் வரைக்கும் வங்கலோக எடுத்தார வண்டியில் வந்தேன். அப்பாவே ஒரு காலிக் காரரு நிப்பாட்டி எதிகிட்டொரு, தேத்து இங்கிலா சொண்டாத்து விட்டாரு...”

தான் வரிசில் அவன் தன் காந்தனை வர வந்ததை சொல்லி விட்டான்.

“ஆறாழகத்தை எங்கே ரெண்டு பிடித்து விட்டது.

வண்டியில் அவன் ஏதோக் கொண்டு... மலை ராஜ் விட்டான். வங்கலத்த போது

இரவு மணி எட்டு.

காரிலிருந்து இறங்கிப் ஆறாழகத்தைப் பார்த்த ஏரணாவுக்கு ஆச்சரியம்.

“வாரிவண்டி”

“சொல்றேன்... வர்” என்றவன் அவனோடு படுக்கை அறைக்குச் சென்று ஸ்ரீராம வரையும் கூறினான்.

என் செங்கை ஸ்ரீரணாவுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்பது அவன் முகத்தைக் கொண்கொண்ட நிலைக்குப் புரிந்தது.

“வேலிக்குப் பையன் வேணும்னு தான் தொத்தரவு பண்ணாது திறந்தான். அதற்காக இப்படி அவர் பேர் தேர்வாத பையனைவா அழைக்கண்டு வருவார்? நடுத்தெரு வேத்து ஒரு பையனாவர்...”

தான் அவன் முடிக்க விடவில்லை. “ஆறாழகம் தன் குடும்பத்தைச் சேர்த்தவருத் தான் தொண்டான்; படிச்சிருக்கான். ஒரு கடிப்பா இருக்கான்; அப்பறம் என்னை தெருவின பார்த்துக் கூட்டிட்டு வந்தேன் மட்டமா! பரவம்... இங்கேயில்... ரெண்டு மணி தேரமா அப்பிசுட்ட போய் பழைய வந்தேனும் அவன் செட்டிக்காரன் பையனாகத் தொண்டான்... பிச்சை செட்டிக்காரனாக ஒருத்தன் மட்டமா நினைக்கக் கூடாது. இவனுக்குப் பாடம் சொல்கிற கொடுத்த. நல்லது செட்டிக்காரன் சொல்கிற கொடுத்தா முன்னுக்கு வந்திருவான்... த வேணு பாரு. ஸ்ரீரணா... இன்னும் ஆறாழகத்துவே இவனை எப்படி மாத்திக் காட்டினேன் பாரேன்...”

தான் பெரிசை வெகிர் அடித்தேன். ஸ்ரீரணாவுக்கு முன்னு தான் என்று சொல்கின்றான் குணம் தெரிந்த ஏரணாவும் எக்கெடு செட்டுப் போகலன் என்று போய்விட்டான். ராத்திரி எப்பிட்டுடான். இட்லி, சாதம். மொர் வகையறுக்கென ஆறாழகம் உண்டாயிற்று. ஸ்ரீரணா அவனுக்கு அழைக்கான், வண்டி, தலைவனை கொடுத்தும் பிச்சைக்குப் படுக்கைச் சொல்லான்.

காணியில் தான் எழுந்திருக்க தேரமாரை விட்டது. எட்டு என்றது வடிவாரம்.

இத்தனை நாழிவா தாக்கினான்?

எழுந்து பம் தேய்த்து விட்டு நடனம் தோண்டிப் போனான்.

அவர் தன் கவி ருந்து அவ்வளவு எரிவென்கை!

ஒரு செவ்விய வரது காதி உன் ஏறு வங்கலக் இந்த எழுத்துகள் பெரிசாகிப் பழைய... வெர் எர்?

உ. ராஜாஜி

பின் வராததாயில் தொட்டக்காரன், என்னை தெட்டி மென்றிச் அப்பறம் ஏரணா.

காட்டி தோபண்டி!

விட்டப் போனான்.

வராததா கவி கவி துண்டாய் கொட்டி நடப்பா எழுதிவிடுத்த எழுத்துக்கள் என்னைக் கவித்தான்.

“செவ்விய கொட்டகை கூட இவ்வளவு வந்தன தான் இருக்க மாட்டோம். தான் போனான் - ஆறாழகம்.”

“தேத்த ராத்திரியே தொட்டக்காரன் விட்டப் பட்ட கொட்டகை எவ்வளவு இருக்கு? ரொண்டு ருக்கென்கொள் அப்படியாக என்னை எடுத்தாங்க” என்று குடைகுசென்கான். அப்பறம் காத்தாயே எழுத்து மென்றிவிட்டாய் இத்தவே செட்டிக்காரன். அவன் ‘கொட்டகை’வும் கிடையாது. ஒன்றும் கிடையாது. சொத்துக்குத்தான் போனான் என்று சொல்லி விடுக்கான். தான் குக்கெப் போன செய்திவே இப்படி கவி துண்டாயே எழுதிட்டு, தன் துணி மணிவெளட ஓடிட்டான். தன் வேலை வேறே பாத்திரம் பண்டம் எதைபும் எழுத்துட்டுப் போனான்.”

ஏரணாவின் குரலில் வேலியும், ‘பார்த்து தோனா, உன் குணமேவோட விளையா’ என்ற நகுட்டுச் சிரிப்பும் கவித்திருப்பது தங்கும் புரிந்தது.

ஆத்தாமிருந்து வேத்துக்கு வந்த பையனுக்கு ஏதோட்டியிருந்து இத்தோ இருக்கும் சொத்துக்குத் திரும்பிப் போவதா கடிப்பா? எத்தனையோ பண்டம், எத்தனையோ வாரிதன் என்ற மொதான நினைப்பையும் பீறிக்கொண்டு ‘செவ்விய’ பையன் ஆயிற்றோ குழல் காய் மலை இறங்கிப் போக வேண்டுமே” என்று வங்கி என் தேடுகள் பரவுவதை ஏரணா புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கவேண்டிய பார்த்தவையத் தாழ்த்திக் கொண்டு உன்னை போகத் திரும்பினான்.

பி.ரங்கநாயகி.

அன்று கிழத்தமிழ்நாடு நெய்நாடு
உடம்பு சேயிங்க. சாதாரணத் தலைவர்கள்
சோதனைக்குத் தாங்களே உடம்பும் உட-
லும்பித்தது. மனத்தில் சோதனைத் தன்மை
கொண்டு ஒரு லட்சியத் முயற்சி செய்த
அவரை கண்டபோது கிழத்தமிழ் மனத்தில்
கொண்டிருக்கிற திறந்து. சோதனைப் பாதி
சாமம் குழப்ப வாய் நாமதானம் விட-
பு ரீதி அழகுதான் தந்து தந்தவன் உடம்பும்
மயம் காட்டவன் என்று முடிவு செய்தது.

அவர்கள் குடியிருக்கும் கழனி வாலா தெருவிக்குத் தாடீர் ராமநாதன் வீட்டுக்குப் போவதற்கு டி. பி. கோவில் தெரு வழியாகத்தான் போக வேண்டும். அதுதான் சேலா வழி. ஆனால் போகும் வழியில் "ராமநாதன் டீம்" கம்பாஸ் மண்டபம் இருக்கிறதே! அவரை எப்படி அழைத்து வர அழைத்துச் செல்வது என்பதனால் விவஸ்திதான் பிரச்சினை. கற்று வழியாக மாடவீதியில் புத்தூர் செல்வனாரென்றால் அங்கேயும் "பத்தூர்" கம்பாஸ் மண்டபம் இருக்கிறது. என்ன செல்வது என்று விவஸ்தம் போலிஸ் செல்வனாரோடு. போகும் வழியில் கம்பாஸ் சத்திரத்தைத் தவிர்த்த வேண்டுமானால் நேரோடிச் சத்திரப் போய்த் திரும்பி நடுவில் போகும் தாதிருமடக்கும் முன்பே சத்திர வழியாகத்தான் போக வேண்டும். தாதிருமடச் சத்திரக் கொண்டு அந்தச் சத்திர வழியாகப் பெரியவரை அழைத்துச் செல்வது விவஸ்தத்துக்கு இடையில்தான். குடும்ப டாடீரை விடவும் மனஸ்கூடு.

காட்கில் நாத்தச் சந்து வழியாகவே போய் விடலாம் என்று குடிசை பண்ணி அங்கு குடி புதுப்பித்தார்.

ஆனால் பிடிவாதமாக அவன் திறைத
கொண்ட பதிக விவகாரத்தைப் பெருத்த சங்க
டத்தில் அழைத்தியது.

[illegible]

ஒரு கணம், அந்தத் தேர்வு
நடப்பதற்கு சில நேரங்களுக்கு
முன்பாக - அந்த நேரத்தில்
நாளை நான் கூடத்
தான் தான் தான்

பொது - சான்ற
 நடக்கும் எவ்வு
 கிணத்தின் மனம்
 எவ்வகத்தினர் எவ்வக
 ின். 3. பழைய சட்ட
 மம். அவ்வது நினைவி
 ம். 7. தெரிவித்தது.

மிகவுத்திய தன்மை சாந்
 திக்கு விழித்தார். திருமணம்.
 மிகவுத்தியும் பிறகு 1. 3
 சாந்து. ஆகவே. முதல்
 கையே இவ்வகம் இருக்க
 விட்டும் சாத்தி பிறகு
 பொது சாந்தி மிகுந்த
 மிகுந்த எவ்வகம் இவ்வக.
 அதுவும். 'ஆகவே' ஒரு
 பெண். ஆகவே. தனது
 தாழ்வுத்தன்மையது. உய
 ரில் பிறகு அந்தப் பெண்
 மீது அதிகப்படியான
 பாரதன்மை அவள் தன்மை
 சாந்தியின்மீது. அதுவும்
 இவ்வகம். மிகவுத்தியும்
 தனது 1. 3 தன்மை பிற
 கொண்டு. ஆகவே. பொது
 பொருத்தமாக உத்தியோகம்
 பார்த்துக் கொண்டிருந்த சாந்
 திக்கு. அகலிவிருந்த பண்புமை
 பொதுமை திரட்டிய பொட்டு
 ஒரு நல்ல இடமாக மாபயினை
 பார்த்து வற்பாடு செய்திருந்தார்.
 அவனுடைய தன்மை. தனக்கு வரவிருக்
 கும் மாபயினை எம். ஏ. படித்து பார்க்
 கில் ஆயிராய் இருக்கிறார் என்று பார்த்
 தவர்க்கிடமேயன்றாம் பெருமை பார்த்த
 சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

ஆகவே. துணையாகவும் ஆகி, சாப்பாடும்
 முடிந்து விட்டது. மிகவுத்தியும் முடிந்ததும்
 ஆகவே மனப்பெண்ணைச் சேதிக்கும் தாழ்வுத்
 தன்மை. பொருள் அவ்வகம். அவ்வது தோழியின்
 இருவரையும் ஒரு தனிமையாக விட்டு மற்ற
 வர்கள் சென்று விட்டனர்.

தன்மையாக இருக்கவந்தியும், பொது தாழ்வு
 கையே சாத்தித் தாழ்வு மன நிலை. பிற இவ்வக
 மம் இருந்ததன்மை. மிகவுத்தியும். அவ்வது தத்
 மாதிரி. மற்றவர்களுடைய சாந்தித் தன்மை
 மிகவுத்தியும்.

மிகவுத்தியும் மனப்பெண்ணை எழுப்ப
 வந்தவர்களுக்கு ஒரு பெண். ஆகவே. சாத்தி
 மைக் காட்டும். ஆகவே தாழ்வுத்தன்மை இருந்த
 தோழியின் எழுப்பிக் கொண்டார். சாந்திப்
 பெத்த விழித்தார்.

சாத்தி படித்திருந்த சாந்தியைக்கு
 சிந்தித்துக் கடிதம் எவ்வகத்தினர் சாந்தித்
 தன்மைக்கு மனப்பெண். அவ்வகத்தி. தனக்கு
 இக் திருமணத்தில் துணை. இவ்வகத்தின்
 எவ்வகம். இவ்வகத் தன்மை சாந்திப் படித்து
 கொண்டிருந்தார். இருந்ததற்காகவும், தான்
 மனப்பார சிந்திக்கும் தனது சாந்தியை
 துணைக்குத் திருமணம் செய்து கொண்டு மதம்

தமிழ் திரு. ஆர். சி. சி. சி.
 திரு. சி. சி. சி. சி.

மாதிரியும் பொது
 தாழ்வுத் தன்மை எவ
 ரும் தெரிவிக்கலாம்
 எவ்வகம் சாத்தி எழுதி வைத்திருந்த சி
 தம் எவ்வகத்தையும் பார்த்து அவ்வகத்தின்
 சிந்தித்து.

சாந்தியைக்கு
 சிந்தித்துக் கடிதம் எவ்வகத்தினர் சாந்தித்
 தன்மைக்கு மனப்பெண். அவ்வகத்தி. தனக்கு
 இக் திருமணத்தில் துணை. இவ்வகத்தின்
 எவ்வகம். இவ்வகத் தன்மை சாந்திப் படித்து
 கொண்டிருந்தார். இருந்ததற்காகவும், தான்
 மனப்பார சிந்திக்கும் தனது சாந்தியை
 துணைக்குத் திருமணம் செய்து கொண்டு மதம்

கல்யாணச் சத்திரத்தில் ஏகப்பட்ட குழப்பம். இதுமாதிரி 'ஒடுகாவி' பெண்ணைப் பெற்றதற்குப் பிறையடுத்ததாகக் கிடையில் விழுந்து சாகலாம்' என்று பிங்கா விட்டார். விஸ்வத்தின் தந்தையை ஏரிமீட்டு மூட்டை முடிச்சதுடன் கிண்பி விட்டனர்.

அங்கே சாத்திரக்கும் அக்குடும்பத்துக்கும் இடையே இருந்த பதும் அறியே அறந்தது.

இந்தப் பேரிடிவை மற்றவர்கள் கஷ்டப் பட்டுக் கொண்டு நாய்க்கி கொண்டனர். ஆனால் விஸ்வத்தின் தந்தையால் மட்டும் தீரணிக்க முடியவில்லை. அன்று மலகங்கு போட்டு விழுந்தவர் தம் காரணத்தைப் பெறுவதற்கு மூன்று நிமிஷம் ஆகியது. ஆனால் -

ஒரு புதிய பிரச்சனை அதைக் குடும்பத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது. விஸ்வத்தின் தந்தை வெளியே செல்லும்போது வழியில் எங்கேயாவது ஒரு கல்யாணச் சத்திரத்தைக் கண்டு விட்டால் பொதும்! "ஏய் சாத்திர! என் மானத்தை வாய்க்கிட்டு ஒடிப் போவிட்டியே!" நீ எங்கேயு போவிட்டே? திரும்பி வந்து கல்யாணம் பண்ணிக்கொம்... சாத்திர என்னுடைய தந்தையா...!" என்று சரக்கக் கத்தியபடி, கல்யாணச் சத்திரத்திலுள்ளொன்று சட்டகார்த்து கொண்டு "ஒ"வென்று அழுத தொடங்கி விடுவார். அந்தச் சமயங்களில் யாராவது அவரிடம் தெருங்க முடியாது. எவரேனாவும் விட்ட வந்தால் கையில் கிடைக்கிப் போனாலால் அவர்களை அடிக்க ஆரம்பித்து விடு

வார். அவரைச் சமாதானப் படுத்தி, பசுவை தீங்குக்குக் கொண்டு வந்து விட்டுக்கு அவைத்த வசுவது என்பது விஸ்வத்தின் தாய் விசாலத்தால் மட்டுமே சாத்திரமான விஷயம். இதனால் விஸ்வம் தன் தந்தையை அறிசம் வெளியே போகவே விடமாட்டான்.

"இப்படிப்பட்ட" அவரை எப்படி ராமாஜாவுக்குக் கல்யாண மண்டபத்தின் வழியாக அழைத்துச் செல்வது என்று விஸ்வம் பெருத்த குழப்பத்தில் ஆழ்ந்திருந்த போது அவரைத் தந்தை கொண்டு பறிச் சென்ற திணைப்புக்குள் சென்றது.

"என்டா விச... நான் பழையபடி சத்திரத்துக்குப்போய் அந்த ஒடிப்போனாண்டான் ஐயாமகமா சட்டகார்த்துபோனது பயப்படறவா? இனிமேலே அப்படியெல்லாம் செய்ய மாட்டேண்டா! அவனைப் பத்திர எதைக்கு இனிமேலே செல்ல விடையாது. நீ, வா! நான் டி.பி. கோவில் தெரு வழியாகப் போவிட்டு வரலாம்!" என்றார்.

அவர் எல்லாவற்றையும் சொன்னதும் சத்திரத்தைக் காண்டும் வரையில் விசுவத்தின் கைகளில் தெம்பே இருக்க. ஆனால் அவர் கல்யாண மண்டபத்தை அவுடிலிவமாகப் பார்த்துக்கிட்டுக் காண்டிச் சென்றார்.

விஸ்வத்தின் மனத்தில் பெரியதொரு பாரம் நிரம்பிக்விடப்போக இருந்தது. ஆகிறது, இன்னும் ஒரு பரவாய் நடந்தால் டாக்டர் வீடு வந்து விடும். என்னதான் ஆக்கிரமிப்பில் விஸ்வம் தந்தையை அழைத்துக் கொண்டு சென்று கொண்டிருந்த போது -

"விசாலம்... என்னைத் தனியா விட்டுட்டும் போவிட்டியே! என்னைத் தனியா விட்டுட்டுப் போறதுக்கு என்னை எப்படியும் மனசு வந்தது? நீ எப்படியும் போகவேண்டி நீ இப்போதான் இருக்கே, அடி விசாலம், இப்போது போனம்!" என்று இறந்தவிட்ட தனது மனைவியை அழைத்தபடி அவர் வழியிலுள்ள சம்பத் தாசியை நோலுக்குக் கூக்குரலிட்ட படி புத்திர ஓடி ஆரம்பித்து விட்டார்.

தன்னுடைய தாய் இறப்பதற்குச் சில நாட்கள் முன்பு 'சம்பத் தாசியை நோலிக்' இரண்டு நிமிஷம் தயி இருந்ததும், தந்தையை அந்த 'நாகத்' சத்து வழியாக ஒரு நாள் அழைத்து வந்ததும் விஸ்வத்தின் நினைவில் பளிச்சிட்டு மறைந்தது.

மகளின் பிரிவு நினைவில் பரம்புபோது, உணர்ச்சிவயப்பட்டவராய்த் தன்னிலை மறந்து கல்யாண மண்டபங்களில் புழுந்து பிழியப் பிழிய அழுது வேதனைகளை அனுபவித்த அந்த விலாதிசைத் தந்தையைச் சப உணர்வுக்கு விட்டு, சமாதானப் படுத்தி விட்டுக்கு அழைத்து வர விஸ்வத்தின் தாய் விசாலத்தால் மட்டுமே முடிந்தது.

இப்போது, பிளேவியின் மறைவை, உணர்ச்சி கொப்பளிக்கச் செய்ததையும், குழிப் புறம் மறந்து தன்னிச்சையாக ஓடும் தனது தந்தையைச் சமாதானம் செய்து, கை நினைவுக்கு மீட்க வாருகையில் உதவியை தருவது என்று புரியாமல் தடுத்தெருவில் சந்தமித்து சிம்ருள் விஸ்வம்!

எனக்காக சம்பாதிப்பவர் இரண்டுபேர் ஒருவர் என் கணவர், இன்னொருவர் எனது பாங்க்.

நீங்கள் என்னை பாக்யஸாமி என்று
கொள்வீனாம்.

ஆம், அந்த வகையில் நான் பாக்ய-
ஸாமிதான்.

இத்தான்களுக்கு மூன் என் தந்தை-
யிடமிருந்து இதரார்த்தி சொத்தின் பங்காக
எனக்குக் கொஞ்சம் பணம் விடைத்தது.
அன்றை தினமே எனது, பாக்யத்தின்
ஆரம்ப தினம்.

எனது கணவரின் ஆலோசனைப்படி
அந்தத் தொகையை யூகோபாங்கின்
டெபாஸிட் ஸென்ட்ரூசிகெட் திட்டத்தின்
கீழ் முதலீடு செய்தேன்.

அப்பொழுதே என் குடும்பத்திற்கு
சம்பாதிப்பவரின் எண்ணிக்கையும்
இரண்டாகியது.

இன்று யூகோபாங்கில் எனது விரிய
தொகை அதிகரித்துக் கொண்டே
போகிறது.

காலம் வரும் பொழுது, தீது போல்
ஒரு தொகையை நானும் நிச்சயமாக என்
அன்பு மகனின் கையில் பெருமைபுடன
அளிக்க முடியும்.

பய்வாண்டு சம்பாதிப்பதில் பூரண
நிறைவு.

யூகோபாங்க்

அளிக்கும் லாபகரமான

டெபாஸிட் திட்டங்கள்

மொத்தம் பாக் அமொண்டம் திட்டம்
கிரேஸ்ட் டெபாஸிட் திட்டம்
டெபாஸிட் ஸென்ட்ரூசிகெட் திட்டம்
கிரேஸ்ட் டெபாஸிட் திட்டம்
கிரேஸ்ட் டெபாஸிட் திட்டம்
கிரேஸ்ட் டெபாஸிட் திட்டம்
கிரேஸ்ட் டெபாஸிட் திட்டம்
கிரேஸ்ட் டெபாஸிட் திட்டம்

யுனியன்

கமர்ஷியல் பாங்க்

உங்கள் அருகாமையில் உள்ள

வாதிவாண பாங்க்

UCO/CAS-30/79 TAM

“பயமா இருக்கா? ஸ்கூல்த் போக்
யென். இரண்டாய் பங்கு-பங்கு-பங்கு
இருத்தா எம்.டி? பங்கு-பங்கு-பங்கு-
ராஜசேகரன் இரண்டாய் பங்கு-பங்கு-பங்கு-
அவன் முகத்தை மென்மையாக்கிவிட்டான்.
பூரணிக் 2 பெரிய கண்ணாடி, மனசை
மிகக் கூர்மையாக்கியது. கிட்டத்தொடும்
தன்மை கொண்டது. அவர் அம்மையா,
கூறப்படு பெண்ணிலே தென்கையப்பட்டு, இவற்
கையால் அப்படித் தீர்த்தான். பூரணி

இருட்டு

என்றவுடனே இந்தக் கண்கள்தான் அவன்
நினைவுக்கு வருகின்றன. முதல் சத்திப்பி
யென அங்குக்குக் கொஞ்சமாவது கொடுத்த
தன். பூரணியின் முகத்தை நிமிர்ந்திப்
பார்த்ததும் ராஜசேகரன் மிகவும் வெதவெ
வெட்டத்தான். வெள்ளித் தட்டியல் வெதவெ
ஜீரா மாநிலி அவன் கீழ் முழுக்கப் பாய்
பயனாகத்தான் விட்டது. அந்த அரை இருட்
புறம் அவன் கண்கள் வழியே அவன் மனம்
முழுக்கப் புரிகிறது. ராஜசேகரன் அவனைத்
தள்ளி விட்டான். மென்மையானது வந்த
கடல் அலைபோல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.
“கஷ்டமா இருத்தா நீ இப்போது திரை
யில் போ பூரணி. பயம்வெறு பெரிய
கண்ணாடி. இந்த உலகத்திலேயே அது
ஒன்றுதான் நிமிர்மை. இந்தநிலை பயம்
கெட்டுவிட்டிருக்கிறது போ நீதேவமா இருக்

இடம்

நெறு இப்பாவியின். கண்ணாடி பயம்
எனக்கு வெதவெயா இருக்கு. என் பூரணி
பயத்திட்டுக்கொண்டான் எனக்குத் தெரியாமல்
கொண்டது. இந்தநிலை பயத்தோடு இந்த
இருட்டுவா கட்டாரித்து நாம் என்ன பேச
முடியும்? நீ கெட்டு விட்டிருக்கிறாய் போ,
பூரணி.”

பூரணி அவளை உற்றுப் பார்த்தான். வேறு
தொடக்கிவிடுவது வந்து கொண்டிருந்த அரை
நிலை ஒளியிலும் அவன் முக அமைப்புகள்
தெளிவாய்த் தெரிகிறது. ஜீராப் இரண்டாய்
பங்கு. மெல்லிய மேலுறு, அழுத்தமான
முகவாய், சற்று மேடான தெற்றி, நகக்
கீரல் மாநிலி அங்கே அடிக்கடி தோன்றும்
கருக்கங்கள், மென்மையான அந்த சமைய்
வந்தது உர்மையால் முடியும் புருவங்கள்.
அழுது என்ன சொல்ல முடியா விட்டாலும்
அழுத்தமாய் ஒரு கவர்த்தி அவன் உடம்பு
முழுக்கப் பரவிக் கிடப்பதைப் பல முறை
பார்த்திருக்கிறான். இது ஒரு மேல்மேல்
கவர்த்தி என்வெறு மாநிலி ஆரம்பத்தில் பட்
டாலும் அதற்கெல்லாம் அப்பால் அவன்
அந்த நிலம் உடையவனாக இருத்தான்.

உணர்ச்சியுடன் வாழத்
தெரிந்து, தன் உணர்ச்சிகளைத்
கூறும் போல் எழுந்த தெரிந்த
நயவொருவரும் தம் வாழ்
வானில் ஒரு நெருக்கியானும்
எழுதி வைத்த மனதையுமுடியும்.

— யாரோ

1966 இர. மேற்கள்

மாநிலக் கொள்கை! மாநிலக் கொள்கை!

இவ்வென்று ஒரு நாள் அவர்
கிடைக்கு வேண்டுமென்று இரவுக்கு
போகப் பற்றிக் கொண்டது. மத்
தாய்ப் மாநிலக் கொள்கை
தெருப்பை உதிர்த்தது. அதுக்கு
ஆன் கத்திரிசுக்கம், காந்தியைக்
உருட்டிவிட்டு வெளியே ஓடியது.
இந்த ராஜ்யசேவரன் மட்டும் உட்
பென்று இவன் தோஷம் பற்றி.
மேலேயேயே ஒரே, மேலேயேயேயே
தெருப்புகள் தாய் மேலேயே அகித
தான். இவ்வெ மேலேயேயேயே
மேலேயே துடைத்தபடி கோபாய்க்
உட்கொண்டு கொண்டான். அவன்
மேலேயேயேயேயேயேயேயேயேயேயே
மேலேயேயேயேயேயேயேயேயேயேயே

படி வீடுதலம் ராத்திரி கட்டிவைக்க
ரட்சேய் கண் தவிர்த்து துக்கம் மூட்ட
தட்சேய் "குட் நைட் பூரணி" என்று
சொன்னான் துக்கம் மூடியவனே. தான்
மொத்திட்டதா தெரிக்க நீ கருத்தப்பட்டு
கூடாது. மனக்கூறு பூக்கூறுகளை மொத்
தறதுபாசும். கற்பனிக்கிறதற்குச் சமாளம்.
நிப்பயிட்டுப் பன்ற கொலை. நீ சென்னைப்
பொண்ணு. காழ்க்கையைப் பற்றி நிறைவு
தப்பிக்க இரவுக்கும் உணக்கு. அத்
தனையும் என் காது கொட்டிட்டு அசிர்தப்
படக் கூடாது. "மொரூ தோட்டில்க் குடிசை"
தன் கதைக்குள்ளே வேண்டுமென்றே நெரம்
கழித்துக் கிடைக்கிற கைவேட் ஐக்கிரி
மூக்கு ஆடர் செய்து விட்டுப் பேசினான்.
பூரணியின் ஒரே தப்பிக்க ஆய்க்.
காணாதி எழுப்பதி மூன்று குப்பை நாற்பது

பாலகாமரன்

"அதான் உங்க கண்ணு
வேயே தேய்க்கக் கொடுத்தி
டம்பனே வாந்தை எதுக்கு?"

"என்ன கொடுத்திங்க?"
"உங்களுக்கு ரொம்ப அழகான
கண்ணு பூரணி. உங்க கம்பெனியை
விட்டுத் தெருவில போனாக் கூட்டுத்
தெருவோ கண்ணும் என் குத்திகொடு
குட்டிக்கிட்டு வராப்போடி ஒரு பிரமை.
மேலே இதுக்காக நீங்க இன்னொரு
தடவை தேய்க்கணு இவ்வெய்க்
கொடுவ வேண்டாம். கண்ணுக்கு
மிஞ்சின பாகை என்ன இருக்கு?"

அதற்குப் பிறகு அவனைப் பார்க்கிற
போதெல்லாம் தன் கண்ணைப் திறைத்
துக் கொண்டான். தினமும் அநிகம்
இடம் பெற்றவன் மேகம் பண்ணைத்
தொட்டான். பிறகு உடம்பைப்
தொட்டான்.

ஒரு நாள், "பூரணி, கொஞ்சம்
கண்ணு மூடிக்கவேன். மூடின கண்ணு
ஏதாவது சொல்லுதா பார்க்கலாம்?"
என்றான்.

அவன் மூன்று நிமிடம் கண்ணை
மூடிக் கொண்டான். அவன் மிகுதுவாய்
அவன் கிழிசலில் மூத்தமிட்டுத் திரும்
பேதும் "அது என்ன சொல்கிறது?"
என்று கேட்டான்.

"பூரணி என்மீது பெண் ரொம்ப தக்
வன். குழந்தை. எந்தக் காரணம்
கொண்டும் இந்தப் பெண்ணைத் தனிக்க
கிடக் கூடாது" என்று அவன் சொன்ன
தாக அவன் பதிலளித்தான். அப்படியே
தடுத்து கொண்டான்.

"எனக்குக் கல்யாணமாகி ஒரு
குழந்தை இருக்கு பூரணி. உனக்
குத் தெரியுமோ?"

"சொல்லுங்கள்."

"அப்படி வீடுதலம் 'பூரணி.
பூரணி' என்று மனக் அடிக்கக்
கறமை நிறுத்த முடியவே.
என் மனைவி நான் மாநிலக். என்
குழந்தை மேல் எனக்கு உரிமை. அ"

நடியடி திரைத் தந்தையே குதாந்
நில குதாந்

வயசு உயராக வளர். பூரணியை ஒப்பவை விருகம் பாக்கத்தில் கொடுத்திருக்கிறது. அவன் சந்தோஷமாக இல்லை. மூன்று மூன்று அபாரவழி விட்ட ஏரே காரணத்தினால் அவனைப் பத்திரம் பாதிரம் தேய்க்கிறவனாக அவன் புகழன் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறான். அதற்குக் கூடத் தேய்ப்புகை எங்கிறபொது பிரத்த விட்டுக்குத் தரத்தி விட்டான். பூரணியை அவனது ஒரு பெண்மையப் பெயராகக் கவனமாகச் செய்து கொண்டான். நோயை அளந்தான் என்று பெயரை மாற்றிக் கொண்டான். இருபத்தியாறு வயதில் பிரை பிரை வித்திக் கொண்டிருந்த பூரணிக் கொடி எதெல்லையாய்க் கிடைத்த ராஜபேரன் பத்திரக் கொண்டது. கொடியைக் கூடப் போய்வந்து இருப்பவனைப் பிடித்துப் போலித்து. கொட்டிச் சாக்கியில் அவன் முதுகைப் பிடித்துக் கொண்டு பிரகம் கிணியாடியாய் வாய்க்கை ஒத்தது.

கிரகத் தொட்டு, விசுவத் தொட்டு, திசையக் கொட்டு, மருது பரிசு சிவனாக சிவன விசுவகக் கொண்டு கொண்டிருந்த ராஜ ரோஷன் அவனை முதுகையாய்த் தொட அசைப்பிட்டான். அந்த அவனிடம் ஒன்று மனதவித்திக் கொட்டும் விட்டான்.

"பூரணி, என்னை முதுகை நீ வேணும் திற என் ஆசை, நான்கு எம்மெயே அப்படி ஆசை உண்டா? உனக்கும் புகை இருந்தா 'ஆசை' என்று சொன்னது."

பூரணி திசைய அட்டினான்.
"மேர் குட்டி நாம ரெண்டு பேரும் ஒத்துப் போத விசுவம். இதுக்கப்பதில் என்ன? அதை இப்பவே போசனை பண்ணிடுவோம். இது ஒரு கமிட்டிமெண்ட். ஒரு மாதிரியான ஒப்பத்தம். நெருப்பு இவ்வளவு. ஒருக்கள் இவ்வளவு பண்ணை கவனமாக, எட்டப்படி ஒத்தம். நான்கு நான் வேணும், என்னை நீ வேணும். என்னை வளரக்கும் வேணும். காசா காசுத்துக்கும் வேணும். என்னை நடத்தாது உன்னை நானே, என்னை நியோ வனிடக் கூடாது என்று அர்த்தம்; வாய் மட்டிக் கொட்டாது கதிரியமாக. நெருட நிமித்தி ஆமான்னு சொல்ல முடியாது. அந்தத் ததிரியம் இவ்வளவு இதைச் செய்வதை அர்த்தம். இனிமே பூரணிக் கதிர என்னை மனசை, நான் அவளுக்குப் புகழுகள்."

இந்த வெளிப்பாட உன்னைத் தொட, வந்து எத்தொழும். உனக்கும் திசையி. இதுவ கவன கூட்டம் இருக்கும் போசனை பண்ணு. என் மனசை அதுவா, என்னை போனும். குழந்தையைக் கூட்டிட்டுப் பிரத்த விட்டுக்குப் போனென்று கொஞ்சு. நான் முதுகை வந்து எட்டைவாய்ப் புகுக்கும், காசுத் துப்பும், பிசுத்து சிசுக்கும். உன்னைப் சாக்கிக் கிணியா வந்து விட்டுக்கு வந்து வாயிலே வந்துபடி எத்துவா. காசுக்குத் தெரியும். அத்தனையும் பிசுதி அப்படித் தானு கொஞ்சுவோம். அது இதுவ ஒரு சொல்லியம். இன்னி வளரக்கும் ஒரு ச காசு காசுக்குக்கூட்டு தெரியாது. இதை நாம் போய்க் கொடியைக்கொண்டதற்காக் கொண். தெரியப்போது தெரியட்டுமே. இத்தினி துணியா நான் போத்து பவன இருந்தா டுட்டுக்குப் போலிடு. உனக்குத் ஒன்றிட்டுத் திசையாய் படு. வயசாக் திசைக் கூட கூட்டியு நிரணி இவ்வளவுப் போதுவா ஒரு அப்படிப் பாசுத்துப் பெரியாய், எதிரும் புதிரும் கூட்டொன்றிட்டுப் பாசுத் திட்டு இருப்பியாய். அந்த மாதிரி இப்பப் பாசுதிட்டு இருக்கு கொடியாதே. என்னுமே முடியும் பூரணி.

"நீங்க போத்து என்னாய் என்னைப் புகு புகுக் இப்படி வெளிப்பாடலா திசை போசுப்போதென்னாய்தான் உன்னை விட்டு கூடாது என்று தெரி வந்து. அது திசை இத்தனை பெரிய என்னைப் பவனத்தாகக் இருக்கு. என்னைப் பவம் தெரிந்து போசுக்கூட்டு ஒரு தானு கொண் முடியாது. அடி வயத்துக் கவன என்ன மாதிரி தானு அது எந்த விதமாகும் ஒரு வாய் இப்படியே என் மனட்டினான்னு தொன்னுக்கள்."

"நப்ப பூரணி. இரண்டு பேரும் ரெத்தி வாய்க்காதபோது காணவப் பத்திரம் போசு துணியா இருக்கு? பவனத்தப் பத்திர போசனை பண்ணு பூரணி. நம் எதிர்காவம் எதிர்கக் ஏத என்னை என்னவா இருந்தாது உன். நாம் பிரைய திசையென்று திசையாய் பண்ணிட்டாய் பவம் என்ன? கடைசியரைக்கும் என்னை போட்டோம். இது ஒன்றை முடியுமா என்று போசனை பண்ணு பூரணி. பவத்தை எடுத்து வெளியே போடு பூரணி. இன்னும் பவன இருக்கா? என்னை நிமித்திப் பாசென்." பூரணி அவனை நிமித்திப் பாசுத்தான். அவன் என்னை எடுத்து மார்பின் பித்திக் கொண்டான்.

ஒரு அனகன் அடி மட்டத்தில் இருந்தான் எப்படி வெளியேக்குக் கொட்டுகிறபொ. அந்த விதமாக, அடி உன் கூட உன்னை இருந்தாது கொட்டியது. அது மாதிரிக்கு மேலாகியும் பூரணி-ராஜபேரன் விசுவம் வாய்க்கும் எட்டினிசை. ஒரு தானிக் முது நெருத்தினம் ஒருவர் மேல் ஒருவருக்குக் டான அப்பி பெருகிப் பரவி பரவிய அடி உன் அநிகர்த்ததையோ என்னவோ இது ஒன்றும்வருக்குக் கூடத் தெரியினிசை. எட்டுகின்ற திசையென்னை பூரணி வயத்து வந்தபொது ராஜபேரன் அநிரகினி.

அவன்: "கடைசியில் ஒரு வயசை உனக்கும் போசுத்தியான ஒரு வெளிசை விதி முடிக்கிறேன்!"
மகன்: "அப்படியா...?"
அவன்: "ஆனால் அவளுக்கு உன் பாசுப்போது உன்னை ஒரு வயசை வெளிசை!"
- 9 - ராஜா

பூரணி தான் கொண்டுவந்திருப்பதை மெல்லச் சொன்னாள். "இனிமே தெரிவாது போயிடாதுங்க. என் உடம்பைப் பதவியைப் பார்க்கிறப்போ சீக்கிரமாயே தெரியும்தான் படுது. நிறப்பியும் பவமாத்தாங்க இருக்கு." பூரணி முகத்தைப் பொத்திக் கொண்டு அழுதாள்.

"உன் பவம் தீவரமல்லாது பூரணி, நென்ம நென்மாய் போய்ப்பிளக்கப் படற பவம் இது. உனக்கு மட்டும் அது இல்லை என்று ஆபீஸுமாரிவங்கப்பா இட்டப் போக வாம்."

"வேண்டாங்க. நென்று மாசமா அப்பாவுக்கு உடம்பு சரியிங்க. இந்தத் தாய்க்கு வாரியை என்ருத் தொண்டை."

"பேரே என்ன செய்யறது பூரணி? மொத்தம் எங்க விட்டுக்குப் போனதும்தான் என்ருட மனைவிக்குத் தெரிஞ்சாலும் அதுக் கப்பறம் உங்கப்பாவுக்குத் தெரியத்தான் போகுது. வா, ரெண்டு நாள் என் விட்டு இரு. அங்க நடக்கிற ரகசியம் விட உன் விட்டில் நடத்தடாது."

"வேண்டாங்க. இந்த இரண்டு இடமே இப்ப வேண்டாங்க."

"பேரே என்னதான் பண்ணது பூரணி? சொத்து. கூடாதி வகைகளும் இந்தப் பவத்தோட உங்கு உடம்பு என்ன என்ன பிரயோசனம் சொத்து. சரி, ஒண்ணு பண்ணு வேண்டா? என்ரு ஒரு டாக்டர்மாமாவைத் தெரியும் வா. வங்க எட்டு மணிக்கு அட்டி மீட் அது நானு மனைவிக்கு விட்டுக்கு வந்துடலாம், வா."

இருமடிப்பிடி நரம்புக்கித் தேடி வந்த அங்கு சொருகியபோது பூரணி வாய் விட்டு அலறினாள். ராஜசேகரன் அவன் இறங்கி வந்ததில் கொண்டிருந்தான்.

"பூரணி இப்படிப் பவத்து அலறினா ஒண்ணு விடக்க ஒண்ணு அழுப். நான் சொல்வதைக் கேளு. கதிரியமா இரு."

"இந்த வரி சூத்திரப்போதே சொல்பவன் விட்டுக்குவங்கே இன்னும்..."

பூரணி முகத்தை அவன் தொன் பட்டைமீது புதைத்துக் கொண்டாள். "சாவத்திரம் விட்டுக்குப் போக முடியுமாய் இருக்கிறப்போ, உடம்பு முழுக்கப் புரட்டிப் புரட்டி எடுக்குதுங்க."

"உனக்கு உடம்புக் ஒண்ணும் இல்லை பூரணி. மனதான். பவத்தை எடு. அதுதான் இது அந்தத் தாய்க்கு. சரி."

"இப்படியே என்னைக் கண்ணடியே பார்க்கச் சிவக்கமே. இதுகாப்பறம் போய்ப்பிளவாது நான் இருக்கப் போறேன். எதையும் தொறுமா எதுக்கும் உதவாது என்று போயிடு வேரமோன்று பவப்படுத்தேன்."

"சரி... வாயைக் கழுவு. உனக்கு வாரியைமேயோ உங்க அப்பா விட்டமேயோ பவ மிக்கமே. எங்கிட்டத்தான் பவம். உன்னைப் பத்தியும் உனக்குப் பவம். உடம்பு இல்லை என்று ஆப்பினை சிக்க மாட்டான் என்று மட்டமாவபவம். கதிரியமா இரு. இந்தப் பவத்து பவத்து சீக்கிரமாய்த் தாக்குவதில் எதுவுமில்லை."

"நேற்று உங்களைப் பற்றி மனசுக்குத் திடுக்கிடலாம் என்று சொல்லி நான் இருந்தும் மிகக்கூடு என்று சொல்லி விட்டேனே!"

"அவள், உங்களைக்கு அண்ணா பத்திரம் வந்திருக்கத் தவிர வேறு இருந்தாள்!"

பூரணியின் உடம்பு ஒருமுறை அதிர்ந்து குதறினது. அவன் மெல்லச் சொன்ன அவன் மார்பிக் துவண்டு எரித்தாள். ராஜசேகரன் தரிசைக் கப்பிட்டான். நான் "மங்கம் மருத்து வேலை செய்கிறது" என்று சொன்னி விட்டுப் பூரணியைச் சரிவாய்க் கிடத்தினான். வங்க பாட்டித்துடன் பூரணியின் கட்டிவித் திடுபட்டிருக்கும் தன்னைக் கொண்டு போனான்.

வெளிப்பே வெளியில் சீராய் இருக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. நாதபத்தைத் திட்டம் என்று கொண்டாட்டமாய்த் தாது மனிதேரம் உங்கே இருந்தான். கூடவேகரை உதம்புக்குத் முடியாமல் போனது உடம்பை இறங்கியதில் கொண்டாடாதக் சொன்னான். அந்தினை சிவந்திருக்கு அறியப் பவம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கதிரியன். உதமிக்கு இன்னொரு டாக்டரை அழைத்தான். ரத்தம் கொண்டுவரக் காணா அழைப்பேன். சிவப்பாய் குரிகை எரிந்து நேரத்தில் நம்பிக்கை இங்கு என்று சொன்னான். டாக்டரிருவரும் புத்து மெல்லக் கழிப்பாதுகூடவுன் பூரணியின் மரணத்தை அறிவித்தான்.

ராஜசேகரன் இரண்டிருக்கும் நுழைந்த உடம்பு முழுதும் வெங்கித் துவளியாய் போகத்தெரிவிக்கப்பட்டதாய் பாத்தான். பின் பக்கம் பின்புக் சொருகியிருக்கிற பாதைத் தொட்டுப் பாத்தான். —

"ஒரு டி. அன். சி. கோ போயிருக்க சரி; வேன் வேண்டாம்" என்று போனிக் பெசிக் கொண்டிருக்கிற நாயை உற்றுப் பாத்தான். நன்மான் மென்மைக் கரத்தானில் நடந்து வந்து வாரத்படியில் அமர்ந்து கொண்டான். உற்று நேரத்தில் வென் வந்து விடும். பூரணி கைக் கட்டிக் கொண்டு எங்கே போவாள்? அவன் அப்பா விட்டதா? தன்னுடைய விடத் திறமா? சீக்கமா? நேராட்டதுக்கா? இங்கு வரும் அறிவாய்க் தன்னத் தனிவாய் எரிந்து விட்டு வந்ததாய் வெளியே கட்டிவங்க இருப்பார் னா? ராஜசேகரனின் அடிமீதில் மெல்ல மெல்ல ஒரு பவம் உதவாவித் தந்ததது எழுத்து உடம்பெங்கும் கதிரியன் பீட்டிப் பறிக் சரி" என்று தெருவாத் தாக்குவதில் அவன் விழத் துவங்கினான்.

நான்குண்ட ரஷ்யா

அகிலன்

இரண்டு பேர்களுக்குக் கமார் 800 சதுர அடி (40x40) என்றும், மூவருக்குக் கமார் 1000 சதுர அடி (33x33), அதற்கு மேல் நபர்கள் இருந்தால் இன்னும் பெரிய வீடு, வீட்டில் கால் அடுப்பு, அக்வது மீன் அடுப்பு, சமைப்பதற்குரியதாகவுள்ள அலுவலர் முதலியவை கொண்ட ஒரு சமைப்பகம்; சமைப்பதற்குரிய பொட்டிய நீண்ட தண்ணீர் தொட்டி (பாத்தல்) கொண்ட குளியல் அறை; ஒரு படுக்கை அறை; ஒரு வசிக்றும் அறை - இதுதான் ஒரு சராசரி வீடு. உங்களிடம் வெத்திரும் எப்போதும் குழாயில் வரும். குளிர்தண்ணீரில் வீடு கதறப்போக இருக்கும்படி வெத்திரைக் குழாய்கள் வீட்டுச் சுவரில் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லா வீடுகளுக்கும் மின் மண்குதிகள் உண்டு. - பய அடுக்கு மாடிகளில் உள்ள 'கிபினாட்' வீடுகள்தான்.

80 ஈட்டர் மக்களைத் தங்கவைத்தே கொண்டிருக்கிறோம் என்றும், இந்த 80 ஈட்டர் மக்களும் இப்படிப்பட்ட ஏதாவது ஒரு வீட்டுக்குள்ள்தான் வாழுவார்கள் என்பதும், மாஸ்கோவாவிலுள்ள எந்தக் குடிமகனும் தெருவிலோ, பிளாட்டாரத்திலோ, குடிசையிலோ, குப்பத்திலோ முடக்கிக் கொள்ளவில்லை என்பதும் தாம் ஆற்றிய சித்திக் வேண்டிய செய்தியாகும். செவிரிஸ்கிலிருந்து வரவரும் மாஸ்கோவுக்கு மாற்றுவதென்றும், வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க முடிந்தாலே மாற்றுவார்கள். வீடுந்தாசிகளாகவும் உயர்மரபு பவணிகளாகவும் வாரும் மாஸ்கோவுக்கு வந்து செல்வார்கள். நிரந்தரமாகத் தங்க வேண்டுமானால், முதலீடு வேண்டியும் வீட்டையும் கூடுதலாகக் கொள்ள வேண்டும்.

செவிரிஸ்கில் உள்ள இன்றைய வீட்டு வாடகை நிலவரப்படி, பார்த்தால், ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் குபாய் 450வீடுகளுக்கும் வரை தாம் மாத வாடகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்.

விளக்குகளுக்கும் அடுப்புகளுக்கும் மின்சாரக் கட்டணம் யூனிட்களுக்கு இரண்டு கோபெகிலிருந்து நான்கு கோபெக் வரை தான். கோபெக் என்பது ரூபில் நூறில் ஒரு பகுதி. தம்முடைய வசதிகளைப் போன்றது. தான் குடிவதும் அடுப்புகளான எரிவாயுவும் மின்சாரமும் கிடைக்கும். பழைய வீடுகளில் எரிவாயு அடுப்புகள்; புதிய வீடுகளில் மின்சார அடுப்புகள். வீட்டிலுள்ள நபர்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து அடுப்புகள் சிந்திராகவும் பெரிதாகவும் இருக்கின்றன. எரிவாயுக் கட்டணம் நபர் ஒவ்வொரு மாதம் ஒன்றுக்குப் பிறகுதே கொடுக்க.

மாத்தலுக்குத் தொகை பெரிக்கான கட்டணம் இரண்டரை ரூபிள்தான். உள் குடிக்குள் நீங்கள் எவ்வளவு குறைவாக இருந்தால் 2.50 வாடகைதான். பால், குளிர்,

* மாஸ்கோ நகரம் 2500 மாகாணம்

* மாஸ்கோவில் ஒரு இரண்டரை மாடிக் கட்டத்தின் தங்க நகரம் கிடைக்காது

பொதுமக்கள் இந்த அடித்தளக் கல்வி முறையைப் பின்பற்றுவதில் ஆர்வம் இல்லாமல் இருப்பதால், அரசாங்கம் விருப்பம் - திறமைக்கேற்ற படித் கல்விக்கு அவர்கள் செல்லலாம். அங்கு வந்ததிலிருந்து மேலும் அமர்ந்து சம்பளம் கவாய்விட்டுக் கொண்டு ஒவ்வொரு ரெஜிஸ்டர் செய்த கல்வி வைத்தொடரலாம், படிக்க விரும்புகிறவர்களுக்கு அங்கு சொல்வதும் கிடைக்காது.

இது மான்சோலின் மட்டும் தான் என்பதில்லை. தோலிக்குத் தாடெங்கும் இதே நிலை.

9.10 அடுத்தவாசம் பொருத்தவசியில் விதி

கம்பிக்கும் தாம் காசைச்
செலவிட வேண்டியதில்லை.
இரண்டு வயது முதல் பாக்
வாடி. பாஸர் பள்ளி எணத்
தொடர்விலி. ஏழாம் வயதி
இருந்து முஸ்லிம்கள் எட்டு
அண்டிகள் படிப்பது உத்தரவு.

இந்த அடித்தளக் கல்வி முறையை
விருப்பம் - நிறைமக்கேற்ற
அவசரம் செய்வோம். அங்கு
இருந்து அங்கு சம்பளம் வர
ஒன்று தேர்தலில் மேல் உயர்
வாய், படிக்க கற்றுப்போகாது
வாய் இடைவெளி.

செகரின் மட்டும்தான் என்பதை உடனடியாகத் தவிர்ப்பதும் இதை நிரூபிக்கவும் பொருத்தமாகும்.

၂၄၀၀၀
၂၄၀၀၀

வாசி ஏதேனும் கிடைக்காது. ஆனால் எந்தாவசியமற்ற பொருள்களும் ஆடம்பரப் பொருள்களும் நல்ல அதிமான் விவக்கு விந்ைப்படுகின்றன. வெவியில் மலிகாக்கி கிடைக்கும் உணவுப் பொருள்களும் மதுபானங்களும் கூட நட்சத்திர நோட்டீட்டில்லாக இரு மட்டங்கு விவகரே கிடைக்கின்றன. நாடு முழுவிதமுள்ள எந்தக் குடியரசுக்களுக்கும் செல் குதும் இதை போக்குத்தான். தங்கம், தவ ரத்தினம் உத்கள் போன்றவை அதிகமாக விவையேறி இருக்கின்றன.

சராசரி மனிதரின் வாழ்க்கை வளத் துக்கு நேர ஒரு வருஷத்துக்காட்டு:

தம்பர் கே, ராமநாதன் அங்கு சென்று ழன்று ஆண்டுடன் ஆகின்றன. இரண்டு பேர் கொண்ட குடும்பம் அவருடையது. மாதம் சுமார் 300 ரூபிளுக்குள் அவர் சம்பாதிக்கக் கூடும். அதில் 80 ரூபீஸ் மாதா மாதம் இரத்தினங்களுக்கு அனுப்பி விடுகிறார், மீதமுள்ள பணத்தில் அவர் குடும்பத் தேவை செய்தது போக, இந்த மூன்று ஆண்டுகளில் ஒரு 'டெஸ்க்ஸென்'; ஒரு குளிர் சாகச அலமாரி (ஃபிரீட்டிங்) ஒரு துணி சுத்தப்படுத்துதல் இயந்திரம் (வாஷிங் மெஷின்) ஆகியவற்றை வாங்கியிருக்கிறார். அவருடைய வருமானம் சராசரி வருமானம்தான். ஆளு தும் திட்டமிட்டு வாழ்பவர்கள் அந்தக் கொண்டு மிக வசதியாகவே அங்கு வாழ முடியும் என்று தெரிகிறது.

67-வகைப் போயலே ரோகிவத் நாடு நேரு விருது பெற்றது-நான்கு பேர் கொண்ட- மட்டுக்கு குறு நாங்கண்ட, சாமர்கண்ட, முகலிவ் மத்திய ஆசியப் பகுதிகளைச் சுற்றி விட்டு மாகங்கோவுக்கு வந்திருந்தது. அங்கேல் லாம் நான் 7-ம் ஆண்டே சென்று வந்ததால் வெறு குடியரசுகளை இம்முறை பார்க்க வேண்

+++++

நோதி: "உன் மனதுக்கு எங்கே உள்ளது போகக் கவந்திருக்கிறாயா?"
தடிமை: "மீண்டும், என்வாவுதான் உயிரா விட்டி நடித்தும் என்னை அந்தப் பட்டத்தை நடுவதாக இல்லையே, மனதுக் கவந்து கிடைக்கவேண்டுமா?"
- எழு

ருட்கள் ஒரு விருத்திக்குதேன். ஆரவே குழுவை இரண்டாகப் பிரித்து வெவ்வேறு குடியரசுகளுக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள்.

இரண்டு குழுக்களும் அங்கு மாகங்கோவுக்கு வந்து விட்டதாக, எங்கள் அனைவரையும் நோவாங்கு திறமைத்தார் ஒரு விருத்திக்கு அனுத்தார்கள். சமையத் கலையில் ஐராளியக் குடியரசுக்காரர்கள் வந்தேர்த்தார்கள். அவர்கள் நடத்திய ஒரு புதுப் பெற்ற உணவு விருத்திக்கு நாங்கள் அனுத்ததுச் செயல்பட்டோம். விருத்திக்கு வரவில்லை மாகங்கோவிலேயே கட்டி வகிசை என்று உள்வே முழுமையத்தாகக் காத்த தின்றது. விவ அதிகமாகவும் அங்கே தங்க சாய் மாடுகள் ஐராளிய நாட்டு மதுவும் கிடைக்கும். அநோடு சாய்பாட்டுக்கிடையே தடை பெறும் இசையோடு ஆணும் பெண்களும் சேர்ந்து ஆனந்தமான நடனமும் ஆடலாம்.

ஏற்கெனவே நோட்டீட்டில் எங்களுக்குப் பதிகு செயல்பட்டிருந்ததால் கட்டையாக நாங்கள் உள்வே அனுத்ததுச் செயல்பட்டோம். எங்களுக்குப் பாபா பித்திகள் சிங் ஆனாத் தங்கமையில் வக்க மற்றோர் எழுத்தான் குழுவும் சேர்ந்து கொண்டது. 87 வயதான இளையர் பித்திகள் சிங் ஆனாத் -விருத்திப் போரில் முதலில் மரண தண்டனையும், பிறகு ஆயுள் தண்டனையும் பெற்று அத்தமான் சிறையில் வரடியவர். இரு முறை கைவிடப்படுகிறார்கள் ஒரே ரவி விருத்த குறித்துத் தங்கமையாளவர், 1931ல் குடியரசுக்குக் காயுல் வழியாகக் காய் தண்டலாகச் சென்றவர், பிறகு காத்தி படிக்கலில் வந்து சராசரி நடந்து, அவரால் போய்க்கு அனுப்பப்பட்டு வார்தா சிறையில் அடைக்கப்பட்டவர், சுமார் 85 ஆண்டு களுக்குப் பிறகு அவர் மீண்டும் ரோகிவத் நாட்டுக்கு வந்துள்ளார்.

விருத்துக்குப் பிறகு நாங்கள் மீண்டும் எங்கள் நோட்டீட்டிற்குச் செல்லும். நோட்டீட்டில் 18வது மாகுயில் என்னுடைய அறை இருந்தது. அதிலிருந்தவாறு மாகங்கோ நகரத்தைப் பார்த்தேன். அங்குதான் செலுத்துக்கதின் ஒரு புறத்தில் அந்தத் தொத்தின் தந்தை மீனா உறக்கத்துக் ஆழ்ந்துள்ளார். அவர்தான் அங்கு உறக்குவிடுநேர தவிர, அவருடைய கொண்கைகள் அந்த நாட்டில் நான் தொறும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

நான் என்னுடைய நாட்டில் திங்கையம் என்ற தேசத் தந்தையையும் நினைத்துக் கொண்டேன். "விருத்திப் பெற்ற இந்தியா முதலில் குடியோரு குடியமன்குக்கும் வேகியும் உணவுக்கும் உடையும் கூனரையும் கொடுத்த தாக வேண்டும். அடிப்படத் தேவைகளுக்கு அவதிப்படுபவர் இந்தியாவில் ஒருவர் கூட இருக்கக் கூடாது" என்ருர் காத்தி வடிசன். நாடு விருத்திப் பெற்ற குப்பத்திரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. நாடானு மகந்த துணையாகத்தில் எத்தனையோ நாடுகள் எவ்வளவோ முன்பேற்றம் காணவில்லையா? நாம் எங்கே போய்க் கொண்டிருக்கிறோம்?

(தொடரும்)

கீதூப்பத்தூர் பெற்ற பாக்கியம்!

செவ்வாய் 1951 ஜூன் 25-ம் நாள், பத்திரிகை பிரதிநிதிகள் திருப்பத்தூரில் நடைபெறும் கோடி அரிச்சனப் பூர்த்தி விழாவுக்குப் போக வந்ததாக அங்கு குழுமினர். இவ்வேழப் பரேதம், "ஊர்! இன்னும் கடவுளைக் காணோம்! பார்த்துவிட்டு வருகிறோம்" என்று தழுவிச் சென்றார்.

இதனை வம்பு! கோடி அரிச்சனப் பூர்த்தி விழாவுக்குப் போகும்போது கடவுளைக் காணோம் என்று... என்று எண்ணி முடிப் பதற்குள் "இதோ கடவுள்!" என்று அழி மூடிப்படுத்தினார் பரேதம்.

"கடவுள்" பத்திரிகை ஆசிரியர் ராமலாபி பத்திரிகைப் பிரதிநிதிகள் இருக்குமிடத் துக்கு வந்து சொந்தார், திருப்பத்தூருக்குச் செல்லப் பத்திரிகைப் பிரதிநிதிகள் ராஜி ரெண்டார்.

திருப்பத்தூர் ராமலிங்கசாமி - உயர்நிலைப் பள்ளி, பெரிய கொட்டகையில் வரிசை வரிசையாகக் கேரள பாணி ருத்தவியைக் குடை பன பனவென்று பிரகாசிக்கின்றன, கடற்கள் அடக்கமாக மூலீரின்மீதன், விளக்கு வரிசைக்கு இருபுறமும் திருப்பத்தூர்வாசிகள் -ஆன் பெண் குழந்தைகள் அடக்கமாக அமர்ந்திருந்து இட அரத்தை நெடுங்கு பதித்து வசைரத்தால் அடக்கை எடுத்து அரிச்சன செவ்வென்றார். அதே நேரத்தில் மேடை மீது கோவிலு கந்தலப் படிமங்களுக்கு மும் அரிச்சன நடக்கிறது, கனகசொன்னாக் காட்சி, "மும் தீர்தம் நமசிவாய, மும் தமோ நாராயணம்" என்று நூற்றுக் கணக்கான கண்டங்கனிகளுக்கு ஒலிக்குப்போது, செவிசை மட்டுமின்றி மனமும் ஆக்கமாயும் திணறிவினார். ஒரு மணி நேர அரிச்சனக்குப் பிறகு இவர்கள் எழுந்து சென்ற, அடுத்து வேறு இருநூற்றைம்பது பேர்கள் வந்து அமர் இன்றனர், அரிச்சன தொடர்விறது.

இப்படி நடத்துவது என்ன தாராளியம்! "பத்திரிகைகள் மூலமாக உண்மையாகப் பூர்த்தி

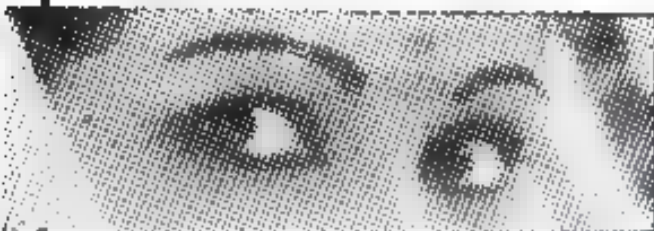
பத்திரிகை போன்றது" என்று ராஜாஜி, ஸ்வாமி அபேதானந்தா விளக்குகிறார்: "இரவு மார்க்கத்தில் பகலான அடைவது ரொம்பக் கஷ்டம், பகிடு மார்க்கமே எளிது, அந்த மேலும் எளிமையாகி இன்னமும் நாமத்தைத் திருமாத் திருப்பக் கூறுவதி லேனோ மக்களிடம் பத்திரமேவிடச் செய்வது தான் நோக்கம், கோயிலுக்குச் சென்று அரிச் சனை, அபேதனை செய்வது கூடப் போது மக்கள் நேரடிவாக அங்கு பங்கு பெறுவ தின்பி, இது போன்ற அரிச்சனைகளில் அந்த அந்த ஊர் மக்கள் தாங்களே அடுப்படுகிறார்கள்; பத்திர பரவலாமாநிலர்கள், இறைவன் தாமா வலியைப் பலமுறை கண்டார்கள் ஒருசேர உச் சரிக்கும் ஒலி காநீரில் வந்து பரவுப்போதே ஊரில் குழந்தை உத்தரப்படுகிறது, அரிச்சனை யான அடக்கை மீதம் போவதில்லை, ஏழை எழைக்கு அன்னதானம் செய்யப்படுகிறது."

- ✕ கோடி அரிச்சன நடக்கிறது
- ✕ நிகழவு விழாக்கள் நடக்கிறது ஓ. மகாலிங்கம் போன்றோர், விழாவுக்கு உறுப்பினர்கள், வணிகர்களும் ஸ்வாமி அபேதானந்தர்

வாசகர்களுக்கு அதிர்ஷ்டப்பரிசுத்திட்டம்

இந்த லாரக் கண்கள்:

ரத்தி

இந்த லாரக் கண்கள்:

காணீர் குவளை ககழ்ந்து
நீலன் சிறாக்கும்
முன்கிழை கண்ணினுள் கிவம்
அன்லு.

— குறன்

திருவாரூர்புரம் அபேதாசரமத்தில் உடந்த
கால் நூற்றுண்டாம் இரவு பகல் இடை
வெளியின்று தமரே ராம நாரே கிருஷ்ண
நாம ஜபம் நடக்கிறது. கவாமி அபேதா
நத்தா எளிமையே வடிவானவர். யாத்நிரை
போது இடத்தில் ஒரு முறை 100 மீழ்த்து
கூட எழும்பு முழிவு ஏதாப்டும் அமைதியாகப்
பொது மருத்துவமனை எங்கிருக்கிறது என்று
விசாரித்து அறிந்து நடத்தே சென்று கியூவில்
நின்ற வைத்தியம் பார்த்துக் கொண்டவர்.
டாக்டர் இந்த மனோகை வாகை வைத்து
விட்டோமே என்று பதறிப் போய்விட்டார்.
அவருக்கு அபேதாசரத்தா உடனடியாக
மாறு கைரியம் கொடுத்த தெரு வேண்டி
கீழ்த்து! இத்தகைய எளிய துறவிக்
குரே ஒரு ஆணை உண்டு! அகண்ட நாம
ஜபம் பல்வேறு ஊர்களில் முடிந்தபொழு
தெய்வாந்தரத்தினவகை வேண்டும் என்பது
தான். அந்த ஆணை பல ஊர்களில் நின்ற
வேறிவருவதன் தொட்பாக வா ஆர்க்காடு
திருப்பத்தூர் மகிழும் அவர் விருப்பத்தை
அங்கமையில் பூர்த்தி செய்து வைத்தார்கள்.
பொருளாகி நா, மனோகை வாகை வாகை
கருங்குப் பகை பன்மாய் இருந்தார்.

பேரே கோடி அர்ச்சனை பூர்த்தி விழா.
திருவாரூர்புரம் அபேதாசரத்த அடிக்கூடம்
திருவாய் விவாஸத்த மென்குரு கவாமி
கூடம் மெண்டியை காட்டி தந்தார். திருவாய்
கவாமின் எய்யோர்க்கு ஏற்ற எளிய குரு
வாகை எய்யோர் பானியேயே பெரி அவர்

களை தவையிப்படுத்துவதில். கோணித் துணி
வைத்தான் தரிப்பார். சாக்கு மீததான் அவர்
அமர்வார்.

திருப்பத்தூரிலும் திருவாய் கவாமி
கூடக்கு இரண்டு சாக்குகளைக் கோடி அர்ச்
சனைக் கமிட்டியினர் வழங்கினர். அதையும்
ஏவம் விட்டு விட்டார் அவர்! அதுநாள்
குபாய்க்கு மேல் கொடுத்தப் பக்தர்கள் அந்த
இரு சாக்குகளையும் வாகைக் கொண்டனர்!
பணம் கோடி அர்ச்சனை நிதியேயே போத்து
விட்டது.

திருப்பத்தூர் கோடி அர்ச்சனை விழாக்
குறவிகள் பத்மநாபன், தத்த செட்டியார்,
மாணமுத்த செட்டியார், டி. பி. தங்கவேல்,
திருநாராயண செட்டியார் முதலியோர் பாடு
பட்டுப் பணியாற்றி எடுத்த காரியத்தை
வெற்றிகரமாக நடத்தி முடித்ததற்கு வாகைத்
துப் பெற்றார்கள்.

அதோடு வானமயடி வானமயாகத் திரு
கா. மகாலிங்கம் அவர்களது புதல்வி கருணை
பிணைக்கும் தகப்பனாரைப் போலவே பதித்
தெய்வம் குறைவற அமைத்திருக்கிறது என்
பது இந்த விழாவில்போது நிதர்சனமாகத்
தெரிய வந்தது. கருணைப்பிணை தமது இரு
தோழிகூடம் கோடி அர்ச்சனை அரங்கினைச்
செய்ப்படுத்தி அவர்களிப்பதிலிருந்து கவாமி
அபேதாசரத்தருக்கு விஜயம் பாக்கியம் பெறு
வது வாரையில் பல காகியங்களுக்காகவும்
ஒடியாடி உறைத்ததை மறக்க இயலாது.

— குண்டுவாமி

TEXTILES, SUGAR,
INDUSTRIAL CHEMICALS,
ALCOHOLIC BEVERAGES,
VANASPATHI, PVC, RAYON TYRE CORD,
FERTILIZERS,
ELECTRONIC CALCULATORS,
IRON CASTINGS.

IN THE
SERVICE OF
THE NATION

DCM THE DELHI CLOTH AND GENERAL MILLS CO. LTD., DELHI

திருமலை-திருப்பதி தேவஸ்தானம் திருப்பதி

ஆண்டவனுக்கு முடிகாணிக்கை செலுத்துதல்

ஆண்டவனுக்கு முடிகாணிக்கை செலுத்துவதன் தாற்பரியப் பணிதான் தனது டாம்ஸித்ததை உதறிவிட்டு, பரமஸின் மலரடிவளிக் தன்னைப் பூராவமாக அர்ப்பணித்துக் கொள்ளுவதற்கான அவை யானமே. ஆகவே ஆண்டவனுக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொள்ளும் வகையில் முடிகாணிக்கை முறை மிகப்பிரபலமாக உள்ளது.

ஆனால் இத்தவேண்டுதலை முடிதாக நன்ற வேற்றப்படவேண்டு மானால், வழிவழியாகப் பின்பற்றப்பட்டுவரும் முறைப்படி இம்முடி காணிக்கையை ஆண்டவனுக்குச் சமர்ப்பிக்கவேண்டும். திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்தார் இம்முக்கியமான காணிக்கையை பக்தர்கள் முறைப்படி செலுத்த இகற்கெனப் பிரத்தியேகமான கல்யாண கட்டத்ததை நிறுவி இருக்கிறார்கள். எங்கேயோ, யாராலோ தலையை மழித்துக்கொண்டு விடுவதால் முடிகாணிக்கையின் புனிதம் காப்பாற்றப்பட மாட்டாது. தேவஸ்தானத்தாரால் இகற்கென நியமிக்கப்பட்ட நாகிதர்கள் மூலம் கல்யாணகட்டத்தில் முடி காணிக்கை செலுத்தப்பட்டதால் அதன் குறிக்கோள் நிறைவு பெறும்.

ஆகவே முடிகாணிக்கை செலுத்த விரும்பும் யாத்ரீகர்கள் இப் பிரார்த்தனையை தேவஸ்தானத்துக் கல்யாண கட்டத்தில் மட்டுமே நிறைவேற்றிக் கொள்ளக் கோரப்படுகிறார்கள். கல்யாணகட்டத்தில் இதற்குரிய கைதேர்ந்த நாகிதர்கள் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். விரும்புவார்களுக்கு அருகிலேயே கடுநீர் ஸ்தானத்துக்கு வெற்றீர் (மலிவாக) கிடைக்கவும் வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. தங்கள் தங்கு மிடங்களைய காட்டேஜிலேயே முடி இறக்கிக்கொள்ள விரும்பமுடைய பயணிகள் தேவஸ்தானத்தார் மூலம் அதற்கும் ஏற்பாடுசெய்து கொள்ளலாம்.

கல்யாண கட்டத்திலோ, காட்டேஜிலேயோ முடி இறக்கிக்கொள்ளுவதற்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் டிக்கெட்டுகள் தேவஸ்தானத்தில் கிடைக்கின்றன. நாகிதர்களுக்கும் உடுதலான தொகை தரும் தொல்லை கிடைக்காது.

P.V.R.K. பிரசாத் I.A.S.
எக்ஸிக்யூடிவ் ஆபீசர்
திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானம், திருப்பதி

POWER for bigger profit!

THE P6/354 120 BHP for Vehicular and 90 BHP for Industrial applications

The P6/354 is a cost effective power unit specially designed to give higher productivity at lower fuel consumption levels.

It's 5.8 litres swept volume together with the direct fuel injection system ensures instant and sustained power output at all load conditions.

Engineered to perform under the worst operational conditions the P6/354 has earned a reputation for reliability.

This profitable prime mover is available in both industrial and vehicular versions and is backed up by a nation wide service and parts outlets.

Manufactured and Marketed by

Simpson & Co. Ltd.

881/882, Anna Salai, Madras-600 002